

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2009

Juli-Augustus-September 2009

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening	3
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	13
Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	27
Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.....	35
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	41
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	51
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	77
Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening	79

Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	89
Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	93
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	159
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	165
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	171
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)....	175
Nihil.....	176
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	177
Nihil.....	178

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

DIRK VAN MECHELEN,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 141
van 20 april 2009
van **SVEN GATZ**

Oude plannen van aanleg - Verordenende kracht

Door het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening werd een regeling ingevoerd (artikel 172 en het opgeheven artikel 190 tweede lid) waarbij bepaald werd dat door de Vlaamse Regering zou worden beslist of de algemene plannen van aanleg en bijzondere plannen van aanleg die goedgekeurd werden vóór de inwerkingtreding van het besluit of de besluiten tot vaststelling van het gewestplan waarbinnen die gemeenten of delen ervan gelegen waren en die niet geheel of ten dele herzien werden na de inwerkingtreding van dat besluit, al dan niet behouden worden in het plannenregister van de gemeentebesturen.

Dit is ook daadwerkelijk gebeurd met besluiten van de Vlaamse Regering in 2001.

Veel gemeenten gaan er dus van uit dat deze plannen waarvan bepaald werd dat ze uitdrukkelijk behouden werden, nog steeds verordenende kracht hebben en dus van toepassing blijven bij de verlening van stedenbouwkundige en milieuvergunningen.

In de praktijk dient evenwel vastgesteld te worden dat sommige instanties en hogere overheden ervan uitgaan dat deze plannen, met toepassing van de zogenaamde Steeno-doctrine, waarbij het “hoger plan” voorrang heeft op het “lager plan”, toch impliciet opgeheven werden door een later gewestplan.

1. Wat is uiteindelijk de verordenende kracht van de algemene en de bijzondere plannen van aanleg die zich in deze situatie bevinden?

Zijn deze al dan niet ondergeschikt aan een later opgemaakt gewestplan?

2. Neemt de minister eventueel initiatieven met het oog op een eenduidige interpretatie van de regelgeving door de betrokken instanties en overheden?

DIRK VAN MECHELENVICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING**ANTWOORD**

op vraag nr. 141 van 20 april 2009

van **SVEN GATZ**

1. In de vraagstelling wordt verwezen naar artikel 172 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna DRO) en naar het vroegere tweede lid van artikel 190 (thans opgeheven) van dat decreet.

Artikel 172 DRO bevatte een vervalregeling voor wat heette “oude” gemeentelijke plannen van aanleg - in hoofdzaak bijzondere plannen van aanleg of BPA's. Bedoeld werden gemeentelijke plannen van aanleg die dateerden van voor de opmaak van de oorspronkelijke gewestplannen (vastgesteld in de periode 1974-1981) of gemeentelijke plannen voor onderdelen van het grondgebied waarvoor na de goedkeuring van de betrokken gemeentelijke plannen ook nog een gewestplanwijziging gebeurde. De vervalregeling was niet alleen ingegeven door de bekommernis om verouderde stedenbouwkundige voorschriften uit de rechtsorde te verwijderen, maar had ook de bedoeling om meer duidelijkheid te scheppen over welke plannen of planonderdelen nog geldig waren (of zijn).

Wat dat laatste betreft is de in de vraagstelling aangehaalde “Steen-doctrine” van belang. Deze gaat terug op het zgn. Steeno-arrest, m.n. arrest nr. 23.832 van 20 december 1983 van de Raad van State. In dat arrest maakt de Raad van State duidelijk dat de vaststelling van het gewestplan van rechtswege de ermee strijdige bepalingen van vroegere gemeentelijke plannen van aanleg opheft. Een logische toepassing van het principe van de hiërarchie van de normen (de hogere norm - i.c. een verordenend stedenbouwkundig voorschrift - heft de lagere op bij strijdigheid), maar het arrest werd wel beschouwd als een belangrijk principearrest omdat er op dat moment andersluidende rechtsleer bestond over de verhouding tussen de gewestplannen en gemeentelijke plannen van eerdere datum. Voor alle duidelijkheid moet worden vermeld dat - gelet op de verantwoording vanuit de hiërarchie van de normen - hetzelfde principe uiteraard moet worden toegepast in gevallen waar een gewestplanwijziging (dus van latere datum dan het oorspronkelijke gewestplan) conflicteert met gemeentelijke plannen die van vóór de gewestplanwijziging dateren en op hetzelfde grondgebied betrekking hebben. Het is daarnaast nuttig er op te wijzen dat:

- het principe alleen maar geldt bij strijdigheid (dus bijv. indien gemeentelijk plan en gewestplan een andere bestemming aan de grond geven, niet als het gemeentelijk plan als een detaillering of invulling van het gewestplan kan worden beschouwd;
- de toepassing van het Steeno-principe bijgevolg betrekking kan hebben op delen van een plan of van de voorschriften, als slechts delen van (de voorschriften van) het gemeentelijk plan strijdig zijn met het latere gewestplan of de latere gewestplanwijziging;
- het gaat om een opheffing van rechtswege: de strijdige voorschriften van het gemeentelijk plan verliezen met onmiddellijke ingang hun rechtskracht bij de inwerkingtreding van het gewestplan of de gewestplanwijziging, maar het gemeentelijk plan of de onderdelen ervan zijn daarmee natuurlijk niet formeel uit de rechtsorde verwijderd.

Het is uiteraard in het licht van die laatste punten dat het nuttig was om via de vervalregeling van art. 172 DRO duidelijkheid te creëren over welke (delen) van plannen nu al dan niet nog geldig waren.

De decreetgever opteerde er in 1999 wel expliciet voor om uitzonderingen toe te laten op de algemeenheid van de vervalregeling van de gemeentelijke plannen die dateerden van vóór het gewestplan of van vóór een gewestplanwijzigingen op hetzelfde grondgebied. De gemeente kon voorstellen om uitzonderingen te maken, het kwam aan de Vlaamse Regering toe om daar dan over te beslissen. Dat was het voorwerp van art. 190, tweede lid DRO (opgeheven in 2006 omdat de regeling “uitgewerkt” was) en het blijkt ook uit art. 172 DRO.

Het is erg nuttig om hier een deel van het vroegere art. 190, tweede lid DRO te citeren:

“Binnen 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet moet iedere gemeenteraad een gemotiveerd voorstel sturen naar de planologische ambtenaar waarin hij met betrekking tot de bijzondere en algemene plannen van aanleg, met inbegrip van de in uitvoering van deze plannen opgemaakte onteigeningsplannen, ruilverkavelings- en herverkavelingsplannen, die definitief goedgekeurd of geheel of gedeeltelijk gewijzigd werden vóór de inwerkingtreding van het besluit of de besluiten die het gewestplan hebben vastgesteld, aangeeft of de gemeente die al dan niet, geheel of gedeeltelijk, wenst te behouden in het plannenregister. Dit voorstel heeft echter slechts betrekking op die bijzondere en algemene plannen of delen ervan, die niet in strijd zijn met het later vastgestelde gewestplan. De planologische ambtenaar brengt over het voorstel een advies uit aan de Vlaamse regering binnen 150 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet. De Vlaamse regering beslist binnen 30 dagen na ontvangst van dit advies (...).” *(eigen onderstreping)*

Het blijkt duidelijk dat de decreetgever in 1999 zeer bewust rekening gehouden heeft met de werking van het Steeno-principe en dus expliciet heeft vermeld dat de uitzonderingen die de gemeenten konden voorstellen op de vervalregeling van art. 172 DRO, geen betrekking konden hebben op plannen of plandelen die met toepassing van dat Steeno-principe hun rechtskracht al kwijt waren. Dat is ook zeer logisch: men kan niet voorstellen dat een plan(deel) in uitzondering op een vervalregeling van kracht blijft als het eerder al zijn rechtskracht heeft verloren.

De planologische ambtenaren die in 2000 en 2001 de voorstellen van de gemeenten inzake de (uitzonderingen) op de toepassing van de vervalregel van art. 172 hebben gescreend, hebben nagekeken of de gemeenten geen voorstellen deden tot behoud van plannen of plandelen die hun rechtskracht al verloren waren met toepassing van de Steeno-doctrine. De Vlaamse Regering heeft zich voor haar beslissingen inzake de vervalregeling gericht naar de adviezen van de planologische ambtenaren.

Dit betekent dat, behoudens fouten - waarvan ik echter tot op heden geen kennis heb, er geen “behouden” plannen of plandelen zijn die toch hun rechtskracht kwijt zijn (of correcter nog, al kwijt waren) op basis van het Steeno-principe. In principe moet van alle plannen of plandelen die in uitzondering op de vervalregeling behouden werden, aangenomen worden dat ze vandaag wel degelijk rechtsgeldig zijn.

In de vraagstelling wordt aangehaald dat sommige instanties en hogere overheden toch bepaalde plannen of plandelen als opgeheven zouden beschouwen, in weerwil dus van wat zonet is gesteld. Wat dat betreft kan ik enkel wijzen op het “patere legem quam ipse fecisti”-beginsel. Mij lijkt dat overheidsinstanties zich moeten schikken naar de besluiten van de Vlaamse Regering van 2001 inzake de vervalregeling, en dat het enkel aan de rechtbanken, de hoven en de Raad van State toekomt om deze desgevallend buiten toepassing te laten omdat ze onwettig zouden zijn, bijv. omdat ze op foutieve wijze toch zouden hebben besloten tot behoud van een plan terwijl moet worden vastgesteld dat het plan strijdig was met een later vastgesteld hoger plan en dus daarbij zijn rechtskracht zou hebben verloren. Wordt dergelijke fout vastgesteld (al dan niet door de rechter), dan zal het uiteraard wel gepast zijn dat de Vlaamse Regering het betrokken besluit alsnog intrekt of corrigeert binnen de marges van wat juridisch mogelijk is.

Tot op heden zijn mij noch dergelijke fouten in de besluiten van 2001, noch casussen zoals bedoeld in de vraagstelling bekend.

2. Gelet op het antwoord op vraag 1 en bij gebreke aan precieze informatie over welke instanties of overheden in bepaalde gevallen behouden plannen of plandelen toch als opgeheven zouden beschouwen, lijkt het mij niet mogelijk om een nuttig en gericht initiatief te nemen om de correcte toepassing van stedenbouwkundige voorschriften die met toepassing van art. 190 DRO behouden werden in het plannenregister en bijgevolg conform art. 172 DRO geldig bleven, te garanderen. Ik neem aan dat bovenstaande informatie over de toepassing van de Steeno-doctrine, de vervalregeling van het DRO en de rol van overheidsinstanties dan wel rechtbanken, in voorkomend geval wel dienstig kan zijn als leidraad in dossiers waar terzake betwisting zou bestaan.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****DIRK VAN MECHELEN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 144
van 28 april 2009
van **ELSE DE WACHTER**

Gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar - Diplomavereisten

Op 27 maart 2009 heeft de Vlaamse Regering het aanpassingsdecreet ruimtelijke ordening, dat het decreet van 18 mei 1999 wijzigt, en het decreet grond- en pandenbeleid bekrachtigd. De Vlaamse Regering heeft tevens beslist om het decreet ruimtelijke ordening en de verschillende wijzigingsdecreten te coördineren in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Deze codex treedt in werking op 1 september 2009.

De Vlaamse Regering heeft tijdens haar vergaderingen van 27 maart en 3 april 2009 principieel de Vlaamse Codex en ontwerpen van uitvoeringsbesluiten goedgekeurd.

Het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van Ruimtelijke Ordening te kunnen worden aangesteld, vermeldt in artikel 3 volgende paragraaf:

“Het houderschap van een diploma van een opleiding ruimtelijke ordening, aangewezen bij ministerieel besluit, kan worden vervangen door het houderschap van een bewijs van bekwaamheid, afgeleverd door een validerende instantie in de schoot van één of meer hogeronderwijsassociaties, in zoverre dat bewijs aangeeft dat de kandidaat beschikt over de in de schoot van de betrokken associatie gehanteerde eindcompetenties van een (afstudeerrichting van een) masteropleiding, een (keuzegroep binnen een) maior binnen een masteropleiding of een master-na-masteropleiding, telkens met betrekking tot ruimtelijke ordening en de stedenbouw en desgevallend het milieurecht. Het bewijs moet gestoeld zijn op een bekwaamheidsonderzoek in de zin van artikel 39, 2°, van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen.”

Waarom werd het diploma master in de geografie niet toegevoegd aan de lijst van erkende diploma's, eventueel voor gemeenten met minder dan 20.000 inwoners, zodanig dat ook geografen soepeler toegang kunnen krijgen tot dit beroep?

DIRK VAN MECHELENVICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING**ANTWOORD**

op vraag nr. 144 van 28 april 2009

van **ELSE DE WACHTER**

Het decreet ruimtelijke ordening van 18 mei 1999¹ verplicht iedere gemeente om minimum één gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar te hebben. Deze verplichting is nieuw en belangrijk (onder andere omdat ze één van de vijf voorwaarden vormt waaraan een gemeente moet voldoen om een grotere verantwoordelijkheid te krijgen in het kader van het vergunningsbeleid).²

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar krijgt sedert het DRO een aantal formele en eventueel ook nog facultatieve taken, wat betreft het ruimtelijk en stedenbouwkundig beleid, opgelegd. De ambtenaar bereidt bv. de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen voor, draagt zorg voor een aantal procedurele aspecten en verschaft informatie over de juridische toestand van een perceel.

Rekening houdende met de brede inhoud en de grote verantwoordelijkheid van de functie van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar worden heel wat specifieke kwaliteiten en specifieke *vaktechnische deskundigheden* vereist. Vaktechnische deskundigheden kunnen bv. zijn: het kunnen interpreteren van een architecturaal ontwerp, het kunnen beoordelen van stedenbouwkundige kwaliteiten, het kunnen werken met planologische visies en concepten en het kunnen verzorgen van de juridisch-administratieve aspecten van stedenbouwkundige dossiers. Deze vaktechnische vaardigheden vertalen zich in de eerste plaats in de diplomaverreisten.³

In het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 2000⁴ werden een aantal van de aanstellingsvoorwaarden, voornamelijk in verband met opleiding en beroepservaring, vastgelegd. Het betrokken besluit werd vervolgens nog verder gespecificeerd in een M.B.⁵ En ook de gemeenten kunnen het niveau en de specialiteit van het diploma verder specificeren in de aanwervingsvoorwaarden.⁶

De principiële voorwaarde in het geciteerde uitvoeringsbesluit was een specifiek diploma ruimtelijke ordening, maar reeds bij de vaststelling van dat besluit was men er zich van bewust dat de markt van de afgestudeerden ruimtelijke ordening beperkt was én dat het niet meer dan normaal was dat men de jarenlange ervaring in het vakgebied van heel wat gemeentelijke ambtenaren moest honoreren. Om die reden zijn in het betrokken besluit van in het begin ruime overgangsmaatregelen ingeschreven. Zo liet het besluit toe om alle gemeentelijke ambtenaren ruimtelijke ordening die geen specifiek diploma ruimtelijke ordening hadden maar een ervaring van een bepaald aantal jaren, na het met succes volgen van een specifiek opleidingsprogramma wel degelijk aan te stellen als gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar⁷. De administratie organiseerde twee maal dergelijk opleidingsprogramma van 130 contacturen, en meer dan 200 gemeentelijke ambtenaren volgden het opleidingsprogramma. In een aanzien-

¹ Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, *B.S.*, 8 juni 1999 (verder afgekort als DRO)

² Uittreksel uit de geactualiseerde versie van M. Bauwens, "De gemeente in het nieuwe decreet ruimtelijke ordening (2): het personeel Stedenbouwkundig ambtenaar wordt spilfiguur", *De Gem.*, 1999, nr. 10, 1
Zie http://www.vvsg.be/Omgeving/ruimtelijke_ordening/Documents/XBw8.doc

³ M. Bauwens, o.c., 2-6

⁴ B.Vl. Reg. 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van de ruimtelijke ordening te worden aangesteld, *B.S.*, 28 juli 2000

⁵ M.B. van 13 juli 2000 tot bepaling van de diploma's van een opleiding ruimtelijke ordening die voldoen om te kunnen worden aangesteld als ambtenaar van ruimtelijke ordening, *B.S.*, 28 juli 2000

⁶ M. Bauwens, o.c., 7

⁷ Artikel 11, 14, 17 en 19 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van de ruimtelijke ordening te worden aangesteld

lijk deel van de 308 Vlaamse gemeenten zijn ambtenaren aangesteld als stedenbouwkundig ambtenaar nadat ze slaagden voor de test die het betrokken opleidingsprogramma afsloot. Daarnaast lieten (laten) de overgangsmaatregelen toe om ambtenaren die een opleiding ruimtelijke ordening volgden maar het diploma nog niet hadden, toch al aan te stellen⁸. Opmerkenswaard is dat die regelingen begeleid zijn door een subsidieregeling, waarbij gemeenten zowel voor het vormingsprogramma dat door de administratie werd ingericht, als voor reguliere opleidingen ruimtelijke ordening subsidies konden ontvangen. De subsidieregeling voor het volgen van reguliere opleidingen ruimtelijke ordening - dit wil zeggen de opleidingen die de onderwijswereld inricht - geldt overigens nog steeds.

Hoe dan ook is het belangrijk dat er bij de ambtenaren ruimtelijke ordening voldoende basiskennis op het vlak van de ruimtelijke ordening en stedenbouw aanwezig is. In veel gevallen kan het daarom noodzakelijk zijn dat, aanvullend bij de basisvorming, een specifiek diploma of opleiding inzake ruimtelijke planning of stedenbouw wordt behaald⁹

De bestaande vereisten worden dan ook grotendeels overgenomen in de nieuwe Codex RO. Alleen wordt, vanuit de vaststelling dat het moeilijk blijft om voldoende ambtenaren te vinden met een specifiek diploma ruimtelijke ordening, in de nieuwe regeling voorzien dat bij *de aanstellingsvoorwaarden eventueel rekening zou kunnen worden gehouden met “reeds eerder verworven competenties” op voorwaarde dat zij kunnen worden gevalideerd d.m.v. een bekwaamheidsbewijs in de zin van respectievelijk art. 39, 1° dan wel art. 39, 2° van het decreet betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.*^{10 11}

Die optie is ook gevolgd bij de principiële goedkeuring van een ontwerp van wijzigingsbesluit voor het uitvoeringsbesluit met betrekking tot de aanstellingsvoorwaarden. Het ontwerp is te vinden op de site www.ruimtelijkeordening.be en is thans voorgelegd aan de Raad van State.

Het diploma van master in de geografie dat afgeleverd wordt door de Vlaamse universiteiten is geen specifiek diploma ruimtelijke ordening, net zoals bijv. een diploma in de architectuur dat ook niet is. De opleiding geografie omvat een basispakket, dat grotendeels bestaat uit wetenschappelijke pakketten, en dit basispakket kan individueel worden aangevuld met een specialisatiemodule. Naargelang de gekozen specialisatiemodule verwerft men al dan niet bijkomende kennis over ruimtelijke ordening en stedenbouw.¹² De opleiding is daarmee nog niet gelijk te stellen met de masters in de ruimtelijke ordening die door diverse onderwijsinstellingen in Vlaanderen worden georganiseerd. Naargelang de specialisatie die men al gevolgd heeft bij een andere master zal men allicht wel vrijstelling krijgen voor een aantal opleidingsonderdelen in de master ruimtelijke ordening.

Concluderend kan worden gesteld dat, om aangesteld te kunnen worden tot gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar, het belangrijk blijft dat de kandidaten een ruime basiskennis van de ruimtelijke ordening hebben. Zit die basiskennis niet in het behaalde diploma, dan kan men in de nieuwe regeling ook voldoen aan deze vereiste door het behalen van een gevalideerd bekwaamheidsbewijs (cf. supra). In die zin kan het diploma van master in de geografie worden beschouwd als een basisdiploma dat, afhankelijk van de gekozen specialisatie, al dan niet zal moeten worden aangevuld met een bijkomend diploma of een bewijs van bekwaamheid in de ruimtelijke ordening en stedenbouw. In die zin verschilt het diploma master in de geografie niet wezenlijk van andere diploma's op het niveau van het hoger onderwijs, die naargelang van het geval ook moeten worden aangevuld met een basiskennis op het vlak van de ruimtelijke ordening en stedenbouw. Het masterdiploma geografie is evenwel niet gelijk te stellen met een masterdiploma ruimtelijke ordening, afgeleverd na een specifieke opleiding ruimtelijke ordening, en om die reden is het niet vermeld in de lijst van de diploma's ruimtelijke ordening die voldoen voor aanstelling als stedenbouwkundig ambtenaar.

⁸ Artikel 11, 15 en 18 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van de ruimtelijke ordening te worden aangesteld

⁹ M. Bauwens, o.c., 13

¹⁰ Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, B.S., 12 oktober 2004

¹¹ Zie ook MvT bij en ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van de ruimtelijke ordening te worden aangesteld

¹² Zie www.kuleuven.be/onderwijs/aanbod

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 269
van 21 april 2009
van **PIET DE BRUYN**

Toelatingsexamen arts - Vrijstellingen

Ook studenten met een vooropleiding in de medische sector (bachelor in de kinesithérapie, master in de biomedische wetenschappen) zouden verplicht moeten deelnemen aan het toelatingsexamen arts.

Studenten die in eerste zittijd hun academische bachelor of master behalen in richtingen die zeker het eerste jaar bijna volledig parallel lopen met de richting geneeskunde, lijken toch wel over de capaciteiten te beschikken om de studierichting geneeskunde aan te vatten.

De vraag rijst waarom zij geen vrijstelling krijgen, of weegt een éénmalig toelatingsexamen meer door dan het reeds met succes afgelegde parcours van deze studenten?

1. Klopt deze situatieschets? Kan de minister de situatie toelichten?
2. Moet het vrijstellingenbeleid ter zake niet verder verfijnd worden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 269 van 21 april 2009

van **PIET DE BRUYN**

1. Het klopt dat alle studenten die zich voor de opleiding geneeskunde of tandheelkunde willen inschrijven, in om het even welk studiejaar, eerst dienen te slagen voor het toelatingsexamen. Deze bijkomende toelatingsvoorwaarde is vastgelegd in artikel 68, §5, van het Structuurdecreet van 4 april 2003. Een gelijkaardige bepaling stond ook al in de oorspronkelijke regeling bij de instelling van het toelatingsexamen (1996), in het Universiteitendecreet. Zoals uit de toelichting en de bespreking van deze decretale regelingen uitdrukkelijk blijkt, heeft de decreetgever met deze bepaling willen vermijden dat studenten zich in aanverwante opleidingen zouden inschrijven, met het oog op een latere overstap naar de opleiding geneeskunde of tandheelkunde zonder het toelatingsexamen te moeten afleggen (de zogenaamde "U-bocht").
2. Bij het toelatingsexamen is er om de hierboven aangehaalde reden geen vrijstellingenbeleid; "verfijning" is daar dus niet aan de orde. Studenten die uit een andere opleiding komen en zich, na het slagen voor het toelatingsexamen, inschrijven in de opleiding geneeskunde of tandheelkunde, kunnen uiteraard wel vrijstellingen krijgen voor opleidingsonderdelen die zij eerder in een verwante opleiding met succes gevolgd hebben of waarvan zij de te bereiken competenties eerder al verworven hebben. In deze zijn de bepalingen van het Flexibiliseringsdecreet ook volledig van toepassing op de opleidingen geneeskunde en tandheelkunde.

VLAAMS PARLEMENT▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 270
van 22 april 2009
van **PAUL DELVA**

Projecten met overheidssteun - Brussel

In het Vlaams regeerakkoord werd overeengekomen om - inzake het Vlaams beleid voor Brussel - de "Brusselnorm" toe te passen. Met de Brusselnorm streeft de Vlaamse regering ernaar 5% van het gemeenschapsbudget vast te leggen voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. 5% van de middelen die de Vlaamse Gemeenschap binnen het Vlaamse gewest uitgeeft, vormt de toetssteen voor de uitgaven in Brussel-Hoofdstad.

Minister Anciaux, bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden, stipuleert in zijn meest recente beleidsbrief: "Er leven 6.000.000 Vlamingen binnen het Vlaams Gewest. De Vlaamse overheid wil een beleid voeren voor haar hoofdstad waarbij 300.000 inwoners (5%) binnen dit tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad als referentiekader meetellen voor de Vlaamse Gemeenschap. Dit is de Brusselnorm."

In de meest recente Beleidsbrief Brussel geeft de minister van Brussel aan dat deze norm grotendeels is gerealiseerd tijdens deze legislatuur. Hij laat weten dat er op welzijnsvlak nog een tandje bijgestoken moet worden. Inzake toerisme, cultuur, onderwijs, e.a. wordt deze norm gehaald.

Via welke maatregelen of acties kan deze norm bereikt worden per beleidsdomein?

- Op het vlak van media en toerisme: o.a. via de financiële tussenkomsten van het steunpunt vakantieparticipatie, de regionale omroep, subsidies aan Brussel deze Week, ...
- Op het vlak van onderwijs: o.a. via de toepassing in Brussel van het stelsel van de schooltoelagen, het nieuwe financieringsdecreet, de schoolgebouwen (waaronder passiefscholen), de GOK-financiering (gelijke onderwijskansen), vormingsprojecten en opleiding, ...
- Op het vlak van cultuur, jeugd, sport en Brussel: o.a. via de steun in Brussel aan erkende jeugdverenigingen, kunstenaars, erkende sportverenigingen, feestelijkheden rond 11 juli, bibliotheken, gemeenschapscentra, cultuurconvenants met gemeenten, sportbeleidsplannen, ...
- Ook op inburgering wordt de Brusselnorm toegepast.
- Op het vlak van sociale economie: o.a. via de steun aan Nederlandstalige beschutte werkplaatsen...
- Op het vlak van innovatie en onderzoek: o.a. via het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek.
- Op het vlak van welzijn: o.a. via de toepassing in Brussel van de zorgverzekering, de ondersteuningspremie voor personen met een handicap, de woningaanpassingspremie via het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH), het persoonlijke-assistentiebudget (PAB), kinderopvang, de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW), bijzondere jeugdbijstand, het lokaal gezondheidsoverleg (LOGO's), de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG), het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA),...

Het is ook interessant om weten hoe de subsidies worden opgesplitst per gemeente in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

Daarom had ik voor de respectievelijk bevoegde leden van de Vlaamse Regering volgende vraag.

Kan de minister een overzicht bezorgen van de gerealiseerde projecten met Vlaamse overheidssteun in Brussel (indien mogelijk, per gemeente) tijdens deze legislatuur (2004-2009) die onder zijn/haar gemeenschapsbevoegdheid of -heden vallen?

Graag telkens een korte beschrijving van het project, de grootte van de verkregen subsidie, het jaar van de betoelaging en de betrokken gemeente. Indien van toepassing, graag telkens ook een overzicht van nu reeds goedgekeurde subsidies voor het jaar 2009.

Kan de minister ook aangeven in welke mate de door hem/haar in Brussel geïnvesteerde bedragen bijdragen tot de realisatie van de bovenvermelde Brusselnorm?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 154), Vandenbroucke (nr. 270), Anciaux (nr. 148), Keulen (nr. 156), Van Brempt (nr. 225), Ceysens (nr. 81) en Heeren (nr. 220).

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 270 van 22 april 209
van **PAUL DELVA**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 271
van 23 april 2009
van **PAUL DELVA**

Schooltoelagen - Basisonderwijs

Uit cijfers van het departement Onderwijs blijkt dat er massaal wordt ingegaan op het aanbod voor een school- of studiebeurs. Meer dan 37.000 kleuters en rond de 79.000 leerlingen krijgen een schooltoelage vanwege de Vlaamse overheid. Het is het eerste jaar dat voor kleuters en leerlingen van het lager onderwijs een schooltoelage kan worden aangevraagd. Over alle onderwijsniveaus heen zijn er momenteel een kwart miljoen toelagen goedgekeurd. Het is interessant na te gaan of er op dit vlak eventuele regionale / provinciale verschillen bestaan.

In antwoord op de schriftelijke vraag nr. 58 (Websitebulletin publicatiedatum 16-12-2008) over de extra financiering in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel geeft de minister op de vraag over de nieuwe leerplichtfinanciering in Brussel cijfers over het aantal leerlingen dat voldoet aan de indicatoren gezinstaal, opleiding van de moeder, buurt en schooltoelage.

In het secundair onderwijs stellen we opmerkelijk genoeg vast dat het aantal schooltoelagen relatief gelijk is in Vlaanderen en in Brussel. Een extra inspanning naar kansarme groepen in Brussel om hen aan te moedigen een schooltoelage aan te vragen, lijkt daarom noodzakelijk.

Voor het basisonderwijs gaf de minister echter geen cijfers mee voor de schooltoelagen (voor Brussel en Vlaanderen).

1. Kan de minister de tabel voor de indicatoren in het basisonderwijs (voor de leerplichtfinanciering) in zijn antwoord op vraag nr. 58 vervolledigen met het aantal schooltoelagen in het Brusselse hoofdstedelijke gewest en het Vlaamse gewest en kan hij ook analyseren of dezelfde conclusie getrokken kan worden als voor het secundair onderwijs?
2. Kan de minister meedelen hoeveel schooltoelagen er per provincie (Brussel als aparte provincie) worden aangevraagd én goedgekeurd? Graag per onderwijsniveau.
3. Welke (beleids)conclusies trekt de minister hieruit?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 271 van 23 april 2009

van **PAUL DELVA**

1. De tabel voor de indicatoren in het basisonderwijs uit parlementaire vraag nr. 58 van 29 oktober, wordt in de tabel hieronder vervolledigd met het aantal schooltoelagen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en het Vlaamse Gewest (de cijfers tonen de toestand op 13 februari 2009).

Tabel indicatoren basisonderwijs uit parlementaire vraag nr. 58 van 29 oktober:

Gebied		# lln	Gezinstaal	Lage opleiding moeder	Buurt- indicator	School- toelage		Oud financierings- systeem	Nieuw financierings- systeem
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	Aantal leerlingen	24115	16355	8985	20997		Totaal bedrag	12.799.321 €	19.029.660 €
	% van aantal lln die aantikken		68%	37%	87%		Gem. per lln	530 €	789 €
Vlaams Gewest	Aantal leerlingen	598619,09	66458	127563	135524		Totaal bedrag	316.445.896 €	380.636.068 €
	% van aantal lln die aantikken		11%	21%	23%		Gem. per lln	529 €	636 €
Vlaamse Gemeenschap	Aantal leerlingen	622734,09	82813	136548	156521		Totaal bedrag	329.245.217 €	399.665.728 €
	% van aantal lln die aantikken		13%	22%	25%		Gem. per lln	528 €	642 €

Aanvulling van de tabel met cijfers van 13 februari 2009:

Gebied		# lln	Schooltoelage*
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	Aantal leerlingen	24115	3376
	% van aantal lln die aantikken		14,00%
Vlaams Gewest	Aantal leerlingen	598619,09	74670
	% van aantal lln die aantikken		12,47%
Vlaamse Gemeenschap	Aantal leerlingen	622734,09	78046
	% van aantal lln die aantikken		12,53%

* Toestand op 13-2-2009

Voor het secundair onderwijs zag het er als volgt uit:

Ligging school		# lln	Gezinstaal	Lage opleiding moeder	Buurtindicator	Schooltoelage		Oud financierings- syst.	Nieuw financierings- syst.
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	Aantal leerlingen	13.260	6758	4552	8664	2758	Totaal bedrag	10.593.598 €	13.164.132 €
	% van		51%	34%	65%	21%	Gem.	799 €	993 €

	aantal lln die aantikken						per ll		
Vlaams Gewest	Aantal leerlingen	431.520	33096	109423	103392	92403	Totaal bedrag	349078513	390957767
	% van aantal lln die aantikken		8%	25%	24%	21%	Gem. per ll	809 €	906 €
Vlaamse Gemeenschap	Aantal leerlingen	444780	39854	113975	112056	95161	Totaal bedrag	359.672.111 €	404.121.899 €
	% van aantal lln die aantikken		9%	26%	25%	21%	Gem. per ll	809 €	909 €

Tabel indicatoren secundair onderwijs uit parlementaire vraag nr. 58 van 29 oktober

Uit de tabellen kan men de volgende conclusies trekken: in het SO waren de leerlingen die een schooltoelage kregen in schooljaar 2007-2008 gelijkmatig verspreid tussen Brussel en Vlaanderen. In het basisonderwijs zie je dat er procentueel iets meer leerlingen uit Brussel een schooltoelage krijgen voor het schooljaar 2008-2009 in vergelijking met de rest van Vlaanderen. Deze cijfers geven de toestand in februari 2009 weer. Ouders kunnen nog een schooltoelage aanvragen tot einde juni voor het schooljaar 2008-2009. Het aantal toegekende schooltoelagen zal dus nog stijgen.

- De volgende tabellen geven een overzicht van het aantal aanvragen per provincie, uitgesplitst per onderwijsniveau en het aantal toekenningen per provincie, eveneens per onderwijsniveau. De cijfers geven de stand van zaken van 30 april 2009 weer.

Het aantal aanvragen per provincie:

Aantal aanvraagdossiers	onderwijstype				
Provincie	HO	SO	LO	KO	Totaal
ANTWERPEN	16838	45873	38629	21114	122454
BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST	1101	4595	5870	4244	15810
HENEGOUWEN	119	285	276	131	811
LIMBURG	9311	25961	20511	10313	66096
LUIK	48	79	75	33	235
LUXEMBURG	15	21	11	3	50
NAMEN	16	23	9	3	51
OOST-VLAANDEREN	11905	33426	30107	15630	91068
VLAAMS BRABANT	7353	16194	13738	7224	44509
WAALS BRABANT	65	115	117	66	363
WEST-VLAANDEREN	10998	30818	23491	11366	76673
(leeg) *	52	137	168	89	446
Eindtotaal	57821	157527	133002	70216	418566

* personen die geen domicilieadres hebben in één van de vernoemde provincies van België

Het aantal toekenningen per provincie:

Aantal toekenningen	onderwijstype				
Provincie	HO	SO	LO	KO	Totaal
ANTWERPEN	9944	33093	26933	13805	83.775

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST	588	3071	4269	3067	10995
HENEGOUWEN	61	160	159	64	444
LIMBURG	5674	18842	14135	6442	45093
LUIK	23	32	42	18	115
LUXEMBURG	8	8	8	3	27
NAMEN	6	8	2	1	17
OOST-VLAANDEREN	6925	23623	20210	9579	60337
VLAAMS BRABANT	4175	10701	8732	4089	27697
WAALS BRABANT	31	63	70	32	196
WEST-VLAANDEREN	6332	21429	15294	6557	49612
(leeg) *	7	32	24	12	75
Eindtotaal	33774	111062	89878	43669	278.383

* personen die geen domicilieadres hebben in één van de vernoemde provincies van België

In de bijlage vindt de Vlaams volksvertegenwoordiger een overzicht van het aantal aanvragen en toekenningen ten opzichte van de schoolpopulatie (dit is de toestand op 24 april 2009).

Uit dit overzicht blijkt dat:

- voor het kleuteronderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de doelstelling van 25% (één op vier leerlingen komt in aanmerking) gehaald wordt. Antwerpen en Limburg volgen. De andere provincies hinken achterop.
- voor het lager onderwijs: ook hier wordt 24% in het Brussels Hoofdstedelijk gewest gehaald en ook in Limburg. Antwerpen volgt.
- voor het secundair onderwijs: Antwerpen en Limburg halen de 1 op 4 leerlingen, Oost- en West-Vlaanderen volgen.
Vlaams-Brabant blijft achterop voor kleuteronderwijs en secundair onderwijs zowel wat het aantal aanvragen als toekenningen betreft.

3. In het algemeen ziet de schooltoelagetoestand in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest er vrij rooskleurig uit. Eerst werd er gevreesd dat de beoogde 25% niet gehaald zou worden. Maar uit bovenstaande cijfers blijkt dit wel het geval te zijn. Bovendien kunnen ouders nog een schooltoelage aanvragen tot einde juni voor het schooljaar 2008-2009. Het aantal aanvragen en toegekende schooltoelagen zal dus nog stijgen. Daarbij komen nog de aanvragen die niet volledig zijn. Dit alles sterkt mij in ieder geval in de overtuiging dat we de mogelijkheden om de aanvraag van de schooltoelage te vereenvoudigen en te automatiseren verder moeten onderzoeken. We volgen de schooltoelagetoestand zoals u ziet nauw op, maar ik vind het te vroeg om voor het einde van het schooljaar definitieve (beleids)conclusies te trekken, zeker met betrekking tot specifieke acties.

De afdeling Studietoelagen heeft begin april een herinneringsactie op touw gezet om aanvragers met een onvolledig dossier aan te sporen hun dossier volledig te maken. De aanvragers werden aangeschreven en opgebeld. Er werden begin april 16.070 herinneringsbrieven verstuurd. Onder-tussen zijn er 2991 poststukken toegekomen (toestand op 6 mei 2009). De herinneringsactie heeft tot hertoe 19% effect gehad.

Volgend schooljaar wordt er bovendien een stijging van het aantal aanvragen verwacht.

BIJLAGE

Tabel schooltoelagen en schoolbevolking

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/VANDENBROUCKE/271/antw.271.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 272
van 29 april 2009
van **JAN PEUMANS**

Overheidsbetalingen - Achterstand

In een schriftelijke vraag van 12 februari 2009 (vraag nr. 109 aan minister Van Mechelen en overeenkomstige nummers aan de andere ministers) vroeg ik de leden van de Vlaamse Regering naar een overzicht wat betreft de overschrijdingen van de betalingstermijn door de Vlaamse overheid.

De inleiding van de betreffende vraag verwees naar een persbericht van de Confederatie Bouw. Dit werd geïnterpreteerd als een expliciete vraag naar de verrichtingen met economische classificatiecode 7-investeringen.

Uiteraard kent de Vlaamse overheid ook in de lopende uitgaven voor goederen en diensten betalingen.

Daarom had ik van de leden van de Vlaamse Regering graag een volledig overzicht voor de achterstand in de lopende uitgaven. Graag een overzicht sinds 2004.

1. Graag een overzicht van het aantal facturen waarbij er sprake is van een betalingsachterstand, zowel wat voorschotten als wat het totale saldo betreft.
2. Wat is de gemiddelde overschrijdingstermijn? Graag een overzicht per departement of beleidsdomein, per jaar.
3. Wat zijn de redenen voor deze laattijdige betalingen?
4. Om welke bedragen gaat het?
5. In hoeveel gevallen werd een gerechtelijke procedure opgestart? Kan hierbij ook een stand van zaken worden gegeven?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 160, Van Mechelen nr. 145, Vandenbroucke nr. 272, Anciaux nr. 151, Keulen nr. 160, Van Brempt nr. 228, Crevits nr. 558, Ceysens nr. 82, Heeren nr. 222)

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 272 van 29 april 2009
van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

VEERLE HEEREN,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

VEERLE HEEREN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 221
van 27 april 2009
van **SABINE POLEYN**

Bezoekrecht in neutrale ruimte - Verslaggeving

Vanuit de praktijk van de neutrale ontmoetingsruimtes verneem ik het volgende.

Wanneer de jeugdrechter een vonnis velt waarin hij bijvoorbeeld bezoekrecht in de neutrale bezoekeruimte voorschrijft, is het soms aangewezen te kunnen volgen hoe dit verloopt. Blijkbaar is dit echter niet mogelijk. De CAW's (centrum voor algemeen welzijnswerk) die de bezoekeruimtes beheren, beroepen zich op hun beroepsgeheim om de jeugdrechter of advocaat niet te informeren. Dit is spijtig daar dit geen bedreiging lijkt voor de privacy. Integendeel, een opvolging zou in het belang van alle betrokkenen zijn, in de eerste plaats van de kinderen.

Met andere sociale diensten bijvoorbeeld justitiehuis of de sociale dienst voor gerechtelijke jeugdbijstand van de Vlaamse Gemeenschap, loopt het anders: zij leveren een verslag dat op een objectieve manier informeert over de evolutie van het bezoekrecht. Als de zaak op zitting komt, heeft de rechter nu immers geen neutraal document dat hij/zij kan consulteren.

Het is niet duidelijk welke regelgeving een open gesprek tussen CAW en rechter verhindert. Kan de minister hier meer duidelijkheid over geven?

VEERLE HEEREN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 221 van 27 april 2009

van **SABINE POLEYN**

Ter verduidelijking wil ik graag vooraf de missie, de visie en de opdracht van de bezoekeruimte schetsen.

De bezoekeruimte creëert ruimte waarin ouders en kinderen nieuwe kansen krijgen om vanuit een vastgelopen situatie opnieuw een stap te zetten naar het opbouwen van een betrouwbare relatie. Hierbij streeft de bezoekeruimte naar positief ouderschap met oog voor het welzijn van het kind.

De bezoekeruimte biedt ouders en kinderen de mogelijkheid om te werken aan het herstel van het contact. Ze begeleidt hen bij het realiseren van een passend contact.

De bezoekeruimte heeft tot opdracht cliënten tijdelijk te ondersteunen en toezicht en de nodige begeleiding aan te bieden wanneer zich ernstige moeilijkheden of conflicten voordoen bij de verwezenlijking van het recht op persoonlijk contact.

De begeleiding vertrekt vanuit het organiseren van contacten tussen en gesprekken met de cliënten, om zo opnieuw ruimte te maken voor het kind in de conflictueuze relatie.

De bezoekeruimte maakt deel uit van een centrum voor algemeen welzijnswerk (CAW). Dit wil zeggen dat alle werkingsprincipes die gelden voor het CAW ook gelden voor de bezoekeruimte. Zo bepaalt artikel 9 van het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk dat eenieder die met toepassing van het decreet in contact komt met hulpvragenden hun ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging dient te eerbiedigen en tot geheimhouding is verplicht, overeenkomstig artikel 458 van het strafwetboek.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2001 ter uitvoering van het decreet betreffende het algemeen welzijnswerk vermeldt in artikel 5: 'Wat de geboden hulp- en dienstverlening betreft, moet een centrum voldoen aan de hiernavolgende minimale normen inzake verantwoorde hulp- en dienstverlening als bedoeld in artikel 2, 6°, van het decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen:

inzake gebruikersgerichtheid:

het centrum waakt over de strikte geheimhouding van alle persoonlijke en vertrouwelijke gegevens en hanteert in het bijzonder een deontologische code met betrekking tot het verwerven, het gebruiken en het doorgeven van informatie van en over de gebruikers met respect voor hun persoonlijke levenssfeer; (...)'.

Wat specifiek de werking van de bezoekeruimte betreft, stellen de CAW wel een verslag op ten behoeve van de justitiële verwijzer. In het verslag worden de volgende punten behandeld:

- de plaats waar de bezoeken doorgingen, de plaats en manier waarop de overdracht gebeurde en het al dan niet begeleid zijn van de bezoeken;
- de data en uren van de gemaakte afspraken;
- de afwezigheden.

Indien een ouder geen verdere stappen wil of kan zetten in de uitbreiding van de begeleiding, of de bezoekeruimte geen verdere stappen wil zetten, omdat het belang van het kind bedreigd wordt, of het huishoudelijke reglement of de overeenkomst overtreden werd door een ouder, bevat het verslag eveneens de overtredingen van het huishoudelijke reglement of de overeenkomst met vermelding van de identiteit van de overtreder.

Indien een begeleiding geweigerd, opgeschort of stopgezet wordt, wordt dit overlegd tussen de bezoekeruimte en de cliënten. Dit wordt ook gemotiveerd gemeld aan de justitiële verwijzer.

De bezoeker geeft geen inhoudelijke rapportage aan de justitiële verwijzers. Een van de nadelen van een uitgebreide inhoudelijke verslaggeving van de bezoeker aan de justitiële verwijzer is immers dat ouders mogelijk niet meer vrijuit kunnen spreken in de bezoeker. De bezoeker streeft ernaar om in vertrouwen met de cliënten te kunnen werken. In de begeleiding proberen ze de cliënten zover te krijgen dat ze de strijd opgeven en werken aan een duurzaam herstel van het contact, vertrekkende vanuit positief ouderschap. Indien de bezoeker wel een inhoudelijke rapportage zou geven aan de justitiële verwijzer bestaat het gevaar dat het vertrouwensaspect verdwijnt en de ouders gewoon de strijd om het kind verderzetten.

Ik ben me goed bewust van het verschil in visie tussen de CAW en de justitiële verwijzers op dit vlak. Op korte termijn is dan ook een overleg gepland tussen de magistratuur, de CAW, de FOD Justitie en mijn administratie met de bedoeling elkaar en elkaars opdracht en positie beter te leren kennen en uiteindelijk tot goede samenwerkingsafspraken (onder meer m.b.t. de rapportage) te komen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

VEERLE HEEREN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 222
van 29 april 2009
van **JAN PEUMANS**

Overheidsbetalingen - Achterstand

In een schriftelijke vraag van 12 februari 2009 (vraag nr. 109 aan minister Van Mechelen en overeenkomstige nummers aan de andere ministers) vroeg ik de leden van de Vlaamse Regering naar een overzicht wat betreft de overschrijdingen van de betalingstermijn door de Vlaamse overheid.

De inleiding van de betreffende vraag verwees naar een persbericht van de Confederatie Bouw. Dit werd geïnterpreteerd als een expliciete vraag naar de verrichtingen met economische classificatiecode 7-investeringen.

Uiteraard kent de Vlaamse overheid ook in de lopende uitgaven voor goederen en diensten betalingen.

Daarom had ik van de leden van de Vlaamse Regering graag een volledig overzicht voor de achterstand in de lopende uitgaven. Graag een overzicht sinds 2004.

1. Graag een overzicht van het aantal facturen waarbij er sprake is van een betalingsachterstand, zowel wat voorschotten als wat het totale saldo betreft.
2. Wat is de gemiddelde overschrijdingstermijn? Graag een overzicht per departement of beleidsdomein, per jaar.
3. Wat zijn de redenen voor deze laattijdige betalingen?
4. Om welke bedragen gaat het?
5. In hoeveel gevallen werd een gerechtelijke procedure opgestart? Kan hierbij ook een stand van zaken worden gegeven?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 160, Van Mechelen nr. 145, Vandenbroucke nr. 272, Anciaux nr. 151, Keulen nr. 160, Van Brempt nr. 228, Crevits nr. 558, Ceysens nr. 82, Heeren nr. 222)

VEERLE HEEREN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 222 van 29 april 2009

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister, bevoegd voor de financiën en de begrotingen.

JO VANDEURZEN,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 1
van 30 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Databank JURIWEL - Actualisering

Op de website staat vermeld dat Juriwel maar bijgewerkt is tot 5 december 2008. Er zijn echter aanwijzingen dat er ook hiaten zijn van voor die datum.

Zo wordt onder het luik "curatieve gezondheidszorg" op diverse plaatsen (waaronder volgende link: <http://wvg.vlaanderen.be/juriwel/gezocuratie/zorgprogrammas.htm#zorgprogramma>) verwezen naar de ziekenhuiswet van 7 augustus 1987. Bij KB van 10 juli 2008 werd deze wet echter gecoördineerd, waardoor de in Juriwel vermelde artikels foutief zijn.

1. Wat is de reden van het vertraagde bijwerken van Juriwel? Wordt een snelle reactivering gepland?
2. Pretendeert Juriwel een juridische databank te zijn zoals Justel van de FOD Justitie?
3. Wordt in het overzicht van de geldende regelgeving rekening gehouden met arresten van de Raad van State die federale KB's (en/of besluiten van de Vlaamse Regering) schorsen en/of vernietigen?
4. In welke mate is de Vlaamse overheid aansprakelijk voor het niet correct vermelden van de geldende regelgeving gezien de algemene beginselen van behoorlijke regelgeving?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 1 van 30 juli 2009

van **JOHAN SAUWENS**

1. Een interne reorganisatie, gecombineerd met de onverwachte en langdurige afwezigheid van een sleutelfiguur, is er de oorzaak van dat Juriwel de voorbije maanden niet optimaal kon worden geactualiseerd.

Er wordt momenteel een reactivering voorbereid. Daarbij wordt gestreefd naar een meer structurele bedrijfszekerheid. Op termijn is het de bedoeling om het systeem, wat de inhoud betreft, te koppelen aan de Vlaamse codex.

2. Juriwel heeft tot doel de regelgeving met betrekking tot het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, op een thematische en klantvriendelijke manier te ontsluiten. Doelpubliek zijn in eerste instantie de betrokken Vlaamse ambtenaren, maar Juriwel kan ook gebruikt worden door alle actoren werkzaam binnen of geïnteresseerd in dat beleidsdomein: koepels, verantwoordelijken van voorzieningen, lokale besturen enz. De koppeling aan de Vlaamse codex kan er op termijn voor zorgen dat deze unieke invalshoek, met een minimum aan inspanningen en middelen en een maximum aan kwaliteit wordt gerealiseerd. Juriwel is zo dus ook een instrument in het kader van de actieve openbaarheid van bestuur, met name via informatievoorziening voor een specifiek publiek.
3. Met bovengenoemde arresten rekening houden, maakt deel uit van de werkwijze van Juriwel, voor zover ze slaan op regelgeving die binnen onze thematische ontsluiting valt.
4. Uiteraard geldt het algemene beginsel van verantwoordelijk voor de kwaliteit van een product dat men aflevert. Aansprakelijkheid in de strikt juridische betekenis is evenwel niet in het geding. Dit omdat het Belgisch Staatsblad steeds de enige officiële informatiebron en dé referentie blijft. Juriwel treedt daarvan niet in de plaats. Het ontsluit enkel heel gericht, bij wijze van dienstverlening, de voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin relevante regelgeving.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

JO VANDEURZEN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 2
van 30 juli 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Verzorgingsvoorzieningen - Erkennings- en programmatiecriteria

Het decreet van 23 mei 2003 betreffende de indeling in zorgregio's en betreffende de samenwerking en de programmatie van de verzorgingsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen en het decreet houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG) 2009 hebben een decretale basis gecreëerd om aanvullende strengere programmatiecriteria en erkenningsnormen voor verzorgingsvoorzieningen uit te vaardigen.

1. Is Vlaanderen inderdaad bevoegd voor het bepalen van aanvullende erkennings- en programmatiecriteria zoals wordt gesteld in artikel 28 en 29 van het decreet van 20 maart 2009 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein WVG? Wat is de verhouding met de federale reglementering ter zake?
2. Welke aanvullende programmatiecriteria en erkenningsnormen werden al opgesteld?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 2 van 30 juli 2009

van **JOHAN SAUWENS**

1. De federale overheid is momenteel bevoegd voor het vaststellen van erkenningsnormen, bijvoorbeeld, met betrekking tot zorgprogramma's of meer specifiek met betrekking tot de uitbating van een zorgprogramma in het kader van een associatie. De Gemeenschappen en Gewesten zijn bevoegd voor het erkenningsbeleid.

Elke gemeenschap heeft de bevoegdheid om aanvullende erkenningsnormen te bepalen, die de federale normen niet kunnen versoepelen, maar ze voor de ziekenhuizen op het eigen grondgebied wel kunnen verstrengen. Een geldige reden om dit te doen kan gevonden worden in redenen van medische (patiëntveiligheid), economische (rendabiliteit en kostprijs voor onnodige ingrepen) of ethische aard.

Het decreet van 20 maart 2009 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin creëert in de artikelen 28 en 29 inderdaad de decretale basis om de Vlaamse Gemeenschap toe te laten eigen programmatie- en erkenningsnormen uit te vaardigen voor de verzorgingsvoorzieningen, zonder daarbij aan de federale bevoegdheid te raken.

2. Met het oog op het garanderen van een maximale patiëntveiligheid en het verlenen van een kwaliteitsvolle zorg, werden al aanvullende programmatiecriteria en erkenningsnormen vastgesteld waaraan de zorgprogramma's "cardiale pathologie B" moeten voldoen om erkend te worden (besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 houdende vaststelling van aanvullende programmatiecriteria en erkenningsnormen waaraan de zorgprogramma's cardiale pathologie B moeten voldoen om erkend te worden, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 1 juli 2009).

Het decreet van 23 mei 2003 betreffende de indeling in zorgregio's werd hierbij gehanteerd voor de gebiedsbepaling waarbinnen de bijkomende vestigingsplaatsen van het zorgprogramma cardiale pathologie B kunnen worden opgericht, met name de zorgregio's op regionaalstedelijk niveau.

**KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN**

VLAAMS PARLEMENT▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KATHLEEN VAN BREMPT**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 225
van 22 april 2009
van **PAUL DELVA**

Projecten met overheidssteun - Brussel

In het Vlaams regeerakkoord werd overeengekomen om - inzake het Vlaams beleid voor Brussel - de "Brusselnorm" toe te passen. Met de Brusselnorm streeft de Vlaamse regering ernaar 5% van het gemeenschapsbudget vast te leggen voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. 5% van de middelen die de Vlaamse Gemeenschap binnen het Vlaamse gewest uitgeeft, vormt de toetssteen voor de uitgaven in Brussel-Hoofdstad.

Minister Anciaux, bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden, stipuleert in zijn meest recente beleidsbrief: "Er leven 6.000.000 Vlamingen binnen het Vlaams Gewest. De Vlaamse overheid wil een beleid voeren voor haar hoofdstad waarbij 300.000 inwoners (5%) binnen dit tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad als referentiekader meetellen voor de Vlaamse Gemeenschap. Dit is de Brusselnorm."

In de meest recente Beleidsbrief Brussel geeft de minister van Brussel aan dat deze norm grotendeels is gerealiseerd tijdens deze legislatuur. Hij laat weten dat er op welzijnsvlak nog een tandje bijgestoken moet worden. Inzake toerisme, cultuur, onderwijs, e.a. wordt deze norm gehaald.

Via welke maatregelen of acties kan deze norm bereikt worden per beleidsdomein?

- Op het vlak van media en toerisme: o.a. via de financiële tussenkomsten van het steunpunt vakantieparticipatie, de regionale omroep, subsidies aan Brussel deze Week, ...
- Op het vlak van onderwijs: o.a. via de toepassing in Brussel van het stelsel van de schooltoelagen, het nieuwe financieringsdecreet, de schoolgebouwen (waaronder passiefscholen), de GOK-financiering (gelijke onderwijskansen), vormingsprojecten en opleiding, ...
- Op het vlak van cultuur, jeugd, sport en Brussel: o.a. via de steun in Brussel aan erkende jeugdverenigingen, kunstenaars, erkende sportverenigingen, feestelijkheden rond 11 juli, bibliotheken, gemeenschapscentra, cultuurconvenants met gemeenten, sportbeleidsplannen, ...
- Ook op inburgering wordt de Brusselnorm toegepast.
- Op het vlak van sociale economie: o.a. via de steun aan Nederlandstalige beschutte werkplaatsen...
- Op het vlak van innovatie en onderzoek: o.a. via het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek.
- Op het vlak van welzijn: o.a. via de toepassing in Brussel van de zorgverzekering, de ondersteuningspremie voor personen met een handicap, de woningaanpassingspremie via het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH), het persoonlijke-assistentiebudget (PAB), kinderopvang, de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW), bijzondere jeugdbijstand, het lokaal gezondheidsoverleg (LOGO's), de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG), het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA),...

Het is ook interessant om weten hoe de subsidies worden opgesplitst per gemeente in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

Daarom had ik voor de respectievelijk bevoegde leden van de Vlaamse Regering volgende vraag.

Kan de minister een overzicht bezorgen van de gerealiseerde projecten met Vlaamse overheidssteun in Brussel (indien mogelijk, per gemeente) tijdens deze legislatuur (2004-2009) die onder zijn/haar gemeenschapsbevoegdheid of -heden vallen?

Graag telkens een korte beschrijving van het project, de grootte van de verkregen subsidie, het jaar van de betoelaging en de betrokken gemeente. Indien van toepassing, graag telkens ook een overzicht van nu reeds goedgekeurde subsidies voor het jaar 2009.

Kan de minister ook aangeven in welke mate de door hem/haar in Brussel geïnvesteerde bedragen bijdragen tot de realisatie van de bovenvermelde Brusselnorm?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 154), Vandenbroucke (nr. 270), Anciaux (nr. 148), Keulen (nr. 156), Van Brempt (nr. 225), Ceysens (nr. 81) en Heeren (nr. 220).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 225 van 22 april 2009

van **PAUL DELVA**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 226
van 24 april 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Mobiliteitsvisie De Lijn 2020 - Kostprijs studies

Voor het realiseren van de Mobiliteitsvisie 2020 deed De Lijn onder meer een beroep op de studiebureaus Tritel, Goudappel-Coffeng en Mint.

Wat was de kostprijs van die studies en door wie werd dit betaald?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 226 van 24 april 2009

van **JOHAN SAUWENS**

De kostprijs van de studie bedraagt 480.000 EUR (facturatie tot en met april 2009).

De studie zelf is uiteraard uitgebreider dan wat gepubliceerd is in het voor externe communicatie-doeleinden bestemde, samenvattende rapport 'Mobiliteitsvisie De Lijn 2020' van 21 april. De studie omvatte bijvoorbeeld ook de deelstudies voor de vijf provincies en de integratie daarvan tot één Vlaams geheel. Voor Vlaams-Brabant zijn bovendien 2 toekomstige beleidsscenario's uitgewerkt en doorgerekend in het verkeersmodel.

De externe studiekosten werden betaald door De Lijn vanuit het daartoe voorziene budget binnen de afdeling marktonderzoek, Centrale Diensten. In het kader van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende het netmanagement heeft De Lijn de opdracht tot het uitvoeren van potentieelonderzoeken, waarvoor dan ook elk jaar de nodige budgettaire middelen worden uitgetrokken. Het onderzoek dat aan de basis ligt van 'Mobiliteitsvisie De Lijn 2020' moet in dat kader worden gesitueerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 227
van 24 april 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Tramprojecten Gent en Koksijde-Veurne - Kostenbatensanalyses

Blijkbaar lopen er studies over het tramproject Koksijde-Veurne en voor Pegasus-Gent naar het UZ Gent.

Zijn er in dat kader ook MKBA (maatschappelijke kostenbatensanalyses) gemaakt of voorzien?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 227 van 24 april 2009

van **JOHAN SAUWENS**

Tramprojecten Gent

In 2005 is de studie 'Mobiliteitsschets site UZ-Heymanslaan' uitgevoerd waarin de verplaatsingsstromen van het UZ Gent onderzocht werden. De Lijn heeft zich op deze studie gebaseerd om het potentieel van deze tramverlenging te bepalen. Volgende gegevens komen uit bovenvermelde studie:

- Binnen het ziekenhuis zijn 5.020 personeelsleden tewerkgesteld, waarvan 600 artsen en 1700 verpleegkundigen. Deze personeelsleden komen voor 20% uit het centrum van Gent, 20% uit de Gentse rand en 60% uit de overige gemeenten.
- Tijdens het schooljaar 2005 waren er 3.525 studenten ingeschreven in de faculteit Geneeskunde. Deze faculteit is gelegen deels op de site van het UZ en deels naast het UZ op de Heymans-site langsheen de C. Heymanslaan.
- Volgende aantallen geven een beeld van het jaarlijkse activiteitsniveau van het ziekenhuis:
 - o consultaties: 365.000
 - o hospitalisatiedagen: 300.000
 - o opnamen: 33.000
 - o eendagshospitalisaties: 24.000
- Naast de personeelsleden, studenten en patiënten wordt de verkeersgeneratie van het ziekenhuis ook bepaald door een groot aantal bezoekers.

Deze cijfers tonen aan dat er wel degelijk een potentieel aan nieuwe reizigers is. Door de combinatie van bezoekers en werknemers kan er bovendien een potentieel worden verwacht gedurende de volledige dag en niet enkel tijdens de spitsuren.

Door het inzetten van een hoog frequente tram (om de 6 minuten) bieden we tevens een hogere capaciteit aan dan een bus. Het doortrekken van de tramsporen op de site van het UZ biedt de mogelijkheid een tramhalte te voorzien ter hoogte van het toekomstige centraal gelegen onthaal (ter hoogte van huidig K6-complex). Dit resulteert in een beperkte wandelafstand t.o.v. alle gebouwen op de site evenals voor de gebouwen langsheen de C. Heymanstraat, waaronder de universitaire gebouwen op de Heymanssite. Dit belangrijk potentieel is bovendien op slechts 750 meter gelegen van een bestaande tramlijn waardoor de uitbreiding minimaal is.

Het doel van de tramverlenging naar het UZ Gent is het verbeteren van de mobiliteit op en in de omgeving van de campus van het UZ Gent. Niettegenstaande het UZ Gent aan de zuidrand van de stad is gelegen kampt het ziekenhuis sinds meerdere tientallen jaren met een groot mobiliteitsprobleem.

Op basis van bovenstaande gegevens is er beslist om de tramverlenging naar het UZ Gent op te nemen in de "Mobiliteitsvisie De Lijn 2020".

In de komende maanden zal verder de Mobiliteitsvisie 2020 per provincie aan een maatschappelijke kosten-batenanalyse worden onderworpen. Dit werd zo aangekondigd op het congres van 21 april 2009.

Tramprojecten Koksijde – Veurne

De goedkeuring voor het uitvoeren van de studie (haalbaarheid, tracé, enz.) werd nog maar pas gegeven in functie van de implementatie van de tramlijnverlenging Koksijde – Veurne. Er is dan ook nog maar pas gestart met de procedure voor het aanstellen van een studiebureau.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 152
van 20 april 2009
van **JEF TAVERNIER**

Informatie gemeenteraad - Verslagen adviesraden en overlegstructuren

In het kader van de betrokkenheid en de inspraak van de burgers bij de beleidsvoorbereiding, kan de gemeenteraad overgaan tot de organisatie van raden en overlegstructuren die tot opdracht hebben op regelmatige en systematische wijze het gemeentebestuur te adviseren.

Artikel 200 § 3 van het Gemeentedecreet bepaalt dat de verslagen en einddocumenten van de adviesraden en overlegstructuren moeten worden meegedeeld aan de gemeenteraad.

Sommige gemeenten vinden het blijkbaar voldoende om eens per jaar het jaarverslag van de adviesraden te bezorgen aan de raadsleden.

Dit lijkt op zijn minst een zeer beperkte toepassing van het betrokken artikel.

Was dit inderdaad de bedoeling, of gaat deze verplichting ruimer dan dat?

In het laatste geval: worden er initiatieven genomen om daarop te wijzen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 152 van 20 april 2009

van **JEF TAVERNIER**

Ingevolge artikel 200, §3, eerste lid, van het gemeentedecreet moet de gemeenteraad, bij de regeling van de samenstelling, werkwijze en procedures van de hier bedoelde raden en overlegstructuren, ook uitdrukkelijk bepalen op welke wijze het gevolg dat aan de adviezen wordt gegeven, zal worden meegedeeld.

Uit dit decreetsartikel blijkt dat het gemeentebestuur de adviezen moet behandelen en op regelmatige basis aan de gemeenteraadsleden moet medelen welk gevolg aan de adviezen wordt gegeven.

Tot slot bepaalt artikel 200, §3, van het gemeentedecreet in fine dat de verslagen en de einddocumenten van de adviesraden en overlegstructuren aan de gemeenteraad meegedeeld moeten worden.

Het komt de gemeenteraden bijgevolg zelf toe om de communicatie over de werking van de raden, de uitgebrachte adviezen en het gevolg dat daaraan wordt gegeven, te bepalen.

De frequentie van de communicatie hangt logischerwijze samen met de behandelde materie. Ik heb totnogtoe geen klachten ontvangen over de frequentie van de mededeling van verslagen en adviezen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 153
van 20 april 2009
van **HILDE DE LOBEL**

Aanstelling districtssecretarissen - Decretale regeling

Artikel 106 van het Gemeentedecreet stelt dat het college van burgemeester en schepenen bevoegd is voor de aanstelling en het ontslag van de personeelsleden, behoudens in de gevallen waarin door of krachtens de wet of het decreet die bevoegdheid aan de gemeenteraad is opgedragen. Artikel 83 van hetzelfde decreet bepaalt dat de gemeenteraad de gemeentesecretaris en de financieel beheerder aanstelt binnen zes maanden nadat het ambt vacant is geworden. Artikel 275 van het Gemeentedecreet zegt enerzijds in § 2 dat de districtssecretaris door de gemeenteraad wordt aangewezen op de wijze bepaald in artikel 76, § 2, eerste lid, en anderzijds stelt § 3 van hetzelfde artikel dat de bepalingen van artikelen 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, eerste en vierde lid, 87, § 1, eerste lid, en § 3, 88, 89, eerste lid, 90 en 92 van overeenkomstige toepassing zijn op de districtssecretaris met dien verstande dat:

1° in deze bepalingen de gemeente moet worden vervangen door het district en de burgemeester door de voorzitter;

2° de gemeenteraad moet worden vervangen door de districtsraad en het college van burgemeester en schepenen door het districtcollege, behalve voor de artikelen 80, 81, 83 en 84;

Artikel 83 dient dan als volgt gelezen te worden : “De gemeenteraad stelt de districtssecretaris aan binnen zes maanden nadat het ambt vacant is geworden.”

In de stad Antwerpen is in geen enkel district sinds 1 januari 2007 een districtssecretaris aangewezen door de gemeenteraad. Zo onder meer heeft in het district Berchem een districtssecretaris de eed afgelegd in de maand maart jongstleden. Deze benoeming werd niet goedgekeurd door de gemeenteraad.

Bij navraag stelt de stad Antwerpen dat de functie van districtssecretaris wordt uitgeoefend door de bestuurscoördinator–district. De aanstelling van de bestuurscoördinator–district werd gedelegeerd door het schepencollege aan de gemeentesecretaris (collegebeslissing van 9 maart 2007). Het is dus de gemeentesecretaris die aldus de districtssecretarissen aanstelt.

Is dit een correcte toepassing van de betrokken decretale bepalingen?

Zo ja, waarom en dient het Gemeentedecreet dan niet gewijzigd te worden?

Zo neen, moeten de betrokken benoemingen van de districtssecretarissen door de gemeentesecretaris niet alsnog door de gemeenteraad gebeuren?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 153 van 20 april 2009

van **HILDE DE LOBEL**

De districtsecretaris is een personeelslid van de gemeente die zijn taken en bevoegdheden uitoefent binnen de grenzen van de bevoegdheden uitdrukkelijk door het Gemeentedecreet toegewezen aan de districten.

Ingevolge artikel 275, §3, en artikel 78 van het Gemeentedecreet is het ambt van districtsecretaris onverenigbaar met een ander ambt binnen dezelfde gemeente.

Voor de aanstellingsbevoegdheid moet men terugvallen op artikel 83 van het Gemeentedecreet dat van overeenkomstige toepassing is ingevolge artikel 275, §3 van het Gemeentedecreet. Artikel 83 betreft de uitdrukkelijk toegewezen bevoegdheid van de gemeenteraad voor het aanstellen van de decretale graden, die ingevolge artikel 43, §2, 7° van het Gemeentedecreet niet delegerbaar is. Dit laatste artikel is echter niet van overeenkomstige toepassing op de districten. Dit betekent dat de gemeenteraad, wat de districten betreft, zijn aanstellingsbevoegdheid kan delegeren naar het college met toepassing van artikel 57 van het Gemeentedecreet. Het college kan die bevoegdheid dan weer delegeren naar de gemeentesecretaris met toepassing van artikel 58 van het Gemeentedecreet. Immers, het Gemeentedecreet huldigt het principe dat alle bevoegdheden in het Gemeentedecreet delegerbaar zijn, tenzij de delegatie door het Gemeentedecreet uitdrukkelijk uitgesloten wordt (o.a. inzake decretale graden) of in het kader van medebewind.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 155
van 21 april 2009
van **JAN PEUMANS**

Provinciegouverneurs - Neutraliteit (2)

Ik verwijs graag naar mijn schriftelijke vraag nr. 120 van 17 februari 2009 over de neutraliteit van provinciegouverneurs - dit naar aanleiding van een aantal krantenartikels - en het korte antwoord dat ik op 20 maart daarop ontving (Websitebulletin publicatiedatum 06-04-2009).

De minister antwoordde niet op de hoogte zijn van de betrokken artikels en stelde: "Ik laat deze uitzoeken en zal hierop spontaan terugkomen".

Een maand na dit antwoord hebben de diensten van de minister deze artikels blijkbaar nog niet gevonden, waardoor ik mij genoodzaakt zie ze zelf te bezorgen (als bijlagen).

In het kader daarvan ben ik zo vrij mijn vraag van 17 februari hierbij te hernemen (als bijlage)

Aan de twee reeds gestelde subvragen wens ik nog volgende vraag toe te voegen: hoe komt het dat de diensten van de minister zoveel tijd nodig hebben om de betrokken krantenartikels op te sporen?

BIJLAGEN

1. Interview De Morgen
2. Interview Jobat
3. Schriftelijke vraag nr. 120 van 17 februari 2009

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/KEULEN/155/vrg.155.bijl.001.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/KEULEN/155/vrg.155.bijl.002.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/KEULEN/155/vrg.155.bijl.003.pdf>

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 155 van 21 april 2009

van **JAN PEUMANS**

Provinciegouverneurs zijn hoge ambtenaren die in hun publiek optreden neutraal moeten zijn. Ik kan hen echter gelet op artikel 19 en 27 van de Grondwet, artikel 10 en 11 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 19 en 22 van het Internationaal Verdrag van 19 december 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten niet verbieden dat zij buiten hun ambt in zekere mate spreken vanuit een partijpolitieke overtuiging of invalshoek. Hooguit kan ik hen vragen de nodige voorzichtigheid aan de dag te leggen.

Ik heb de draagwijdte van de hierboven vermelde principes vroeger besproken met de provinciegouverneurs. Zij zijn daarvan op de hoogte.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 156
van 22 april 2009
van **PAUL DELVA**

Projecten met overheidssteun - Brussel

In het Vlaams regeerakkoord werd overeengekomen om - inzake het Vlaams beleid voor Brussel - de "Brusselnorm" toe te passen. Met de Brusselnorm streeft de Vlaamse regering ernaar 5% van het gemeenschapsbudget vast te leggen voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. 5% van de middelen die de Vlaamse Gemeenschap binnen het Vlaamse gewest uitgeeft, vormt de toetssteen voor de uitgaven in Brussel-Hoofdstad.

Minister Anciaux, bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden, stipuleert in zijn meest recente beleidsbrief: "Er leven 6.000.000 Vlamingen binnen het Vlaams Gewest. De Vlaamse overheid wil een beleid voeren voor haar hoofdstad waarbij 300.000 inwoners (5%) binnen dit tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad als referentiekader meetellen voor de Vlaamse Gemeenschap. Dit is de Brusselnorm."

In de meest recente Beleidsbrief Brussel geeft de minister van Brussel aan dat deze norm grotendeels is gerealiseerd tijdens deze legislatuur. Hij laat weten dat er op welzijnsvlak nog een tandje bijgestoken moet worden. Inzake toerisme, cultuur, onderwijs, e.a. wordt deze norm gehaald.

Via welke maatregelen of acties kan deze norm bereikt worden per beleidsdomein?

- Op het vlak van media en toerisme: o.a. via de financiële tussenkomsten van het steunpunt vakantieparticipatie, de regionale omroep, subsidies aan Brussel deze Week, ...
- Op het vlak van onderwijs: o.a. via de toepassing in Brussel van het stelsel van de schooltoelagen, het nieuwe financieringsdecreet, de schoolgebouwen (waaronder passiefscholen), de GOK-financiering (gelijke onderwijskansen), vormingsprojecten en opleiding, ...
- Op het vlak van cultuur, jeugd, sport en Brussel: o.a. via de steun in Brussel aan erkende jeugdverenigingen, kunstenaars, erkende sportverenigingen, feestelijkheden rond 11 juli, bibliotheken, gemeenschapscentra, cultuurconvenants met gemeenten, sportbeleidsplannen, ...
- Ook op inburgering wordt de Brusselnorm toegepast.
- Op het vlak van sociale economie: o.a. via de steun aan Nederlandstalige beschutte werkplaatsen...
- Op het vlak van innovatie en onderzoek: o.a. via het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek.
- Op het vlak van welzijn: o.a. via de toepassing in Brussel van de zorgverzekering, de ondersteuningspremie voor personen met een handicap, de woningaanpassingspremie via het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH), het persoonlijke-assistentiebudget (PAB), kinderopvang, de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW), bijzondere jeugdbijstand, het lokaal gezondheidsoverleg (LOGO's), de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG), het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA),...

Het is ook interessant om weten hoe de subsidies worden opgesplitst per gemeente in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

Daarom had ik voor de respectievelijk bevoegde leden van de Vlaamse Regering volgende vraag.

Kan de minister een overzicht bezorgen van de gerealiseerde projecten met Vlaamse overheidssteun in Brussel (indien mogelijk, per gemeente) tijdens deze legislatuur (2004-2009) die onder zijn/haar gemeenschapsbevoegdheid of -heden vallen?

Graag telkens een korte beschrijving van het project, de grootte van de verkregen subsidie, het jaar van de betoelaging en de betrokken gemeente. Indien van toepassing, graag telkens ook een overzicht van nu reeds goedgekeurde subsidies voor het jaar 2009.

Kan de minister ook aangeven in welke mate de door hem/haar in Brussel geïnvesteerde bedragen bijdragen tot de realisatie van de bovenvermelde Brusselnorm?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 154), Vandenbroucke (nr. 270), Anciaux (nr. 148), Keulen (nr. 156), Van Brempt (nr. 225), Ceysens (nr. 81) en Heeren (nr. 220).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 156 van 22 april 2009

van **PAUL DELVA**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister bevoegd voor de coördinatie van het beleid met betrekking tot Brussel-Hoofdstad.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 157

van 22 april 2009

van **MARK DEMESMAEKER***Verzekering gewaarborgd wonen - Budgettaire implicaties*

Eind november 2008 besloot de Vlaamse Regering de zogenaamde Verzekering Gewaarborgd Wonen na een onderbreking van enkele maanden alsnog voort te zetten. In februari 2009 werd de verzekering uiteindelijk opnieuw gegund aan Ethias.

Uit een mededeling aan de Vlaamse Regering bleek begin maart dat er meerkosten bestaan van 2.378.000 euro.

Op de ministerraad van vrijdag 3 april 2009 besliste de Vlaamse Regering tot “de gedeeltelijke herverdeling binnen uw beleidskredieten”. De ontbrekende middelen zouden worden overgeheveld vanuit de provisie inburgering (de basisallocatie BJ0101D).

Minister van Financiën Van Mechelen heeft ondertussen zijn goedkeuring gegeven voor deze overheveling.

Gelet op het begrotingsakkoord van 17 februari 2009 gaf de Inspectie van Financiën (IF) een gunstig advies. Maar de IF maakt twee bedenkingen.

Eenzijds stelt zij dat het dossier niet voor advies werd voorgelegd en bijgevolg kon de budgettaire kostprijs niet beoordeeld worden. Anderzijds stelt zij zich ook de vraag of de overheveling vanuit de provisie inburgering wel passend is.

1. Hoe komt het dat het dossier niet voor advies aan de IF is voorgelegd?
2. Hoe werd de budgettaire kostprijs bepaald?
3. Hoe motiveert de minister de overheveling van de ontbrekende middelen vanuit de provisie inburgering?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 22 april 2009

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Over het voorontwerp van besluit dat uiteindelijk het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juni 2008 zou worden en dat inmiddels na een nieuwe offerteaanvraag op 1 april 2009 in werking is getreden werd door de Inspectie van Financiën een voorwaardelijk gunstig advies gegeven op 12 maart 2008. Er werd een bedenking geformuleerd met betrekking tot de bijkomende aanwerving van een personeelslid. Hieraan werd tegemoet gekomen door in de beslissing van de Vlaamse Regering te voorzien dat de bijkomende aanwerving gekoppeld werd aan de voorwaarde dat er pas kon aangeworven worden als er op jaarbasis meer dan 6000 aanvragen zijn ontvangen.

De Inspectie van Financiën formuleerde eveneens een voorbehoud bij de budgettaire haalbaarheid. Dit voorbehoud gaf aanleiding tot de volgende uitdrukkelijke voorwaarde in het begrotingsakkoord van 25 april 2008:

“[dat] vooraleer tot definitieve gunning over te gaan een nieuwe kostprijsberekening wordt gemaakt, op basis van de ontvangen offertes, want dan pas is een enigszins betrouwbare berekening mogelijk. Deze herberekening van de kostprijs dient opnieuw voor begrotingsakkoord te worden voorgelegd.”

Op basis van de beslissing van de Vlaamse regering van 25 april 2008 (princiële goedkeuring) werd een algemene offerteprocedure opgestart. Zoals bekend leverde de eerste consultatie slechts één offerte op waaruit het onaanvaardbaar karakter van de geboden premievoorwaarden bleek. Om die reden heeft de Vlaamse Regering beslist om de voorwaarden van de regeling bij te stellen en een nieuwe overheidsopdracht uit te schrijven op basis van de gewijzigde voorwaarden.

De voornaamste aanpassing in het nieuwe voorstel is de vervroegde tussenkomst van de VDAB waardoor de zoektocht naar een nieuwe arbeidsplaats sneller afgerond kan worden. Om die reden werd geen nieuw advies van de Inspectie van Financiën gevraagd. De nieuwe offerteaanvraag had immers tot doel een gunstigere premiezetting te verkrijgen. Er werd ook aan alle bedenkingen van de Inspectie van Financiën tegemoet gekomen.

2. Nadat de offertes waren geopend werd de nieuwe kostprijsberekening voor begrotingsakkoord voorgelegd aan de Vlaamse minister, bevoegd voor de begroting. De budgettaire kost werd geschat op 6,5 miljoen euro. Die raming was gebaseerd op volgende uitgangspunten: in de periode tussen augustus 2003 en juli 2007 werden er jaarlijks gemiddeld 4.125 verzekeringen toegestaan. Rekening houdend met het effect van de maatregel om de aanvragen voortaan door Wonen-Vlaanderen te laten behandelen, met de versoepeling van de voorwaarden, maar ook met de te verwachten terughoudendheid van de banken om in deze crisistijd hypothecaire leningen toe te staan en met de toenemende werkonzekerheid, werd er van uitgegaan dat het aantal hypothecaire leningen in de eerstkomende periode zou afnemen maar dat het aantal ingediende aanvragen zou stijgen. Die stijging van het aantal aanvragen werd geschat op 82%. Concreet houdt dit in dat een budget noodzakelijk is voor 7.500 verzekeringen * 870 euro of 6.525.000 euro. Op 17 februari 2009 verkreeg ik het begrotingsakkoord voor de gunning.
3. De meerkost van het stelsel moest worden opgevangen binnen mijn beleidskredieten. De provisie inburgering (Ba BJ0101) is in feite een vrije beleidsruimte waaraan nog geen specifieke bestemming is gegeven. In het begrotingsdecreet is voorzien dat dit krediet over de diverse

programma's van de begroting heen kan herverdeeld worden. Met het oog op de doorstart van dit prioritaire dossier heb ik er, met akkoord van de Vlaamse Regering en na gunstig advies van de Inspectie van Financiën, voor geopteerd een gedeelte van deze vrije beleidsruimte in te zetten voor de verzekering gewaarborgd wonen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 158
van 24 april 2009
van **GILBERT BOSSUYT**

Sociale verhuurkantoren - Kruispuntbank Sociale Zekerheid

In uitvoering van artikel 52 van het besluit van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode, doet de verhuurder een beroep op onder meer de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid om na te gaan of de kandidaat-huurder voldoet aan de voorwaarden en de verplichtingen.

De VMSW (Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen) coördineert de elektronische informatie-uitwisseling tussen de diverse actoren vermeld in dit besluit.

Uit vroegere schriftelijke parlementaire vragen blijkt dat op één na alle socialehuisvestingsmaatschappijen aangesloten zijn bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

De situatie bij de sociale verhuurkantoren ligt blijkbaar anders. Het Vlaams Overleg Bewonersbelangen (VOB) coördineert hier de ontwikkeling van het kader waarbinnen de elektronische informatie-uitwisseling moet gebeuren.

1. In welke mate kunnen de sociale verhuurkantoren dezelfde dienstverlening genieten van de VMSW?
2. In welke mate worden er tussen de VMSW en het VOB afspraken gemaakt om op korte termijn de dienstverlening – in deze materie – op dezelfde kwaliteitsstandaard te plaatsen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 158 van 24 april 2009

van **GILBERT BOSSUYT**

1. Er is tussen de VMSW en het VOB veelvuldig contact geweest omtrent de mogelijkheid voor de SVK's om van dezelfde weg gebruik te kunnen maken als de SHM's om toegang te verkrijgen tot de gegevens die de KSZ ter beschikking stelt. In de praktijk betekent dit dat de SVK's dezelfde webservices zullen gebruiken als de SHM's nu doen. Hierbij zijn een aantal praktische en juridische problemen opgedoken. Aan al deze problemen is of wordt een oplossing gegeven. In afwachting dat alle problemen van de baan zijn kunnen de SVK's nog geen beroep doen op de KSZ.

Vooreerst is er een aanvraag ingediend bij het sectoraal comité van het rijksregister om toegang te verkrijgen tot de gegevens van het rijksregister. Deze aanvraag is gebeurd op basis van het nieuw sociaal huurbesluit. Deze aanvraag heeft een positief advies gekregen met twee opschortende voorwaarden. Ten eerste moet er een veiligheidsconsulent worden aangesteld die het veiligheidsbeleid van de SVK's controleert. Daarnaast moet er een veiligheidsbeleid worden opgemaakt.

Aangezien de SVK's via de VMSW naar de KSZ zouden gaan behoren de SVK's tot het secundaire netwerk van de VMSW. De KSZ weigert met de SVK's rechtstreeks een verbinding tot stand te brengen. Die verbinding moet gaan via een primaire partner, de VMSW. Die primaire partner wordt door de KSZ verantwoordelijk gesteld voor het veiligheidsbeleid van haar volledige secundaire netwerk. Dat veiligheidsbeleid moet niet alleen garanderen dat de privacy van gegevens gewaarborgd is; het slaat ook op fysieke veiligheid, gevolgde procedures en dergelijke meer.

De eerste opschortende voorwaarde, de aanstelling van de veiligheidsconsulent, werd opgelost. De SVK's zullen dezelfde veiligheidsconsulent hebben als de SHM's. Een veiligheidsconsulent mag geen personeelslid zijn van de betreffende organisatie of moet voldoende onafhankelijk kunnen opereren t.o.v. de leiding van de organisatie. De veiligheidsconsulent moet de betreffende organisatie namelijk kunnen wijzen op tekortkomingen die kunnen leiden tot investeringen in het veiligheidsbeleid die een financiële impact hebben op de organisatie.

De veiligheidsconsulent voor de SVK's wordt een IT-medewerker van de VMSW, een oplossing die ook voor de SHM's gebruikt wordt. Om dit praktisch ook te laten werken zal de veiligheidsconsulent een adjunct aanstellen die de controles bij de SVK's zal doen. Deze adjunct-veiligheidsconsulent zal alle SVK's bezoeken en nagaan of voldaan is aan de voorwaarden van de KSZ op vlak van veiligheid. Voor alle SVK's zal ook een jaarlijks veiligheidsplan opgemaakt worden. Dit plan zal gebaseerd zijn op het veiligheidsbeleid van de VMSW waardoor ook voldaan is aan de tweede opschortende voorwaarde. Deze oplossing zal terug worden voorgelegd aan het bevoegde sectoraal comité. Wanneer dit comité hiermee akkoord gaat dan kan er verder worden gegaan.

Zowel voor de KSZ-toegang als voor het veiligheidsbeleid zullen de SVK's met andere woorden van de VMSW dezelfde dienstverlening krijgen als de SHM's. De VMSW is als primaire partner van de KSZ sowieso verantwoordelijk voor het veiligheidsbeleid van het secundaire netwerk.

2. Er lopen reeds sinds 2008 gesprekken tussen de VMSW en het VOB. Het VOB heeft een softwareleverancier gezocht die een toepassing kon ontwikkelen die de SVK's in staat stelt om een

communicatie met de VMSW op te zetten en een beheersprogramma voor het opvolgen van o.a. de huurprijzen te garanderen. Deze toepassing wordt momenteel uitgerold bij de SVK's; bevragingen van de KSZ zullen daarmee wel pas mogelijk zijn als ook alle juridische obstakels verdwenen zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 159
van 28 april 2009
van **ELSE DE WACHTER**

Gemeentelijke mandatarissen - Deontologische commissie

Mede door het nieuwe Gemeentedecreet werden gemeentebesturen verplicht om een deontologische code voor lokale mandatarissen op te maken en goed te keuren.

De inhoud van deze deontologische code verschilt van gemeente tot gemeente. Zo ook de interpretatie van de verschillende artikels rond “een objectieve dienstverlening van de lokale mandataris naar de burger toe”.

Bij niet-naleving van de deontologische code zal een deontologische commissie, met vertegenwoordigers van alle fracties van de gemeenteraad, beraadslagen en desgevallend sanctionerend optreden ten aanzien van de betrokken mandataris.

In sommige gemeenten kan een deontologische commissie bij een inbreuk op de gedragscode de betrokken mandataris een blaam geven.

Krachtens artikel 71 van het Gemeentedecreet is het echter de exclusieve bevoegdheid van de minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden in het kader van zijn bevoegdheid als tuchtoverheid om een blaam te geven aan een lid van het schepencollege.

1. Aangezien het de exclusieve bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden is om een schepen te sanctioneren met een blaam, is het dan niet wenselijk dat in de deontologische code voor lokale mandatarissen bij het hoofdstuk “Sanctionering” de blaam geschrapt wordt?

Moet de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) er dan niet op gewezen worden dat zij de modelovereenkomst in die zin moet aanpassen?

2. De interpretaties door de deontologische commissie inzake al dan niet objectieve dienstverlening kunnen in sommige gevallen leiden tot politieke afrekeningen.

Het uiteindelijke beslissingsrecht over een bepaalde kwestie blijft de bevoegdheid van de minister of de gouverneur. Wat is dan uiteindelijk de bestaansreden van een deontologische commissie?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 159 van 28 april 2009

van **ELSE DE WACHTER**

1. Er is een fundamenteel onderscheid tussen het nemen van een tuchtmaatregel, bij toepassing van artikel 71 van het gemeentedecreet en het vaststellen van eventuele inbreuken op de deontologische code, waarnaar het gemeentedecreet refereert in zijn artikelen 41 en 56.

Het uitoefenen van het tuchtrecht op gemeentelijke uitvoerende mandatarissen behoort niet tot de gemeentelijke bevoegdheid. Artikel 71 van het gemeentedecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering de burgemeester, schepenen of voorzitter van de gemeenteraad kan sanctioneren. De mogelijke sancties zijn opgenomen in het decreet zelf en zijn beperkt tot een schorsing of afzetting om reden van kennelijk wangedrag of grove nalatigheid. In tegenstelling tot hetgeen u stelt kan de Vlaamse Regering een uitvoerend mandataris bijgevolg niet sanctioneren door het geven van een blaam.

Uit de decretale regelgeving volgt dat de op gemeentelijk vlak ingestelde deontologische commissies geen sancties kunnen opleggen in de vorm van een tuchtmaatregel. In die zin is de mogelijkheid tot het uitspreken van een blaam door een deontologische commissie inderdaad niet mogelijk. De blaam wordt immers in diverse tuchtstatuten effectief als sanctie voorzien. Dit is trouwens ook het geval in artikel 120 van het gemeentedecreet waar de blaam effectief als sanctie is voorzien voor gemeentepersoneel. Ik kan er dus inkomen dat, wanneer een deontologische commissie, aan een uitvoerend mandataris een “blaam” oplegt, de link naar een tuchtrechtelijke sanctie vlug gemaakt zal zijn.

Langs de andere kant ben ik van mening dat de in het door de VVSG opgemaakte “model” van deontologische code opgenomen bepaling dat de deontologische commissie een blaam kan opleggen aan een mandataris eerder is bedoeld als een morele maatregel ten aanzien van de betrokken mandataris. Het kan geen sanctie zijn in de juridische zin van het woord. Om eventuele verwarring en interpretatiediscussies te vermijden, was het wellicht beter geweest een andere term te gebruiken.

2. Het gemeentedecreet bepaalt in zijn artikelen 41 en 56 dat de gemeenteraden verplicht zijn een deontologische code aan te nemen voor de mandatarissen. Belangrijker dan de formele juridische verplichting is dat deze beleidsmaatregel de besturen ertoe aanzet na te denken over het geheel van principes, gedragsregels en richtlijnen die de lokale mandatarissen bij de uitoefening van hun mandaat en bij hun dienstverlenende activiteiten ten aanzien van de bevolking voor ogen moeten houden. De deontologische code kadert in een ruimer beleid op het vlak van integriteit en lokale bedrijfscultuur. Ter gelegenheid van de parlementaire bespreking bij het tot stand komen van het gemeentedecreet heb ik daarom benadrukt dat het van belang is dat de lokale besturen zelf concreet invullen wat er precies door middel van de deontologische code intern binnen het bestuur wordt geregeld. Het instellen van een deontologische commissie kan daartoe bijdragen door te hanteren principes, gedragsregels en richtlijnen te formuleren en deze te toetsen aan concrete gedragingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 160
van 29 april 2009
van **JAN PEUMANS**

Overheidsbetalingen - Achterstand

In een schriftelijke vraag van 12 februari 2009 (vraag nr. 109 aan minister Van Mechelen en overeenkomstige nummers aan de andere ministers) vroeg ik de leden van de Vlaamse Regering naar een overzicht wat betreft de overschrijdingen van de betalingstermijn door de Vlaamse overheid.

De inleiding van de betreffende vraag verwees naar een persbericht van de Confederatie Bouw. Dit werd geïnterpreteerd als een expliciete vraag naar de verrichtingen met economische classificatiecode 7-investeringen.

Uiteraard kent de Vlaamse overheid ook in de lopende uitgaven voor goederen en diensten betalingen.

Daarom had ik van de leden van de Vlaamse Regering graag een volledig overzicht voor de achterstand in de lopende uitgaven. Graag een overzicht sinds 2004.

1. Graag een overzicht van het aantal facturen waarbij er sprake is van een betalingsachterstand, zowel wat voorschotten als wat het totale saldo betreft.
2. Wat is de gemiddelde overschrijdingstermijn? Graag een overzicht per departement of beleidsdomein, per jaar.
3. Wat zijn de redenen voor deze laattijdige betalingen?
4. Om welke bedragen gaat het?
5. In hoeveel gevallen werd een gerechtelijke procedure opgestart? Kan hierbij ook een stand van zaken worden gegeven?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 160, Van Mechelen nr. 145, Vandenbroucke nr. 272, Anciaux nr. 151, Keulen nr. 160, Van Brempt nr. 228, Crevits nr. 558, Ceysens nr. 82, Heeren nr. 222)

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 160 van 29 april 2009

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door Vlaams minister Dirk Van Mechelen, bevoegd voor de financiën en de begrotingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 161
van 30 april 2009
van **WARD KENNES**

Niet-confessionele gemeenschappen - Provinciale toelagen

Artikel 26, 4° van de wet van 21 juni 2002 betreffende de Raad der niet-confessionele gemeenschappen bepaalt dat de inkomsten van de instellingen (o.m) bestaan uit de toelagen vanwege de betrokken provincie bestemd om de lasten, zoals vermeld in artikel 27, van de instellingen te dekken in geval van ontoereikende inkomsten.

1. Hoeveel bedraagt het totale bedrag van deze provinciale toelagen in Vlaanderen in 2007, per provincie?
2. Hoeveel bedraagt het totale bedrag van deze provinciale toelagen in Vlaanderen in 2008, per provincie?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 161 van 30 april 2009

van **WARD KENNES**

De totale uitbetaalde bedragen van deze provinciale toelagen werden door mijn administratie opgevraagd bij de financiële diensten van de provincies.

Ze worden in onderstaande tabel weergegeven.

	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Totaal
2007	650.000 €	765.609 €	736.381 €	427.458 €	812.824 €	3.392.272 €
2008	650.000 €	674.592 €	808.909 €	249.350 €	673.813 €	3.056.664 €

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

DIRK VAN MECHELEN,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****DIRK VAN MECHELEN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 128
van 24 maart 2009
van **JAN PEUMANS**

Ethias - Inbreng Vlaamse Regering

Over Ethias, en meer in het bijzonder de Vlaamse inbreng en aan welke voorwaarden, is in dit parlement al heel wat gezegd. Zeker in het kader van het debat (= verklaring Vlaamse Regering dd. 22/10/08) in oktober en de begrotingswijziging (derde aanpassing begroting 2008 van 26/11/08) eind november.

De buitengewone algemene vergaderingen die op maandag 9 februari bijeenkwamen in Brussel gaven hun goedkeuring aan de maatregelen om de inbreng van de nieuwe investeerders te integreren, bestemd voor de versterking van de Ethias-structuur. De externe investeerders – de Federale Staat, het Waals Gewest en het Vlaams Gewest – participeren in een kapitaalverhoging van Ethias Finance nv (ten belope van € 1,5 miljard). In deze structuur beschikken de Federale Staat en de regionale entiteiten elk over 25 % van het kapitaal plus één aandeel van Ethias Finance nv.

In zijn eerste perscontacten benadrukt de nieuwe topman, Hans Verstraete, dat transparantie van essentieel belang is. Dit werd ook in het Vlaams Parlement al meermaals gevraagd. De topman stelde ook, in een kranteninterview (De Standaard, 7/02/09) : “Een zevental werkgroepen moet tegen maart dan ook een gedetailleerd businessplan schrijven waarin het zakenmodel van Ethias grondig wordt bijgestuurd.” Ook de kapitaalsinjectie van de verschillende overheden is inmiddels effectief uitgevoerd.

In zijn replieken beklemtoonde de minister in het parlement steeds dat een “term sheet” van essentieel belang is als voorwaarde om als Vlaamse overheid in Ethias te stappen. Ook gaf de minister te kennen dat de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering inzake efficiëntie en transparantie de puntjes op de i zouden zetten.

1. Wat staat in de door de minister aangekondigde term sheet? Op basis waarvan besliste de Vlaamse Regering in te stappen? Gebeurde dit op basis van een “beslissing van de Vlaamse Regering”?
2. Wat is er afgesproken met de vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid in de raad van bestuur van Ethias? Hoe moeten zij verantwoording afleggen?
3. Is er al een businessplan tot stand gekomen? Zo ja, wat staat erin? Zo neen, wat is de voorziene timing en wat moet er voor de Vlaamse Regering instaan?
4. Hoe zal de Vlaamse Regering of hoe zullen de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering de puntjes op de i zetten inzake efficiëntie en transparantie? Hoe zal het Vlaams Parlement hierbij betrokken worden?

Dit brengt ons meteen ook bij een aantal vragen over de huidige werking van Ethias.

5. Wat is de verdeling van het personeel volgens taalrol? Graag ook opgesplitst volgens graad/diplomakwalificatie/loonniveau. Idem voor de dochterbedrijven van Ethias.
6. Graag ook een verdeling van de lokale kantoren. Waar (in welke steden) situeren die zich? Welke criteria golden/gelden voor de inplanting van dergelijke lokale kantoren? Graag ook bezoekersaantallen en omzetcijfers per lokaal kantoor.
7. Graag ook de opbrengsten van de verschillende Ethias-producten, opgesplitst per gewest.
8. Wat is het gevoerde sponsoringbeleid van Ethias tot op heden? Klopt het dat uit de corporate brochure 2007-2008 (http://www.ethias.be/upload/pdf/nl/over_ethias/BrochCorp2007_NL.pdf) kan worden geconcludeerd dat het merendeel van de sponsoringprojecten zich in Wallonië bevinden? Kan dit cijfermatig worden bewezen/weerlegd? Welke criteria golden/gelden voor sponsoring?
9. Welke criteria gelden er inzake personeelsinzet? Graag ook de omzet per personeelslid, bij voorkeur opgesplitst per gewest. Idem voor het personeel van de dochterbedrijven.

DIRK VAN MECHELENVICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING**ANTWOORD**

op vraag nr. 128 van 24 maart 2009

van **JAN PEUMANS**

In antwoord op de verschillende vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik vooreerst bevestigend antwoorden, dat de Vlaamse Regering - overigens in samenspraak met de Federale Overheid en de Waalse Regering - strenge eisen heeft gesteld vooraleer de principebeslissing te nemen om in te gaan op de vraag tot ondersteuning vanuit de Ethias groep. De principebeslissing van de Vlaamse Regering d.d. 20 oktober 2008 is daarom ook gebeurd op basis van een termsheet. In deze termsheet worden de principes uiteengezet, op basis waarvan de partijen - enerzijds de drie Overheden, anderzijds de Ethias Groep verdere gesprekken wensten te voeren, die dienden te leiden tot het afsluiten van een inschrijvings- en aandeelhoudersovereenkomst, in verband met de herkapitalisatie van de Ethias Groep, hun inbreng in Ethias Holding en de verdere afspraken in verband met het bestuur van de Vennootschap en haar dochtervennootschappen en hun aandeelhouderschap in de Vennootschap.

Ik geef in bijlage summier aan, welke de diverse elementen van deze termsheet waren.

Teneinde te vermijden, dat de Europese Commissie de voorgenomen maatregelen als niet aanvaardbare Staatssteun zou aanzien, werden deze voorstellen voorgelegd aan de Europese Commissie.

Op 24 december 2008 werd de zogenaamde "subscription agreement" ondertekend tussen de verschillende aandeelhouders, waarbij de minister-president en ikzelf optraden voor het Vlaamse Gewest. In uitvoering hiervan heeft het Vlaamse Gewest zijn voorziene inbreng (500.003.000 euro) op een daartoe geblokkeerde rekening gestort op datum van 31 december 2008. Deze aandeelhoudersovereenkomst, die werd uitgewerkt door de verschillende juridische adviseurs van alle partijen, beschrijven in detail de wijze waarop de modaliteiten, zoals in de termsheet voorzien, werden geïmplementeerd. Sommige modaliteiten in de aandeelhoudersovereenkomst wijken enigszins af van de termsheet, maar zij betroffen in het geheel niet de basisprincipes, die volledig overeind gebleven zijn en dat ook moesten blijven, anders had de EU-commissie ongetwijfeld geen akkoord gegeven. Zo werd om verzekeringstechnische redenen niet Nateus de operationele entiteit, maar werd Nateus een dochter van de N.V. Ethias, die als operationele entiteit opereert en op zijn beurt een volle en recht-streekse dochtervennootschap van de N.V. Ethias Finance is (tot de welke het Vlaamse Gewest toetreedt).

De aanvaarding van de overheidsparticipatie, door de Commissie, was evenwel niet op 31 december klaar. Bovendien diende Ethias zelf nog een aantal voorwaarden te vervullen, die op 24 december nog niet voldaan waren. De vervulling van de diverse voorwaarden, werden via een checklist nauwkeurig opgevolgd en gecontroleerd door de juridische adviseur van de Vlaamse Gemeenschap. Finaal werd na het bekomen van de toestemming vanwege de EU-autoriteiten de inschrijvingsovereenkomst getekend op 9 februari, waarop de nieuwe structuur vorm kon gegeven worden. De notariële akten werden verleden op 13 februari 2009. Het Vlaamse Gewest bezit - conform de initiële overeenkomst - rechtstreeks 500.003 aandelen in Ethias Finance, N.V. De Federale Overheid houdt eenzelfde pakket aandelen aan via de FPIM; het Waalse Gewest heeft hiertoe de N.V. Fiwapac belast. De vroegere Ethias-vennoten bezitten samen 500.000 aandelen.

Het Vlaamse Gewest treedt in de N.V. Ethias Finance toe als privé-aandeelhouder. Bijgevolg heeft het Vlaamse Gewest behoudens de bepalingen in de aandeelhoudersovereenkomst, dewelke overigens niet de gemeenrechterlijke werking van de handelsvennootschappen kan teniet doen, niet minder, maar ook

niet meer rechten dan de andere aandeelhouders. De controle op Ethias Finance gebeurt dus door de Algemene Vergadering, niet door de Regering rechtstreeks. De leden van de Raad van Bestuur, die aangeduid werden door de Vlaamse Regering, leggen dus ook geen verantwoording af aan mijzelf of aan de Vlaamse Regering: zij doen dit ten aanzien van de Algemene Vergadering.

Het Vlaams Parlement kan dus wel mij controleren, maar niet Ethias, noch zijn Raad van Bestuur. Daarom kan ik dus onmogelijk ingaan, op de vragen 5 t/m 9.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger kan mij uiteraard wel ondervragen of de condities, die ik bedongen heb bij de aandeelhoudersovereenkomst vervuld zijn en dit blijven. Het antwoord daarop is "ja".

Zo is het businessplan, waar de Vlaamse Volksvertegenwoordiger naar verwijst, op 2 april 2009 door de diverse Raden van Bestuur binnen de Ethias-groep goedgekeurd. Dit plan werd ook onmiddellijk aan alle stakeholders gecommuniceerd, onder "Plan Horizon 2011", en moet 150 mln € kostenbesparing opleveren. Dit herstructureringsplan moet overigens nog de goedkeuring krijgen van de EU-Commissie, die met de inbreng door de publieke aandeelhouders had ingestemd, maar ook gekoppeld aan de voorwaarde, dat Ethias een plan kon voorleggen, waaruit blijkt dat zij duurzaam levensvatbaar is en blijft, zonder additionele overheidssteun.

BIJLAGE

Summier overzicht van de diverse elementen van de termsheet.

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/VAN_MECHELEN/128/antw.128.bijl.001.doc

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****DIRK VAN MECHELEN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 143
van 24 april 2009
van **JAN PEUMANS**

NV BAM - Projecten met klassieke aanbesteding

Op de vergadering van de raad van bestuur van de NV BAM op 20 februari 2009 werd de stand van zaken van de onderhandelingen met Noriant uiteengezet (onder punt 2.1 van de agenda).

Daar staat onder meer te lezen:

“BAM heeft een aantal werken uit de opdracht gelicht die door de BAM op een klassieke wijze kunnen aanbesteed worden. Dit heeft als voordelen dat er meer geëigende aannemers kunnen aangeduid worden, de werken op het juiste moment uitgevoerd worden en dat er bespaard wordt op de overhead- en financieringskosten van Noriant. Het gaat hier o.m. over de heraanleg van Sint-Annabos, de stelplaats van De Lijn, definitieve aanleg Groenendaallaan, renovatie viaduct Merksem en het dempen van het SAMGA-dok.”

1. Welke feiten hebben aanleiding gegeven tot deze beslissing? Speelt de financiële crisis een rol in deze beslissing?
2. Op basis van welke criteria werden de projecten geselecteerd die op klassieke wijze aanbesteed zullen worden? Waarom gelden de aangehaalde voordelen niet voor de andere projecten?
3. Kan de volledige lijst van projecten worden bezorgd? Is deze lijst definitief of kunnen er andere projecten aan toegevoegd worden?
4. Welke bedragen werden oorspronkelijk begroot voor deze projecten? Hoeveel wil men hiermee besparen in de onderhandelingen met Noriant? Welk bedrag reserveerde Noriant voor deze werken in de offerte? Wat is ingediende prijs van Noriant voor het totale werk?
5. Welke juridische implicaties heeft deze gewijzigde opdracht ten aanzien van de contractuele verplichtingen tegenover Noriant?
6. Wordt de kostprijs van deze werken opgenomen in de “cap” die de Vlaamse Regering indertijd gesteld heeft, namelijk 1,85 miljard euro?
7. Worden deze werken afzonderlijk aanbesteed of worden sommige werken samen genomen en samen aanbesteed? Zo ja, welke? Waarom wel (niet)?
8. Zullen de aannemers die de werken toegewezen krijgen een bouwvergunningaanvraag moeten aanvragen of is dit reeds gebeurd?
9. Welke invloed zal dit hebben op de timing van de werken?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 143 van 24 april 2009

van **JAN PEUMANS**

1. In de onderhandelingen met Noriant voor de realisatie van de Oosterweelverbinding heeft BAM een akkoord bereikt over de Realisatie- en Instandhoudingskosten en de contractvoorwaarden. Tijdens de onderhandelingen voor dit akkoord stelde BAM vast dat voor een aantal werken het niet langer opportuun was om deze werken toe te voegen aan de opdracht van Noriant. Zo zal de heraanleg van het Sint-Annabos gefaseerd en volgens een ander tijdschema verlopen, teneinde een zo groot mogelijke oppervlakte van het bos tijdens de werken te behouden. Deze heraanleg past bijgevolg niet langer in de realisatieplanning Oosterweelverbinding en zal door BAM afzonderlijk aanbesteed worden.

Voor de stelplaats van De Lijn was bij Noriant enkel een 'te voorziene som' (of stelpost) opgenomen vermits het ontwerp van deze nieuwe stelplaats t.h.v. de Tjalkstraat nog niet vastligt. Bovendien is het niet de bedoeling dat Noriant onderhoudsverplichtingen opneemt. BAM vond het daarom beter om dit onderdeel te gepasten tijde apart aan te besteden i.p.v. via een DBFM-overeenkomst waarbij meteen ook de overeenstemmende overhead- en financieringskosten gedragen moeten worden. Een soortgelijke situatie doet zich voor bij de definitieve aanleg van de Groenedaallaan, waarbij bovendien deze aanleg in tijd moet afgestemd worden met de herinrichting van de Noorderlaan (Tramlijn Ekeren).

Ten slotte had BAM tijdens de onderhandelingen met Noriant en met de verschillende stakeholders enkele bijkomende taken geïdentificeerd. Het gaat ondermeer over een pakket van kleine aanpassingen aan kruispunten en andere maatregelen in het kader van Minder Hinder buiten het projectgebied, het structureel onderhoud van ondermeer oplegtoestellen en voegen van een klein aanpalend gedeelte van het viaduct van Merksem, het dempen van het SAMGA-dok. Deze perifere taken behoren niet tot de DBFM-opdracht, maar zijn verbonden aan, en te coördineren met, de realisatie van de Oosterweelverbinding. Omwille van de kostprijs zijn deze taken uiteindelijk niet aan Noriant gegeven. De hoge kostprijs was volgens Noriant het gevolg van de noodzakelijke systeem- en financieringskosten eigen aan de DBFM-opdracht. BAM is beter af om deze taken apart aan te besteden, op het gepaste ogenblik, net zoals dit het geval is met andere soortgelijke taken als de herinrichting van de Kattendijksluis.

2. De werken die uit de opdracht werden gelicht zijn perifere taken die niet tot de kernopdracht behoren, noch deel uitmaken van de configuratie. Deze taken maken m.a.w. geen deel uit van de werken waarvoor de levenscyclus benadering (ontwerp- en onderhoudsverplichting gedurende 35 jaar) van toepassing is.

Bovendien bleek voor sommige van deze taken de initieel vooropgestelde werkwijze en timing niet langer van toepassing, zoals bv. de heraanleg van het Sint Annabos. Sommige werken moeten immers pas binnen vijf tot tien jaar uitgevoerd worden.

Ten slotte was het voor BAM voordeliger om op het juiste ogenblik met een definitief ontwerp deze werken op een geëigende wijze aan te besteden, i.p.v. voorzieningen te betalen. Het voordeel van eenvoud (alle werken in één hand) woog niet op tegenover het nadeel van kostprijs.

3. De voornaamste werken zijn onder vraag 1 opgesomd. Daarnaast is ook het leveren van tolbadges geschrapd. Het is immers beter om deze tolbadges te voorzien in functie van het tolinningsstelsel dat voor de exploitatie zal geïmplementeerd worden. Tevens zijn er enkele secundaire afbraakwerken en perifere beplanting.

Er is een eerste oplijsting van dergelijke taken gebeurd en de gedetailleerde omschrijving ervan is lopende. De lijst is nog niet definitief. Van zodra dit wel het geval is, kan deze informatie verstrekt worden.

4. De realisatiekosten vallen binnen de financiële ruimte die BAM voor de investeringskosten van de Oosterweelverbinding had bepaald en waarbij de financiering voor de andere projecten van het Masterplan in een gestabiliseerde marktomgeving als haalbaar wordt geacht. Het met Noriant bereikte akkoord betreft een realisatieprijs (ontwerp- en bouwkosten, alle andere algemene kosten behorende bij realisatie zoals verzekeringen, structuurkosten PPS, maar excl. financiering) die lager is dan 2,2 miljard Euro. De werken die uit de opdracht werden gelicht vertegenwoordigen in totaal minder dan 2% van de realisatiekosten (circa 40 mln Euro).
5. Er zijn geen juridische implicaties. De uit de opdracht gehaalde werken behoren niet tot de kernopdracht van het DBFM-project en vertegenwoordigen een gering bedrag (minder dan 2%) t.o.v. de totale overeenkomst. Bovendien werden een aantal van deze taken toegevoegd na First Offer en BAFO en maakten dus bij lancering geen deel uit van de opdracht.
6. De realisatie- en instandhoudingskosten zijn in overeenstemming met de onafhankelijke kostenberekeningen van BAM en met de door de Vlaamse overheid gedefinieerde en geactualiseerde CAP. Uiteraard moet hierbij rekening worden gehouden met de totaliteit van de werken, zoals initieel beoogd bij het definiëren van de CAP.
7. Er wordt nu nagezien hoe en wanneer deze werken zullen aanbesteed worden. Het is duidelijk dat gelijkaardige werken samen zullen gevoegd worden (wegaanpassingen tbv minder hinder, beplantingswerken, ...).
8. De werken zijn inbegrepen in de totale stedenbouwkundige aanvraag die nu ingediend wordt.
9. Er is uiteraard geen invloed op de timing van de werken.

VEERLE HEEREN,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

VEERLE HEEREN
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 219
van 22 april 2009
van **HELGA STEVENS**

Vlaamse zorgverzekering - Brussel

In Brussel heeft men overeenkomstig de decretale regeling van de Vlaamse Zorgverzekering de mogelijkheid om er vrijwillig op in te tekenen. Als men daarna echter de betaling van zijn bijdrage aan de Vlaamse Zorgverzekering hervat, loopt men een bepaalde wachttijd op.

Daarnaast is bij de administratieve geldboetes reeds gebleken dat het heel wat problemen oplevert als de mensen slechts één betalingsuitnodiging krijgen.

Bovendien zouden er ook specifieke problemen geweest zijn na de stopzetting van de Ethias Zorgkas.

1. Graag had ik vernomen hoe voor Brussel wordt voorkomen dat mensen die ingetekend hadden uit de boot vallen?
2. Hoeveel Brusselaars zijn ooit ingestapt in de Vlaamse Zorgverzekering, maar zijn momenteel niet meer aangesloten?
3. Hoeveel inwoners van het Vlaamse gewest enerzijds en het Brusselse gewest anderzijds zullen een wachttijd moeten respecteren zodra zij aanspraak willen maken op de Vlaamse Zorgverzekering?
4. De Post

Hoe kan (in het kader van de administratieve geldboete en andere sancties) nagegaan worden of mensen een betalingsuitnodiging hebben ontvangen aangezien De Post de gegevens daarover blijkbaar maar voor een beperkte periode bijhoudt (1 jaar)?

Als De Post inderdaad geen gegevens heeft, kan het toch niet dat de bewijslast wordt omgekeerd en de burgers moeten bewijzen dat zij geen uitnodiging/herinnering ontvingen?

5. Stopzetting Ethias Zorgkas
 - a) Hoeveel mensen zijn na de stopzetting van de Ethias Zorgkas te laat of niet naar een andere Zorgkas overgestapt?
 - b) Hoe werden de inwoners van het Vlaamse gewest enerzijds en het Brusselse gewest anderzijds aangemaand om over te stappen naar een andere zorgkas?
 - c) Welke uitnodigingen/herinneringen kregen zij daartoe van welke instanties?

VEERLE HEEREN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 219 van 22 april 2009

van **HELGA STEVENS**

1. Conform het decreet zorgverzekering moeten inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die te laat lid worden, 10 jaar ononderbroken aangesloten zijn vooraleer ze een aanvraag voor een tenlasteneming kunnen indienen (wachtijd). Diezelfde wachtijd van 10 jaar geldt ook voor wie zich tijdig lid heeft gemaakt, zijn lidmaatschap stopzet en meer dan 1 jaar later opnieuw lid wordt. Het lidmaatschap stopzetten kan enkel actief door het lid zelf of ambtshalve na herhaaldelijk (minstens 3X) niet-betalen van de ledenbijdrage. Een ambtshalve stopzetting van het lidmaatschap kan ongedaan gemaakt worden wanneer het lid een administratieve geldboete verkiest boven de stopzetting van het lidmaatschap.

De zorgkassen schrijven de aangesloten Vlaamse Brusselaars jaarlijks aan met de uitnodiging om de ledenbijdrage te betalen. Zij wijzen op de voordelen van de Vlaamse zorgverzekering en de sancties bij niet-betaling van de ledenbijdrage.

Wie 26 jaar wordt en wie in Brussel komt wonen, krijgt tot twee jaar de tijd om tijdig aan te sluiten.

2. Het zorgfonds heeft enkel cijfers over het aantal aangesloten Brusselse leden. In 2007 waren er 54.405 Brusselse leden aangesloten.
3. In Vlaanderen geldt geen wachtijd. Het Vlaams zorgfonds beschikt niet over gegevens met betrekking tot de wachtijd opgelopen door aangesloten Brusselaars.
4. Het zorgfonds doet een beroep op de databank van de zorgkassen om na te gaan wie een uitnodiging kreeg.
5. a. Ethiasleden kregen eerst de kans om spontaan bij een andere zorgkas aan te sluiten.

In een tweede fase werden de inwoners van het Vlaamse gewest die geen keuze maakten voor een andere zorgkas, ambtshalve aangesloten bij de Vlaamse zorgkas.

Wie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest woonde, kon niet ambtshalve aangesloten worden.

b. Ex-leden van Ethias Zorgkas kregen een brief Ethias zorgkas vzw in het voorjaar van 2006. Indien zij niet van zorgkas wijzigden, werden inwoners van het Vlaamse Gewest vervolgens aangeschreven door de Vlaamse zorgkas. De Vlaamse zorgkas bezorgt hen jaarlijks een uitnodiging tot betaling en desgevallend herinneringsbrief.

c. zie b.

HILDE CREVITS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITSVLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 238
van 17 december 2008
van **JAN PEUMANS**

Vlaamse Milieumaatschappij - Fijnstofmetingen

Dat de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) goed en nuttig werk levert is in deze tijden van fijn stof en andere gevaarlijke zaken in onze atmosfeer, kan niemand ontkennen.

Ik verneem echter dat een nieuwe EU-richtlijn de VMM verplicht extra metingen te doen in verband met fijn stof en dat deze taak gevolgen heeft voor steden en gemeenten die een aanvraag indienen om enkele metingen te doen.

Een voorbeeld hiervan is Sint-Katelijne-Waver, waar men reeds begin 2008 een aanvraag heeft gedaan, maar in augustus te horen kreeg dat wegens het extra werk in het kader van die nieuwe EU-richtlijn, een meting in 2009 zeer onwaarschijnlijk is. Voor een glastuinbouwgemeente met zeer veel stookketels is dit nochtans belangrijk, aangezien geruchten over de grotere kans op kanker in de streek nooit ver weg zijn.

Wanneer echter een EU-richtlijn dit nuttige werk doorkruist, is het misschien aangewezen om hier als regering korter op de bal te spelen en meer middelen te voorzien. Niet alleen in dit concrete geval, maar ook in een breder kader, om de groeiende ongerustheid bij de bevolking betreffende de luchtkwaliteit van ons dichtbevolkte grondgebied het hoofd te bieden.

1. Heeft de minister reeds signalen ontvangen vanuit de VMM aangaande de verminderde meetcapaciteit door de extra opdrachten als gevolg van de EU-richtlijn?
2. Gaat de minister ervan uit dat specifieke lokale metingen deel moeten kunnen blijven uitmaken van het VMM-werk?
3. Zijn er nog andere delen van het VMM-werkpakket die aangetast worden door gelijkaardige situaties?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 238 van 17 december 2008

van JAN PEUMANS

1. De VMM heeft inderdaad aangegeven dat de verplichtingen opgenomen in de nieuwe geïntegreerde richtlijn Lucht leiden tot bijkomende verplichtingen die niet zonder meer bovenop de bestaande taken kunnen worden uitgevoerd. In het kader van de begrotingsbesprekingen 2008 en 2009 heeft VMM voorstellen van nieuwe initiatieven ingediend om bijkomende PM metingen (o.m. in hotspot gebieden) uit te voeren, en om te beantwoorden aan de vereisten van de nieuwe richtlijn. De vragen om bijkomende middelen in dat kader konden evenwel niet worden gehonoreerd, en de VMM heeft een heroriëntatie en prioritering van de bestaande meetinspanningen doorgevoerd met stopzetting van minder relevante metingen. Hierdoor kon voldaan worden aan de vereisten van de nieuwe geïntegreerde richtlijn Lucht, en werden door VMM eind 2008 een aantal nieuwe metingen van PM opgestart.
2. Jaarlijks ontvangt VMM meerdere aanvragen tot uitvoering van metingen afkomstig van verschillende instanties o.m. afdeling Milieu-inspectie en afdeling Lucht Hinder Risicobeheer Milieu Gezondheid (cf. Cd actieplan) van Departement LNE, gemeentebesturen, provinciebesturen, OVAM, TOVO en andere. Gelet op de begrensde mogelijkheden zowel wat betreft inzetbare apparatuur, als personeel, kon en kan VMM slechts op een beperkt aantal van deze vragen ingaan. Criteria om een gefundeerde keuze te maken tussen de verschillende vragen zijn de relevantie van het potentieel luchtverontreinigingsprobleem, het lokaal overschrijdend karakter ervan, de inpasbaarheid in en de compatibiliteit met de bestaande meetinspanningen, en uiteraard de beschikbare middelen.

Anderzijds is het wel zo dat de VMM reeds erg grote inspanningen levert inzake het monitoren van de lokale luchtkwaliteit. Zo omvat het meetnet "Specifieke Studies luchtkwaliteit" van de VMM op dit ogenblik reeds 29 vaste meetstations, waarmee lokale problemen inzake luchtverontreiniging worden bewaakt. Daarnaast beschikt VMM nog over 4 mobiele installaties die kunnen worden ingezet voor kortstondige verkennende metingen.

Er dient tevens op gewezen dat een ogenschijnlijk eenvoudige vraag voor het meten van de luchtkwaliteit, en voor het desgevallend vaststellen van oorzaak-gevolgrelaties in de realiteit eerder complex is: indien men wil toetsen aan de geldende normen, en de invloed van bijzondere weersomstandigheden wil uitsluiten, dient de opzet van de meetcampagnes zorgvuldig gepland te worden, en dienen deze in vele gevallen gespreid te worden over een lange periode om tot relevante resultaten te komen. Dit beperkt uiteraard de mogelijkheden tot interne verschuivingen binnen het bestaande meetnet.

Meten van luchtverontreiniging is daarenboven een zeer complexe en sterk gespecialiseerde materie die daarenboven moet voldoen aan de zeer strikte Europese regelgeving.

3. Nieuwe Europese milieurichtlijnen brengen in de regel nieuwe monitoring- en/of rapporteringsverplichtingen met zich mee, welke leiden tot een toename van de werklast. Standaard wordt binnen VMM steeds onderzocht hoe lopende monitoringprogramma's zoveel mogelijk dienstig kunnen zijn of - mits kleine aanpassingen - dienstig gemaakt kunnen worden om tegemoet te komen aan de nieuwe behoeften. Ook wordt de relevantie en de noodzaak van bestaande monitoringprogramma's op regelmatige tijdstippen geëvalueerd, en worden deze met het oog op het

vrijmaken van middelen desgevallend aangepast of stopgezet. Op die wijze wordt getracht om met ongewijzigde personele en financiële middelen (in toepassing van het “geen snoei – geen groei” principe) de nieuwe verplichtingen zo goed als mogelijk na te leven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 439
van 17 februari 2009
van **ELS ROBEYNS**

Gewestwegen - Winterschade

Ik stel vast dat door de aanhoudende vriestemperaturen heel wat schade wordt aangericht aan het wegdek, wat zich ongetwijfeld zal vertalen in een grotere kostprijs voor herstellingswerken.

1. Volgens welke methodiek wordt de schade aan het wegdek van de gewestwegen en fietspaden die wordt veroorzaakt door winterse omstandigheden geïnventariseerd?
2. Wat was de kostprijs van herstellingswerken ten gevolge van het winterweer aan gewestwegen en fietspaden tijdens de vier voorbije jaren? Graag een opdeling per provincie.

Kan de minister ook een indicatie geven van de omvang van deze herstellingswerken tijdens de vier voorbije jaren? Ook graag per provincie.

3. Worden er, rekening houdende met de huidige "streng winter", extra middelen voorzien voor onderhoud aan gewestwegen en fietspaden en zo ja, in welke orde van grootte? Graag opgedeeld per provincie.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 439 van 17 februari 2009

van **ELS ROBEYNS**

1. Het Agentschap Wegen en Verkeer meet de schade aan het wegdek op twee verschillende manieren. Vooreerst zijn er de dagelijkse inspecties van de wegen en fietspaden door de wegen-toezichters.

Hierbij wordt schade aan de gewestweg genoteerd in een inspectieverslag. Op basis van deze inspectieverslagen worden er dan acties ondernomen om de problemen op te lossen.

De door de vriestemperaturen aangerichte schade aan de wegverhardingen is doorgaans moeilijk te onderscheiden van de slijtage die reeds in deze verhardingen aanwezig was vóór de vorstperiode (zoals haarscheurtjes, afbrokkeling of uitbrokkeling van werknaden en werkvoegen of zwakke plaatsen, loskomende hechting tussen topklaag en onderla(a)g(en), ouderdomsscheuren, afbladderende topklaag,...). De degradatie van de verharding wordt wel versneld door de wisselwerking van dooi en vorst op het vocht dat in de verharding indringt. Het effect hiervan is dan ook meestal groter op oudere wegverhardingen, die zich reeds in een minder goede toestand bevinden.

Een exacte opsplitsing van de schade t.g.v. ouderdom en t.g.v. van de vorst is daardoor onmogelijk.

Een tweede meetmethode is een uitgebreidere jaarlijkse meting met allerlei apparatuur. De staat van de weg wordt daarbij opgemeten door de afdeling Wegbouwkunde met de ARAN en de SCRIM.

De parameters die daarbij worden opgemeten, zijn spoorvorming, langsvlakheid, stroefheid, trapvorming (bij platenbeton) en beschadiging van het oppervlak (scheuren, putten, ...). Een volledige meetcampagne duurt een volledig jaar. Daarbij worden elk jaar alle autosnelwegen opgemeten en worden de andere gewestwegen om de twee jaar opgemeten (het ene jaar de primaire wegen, het andere jaar de secundaire wegen). Ook hier wordt er geen onderscheid gemaakt tussen schade die het gevolg zou zijn van een strengere winter, en de "gewone" schade.

2. Zoals hierboven reeds uiteengezet, is het onmogelijk om eenduidig vast te stellen wat de precieze oorzaak van een schadegeval is. Een weg die niet in goede staat is, zal meer invloed ondervinden van een wisselende weersgesteldheid dan een weg die wel in goede staat is. Zoals geweten, verloopt de degeneratie van een weg eerder exponentieel dan wel lineair. De herstellingen gebeuren door middel van koud asfalt of gietasfalt.

Herstellingen in koud asfalt gebeuren door eigen mensen van het Agentschap Wegen en Verkeer, terwijl de herstellingen met gietasfalt door onderhoudsaannemers gebeuren.

Aangezien er in de afgelopen jaren geen algemene inventarisatie gebeurde met betrekking tot de winterschade, kunnen hiervoor geen betrouwbare cijfers worden gegeven. Er kan achteraf immers niet meer worden bepaald of de herstelde schade het gevolg was van winterschade of eerder van normale slijtage.

Ook voor de lopende winter werd er nog geen algemene inventarisatie uitgevoerd en kunnen er dus nog geen cijfers worden gegeven. Wel is het duidelijk dat er deze winter aanzienlijk meer schade is dan de afgelopen (zachte) winters.

3. Er zijn ten gevolge van de "strengere winter" geen extra middelen voorzien voor het onderhoud aan de gewestwegen en fietspaden. Het herstellen van deze schadegevallen wordt uitgevoerd via de reguliere onderhoudskredieten. Indien er hiervoor aanzienlijk hogere uitgaven nodig zijn, wordt

dit opgevangen door andere niet-recurrente en minder prioritaire onderhoudstaken tijdelijk uit te stellen.

Wel worden gedurende de laatste jaren de middelen voor grondig, zogenaamd structureel onderhoud, opgetrokken van 30 miljoen euro in 2004 tot ruim 90 miljoen euro voor 2008 en 2009. Op die wijze kan ook de winterschade sneller worden hersteld.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 457
van 25 februari 2009
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Zonnepanelen - Recyclage

Het plaatsen van zonnepanelen is een groot succes.

Maar zonnepanelen zijn gevoelig en kunnen dus ook stuk gaan, soms al bij het transport voor de installatie. De zonnepanelen die stuk gaan of aan het einde van hun levensduur zijn, moeten dus ook gerecycleerd worden.

1. Hoe verloopt de recyclage van zonnepanelen? Komt daarbij gevaarlijk afval vrij? Welke grondstoffen kunnen opnieuw gebruikt worden?
2. Is er een sloopvergunning nodig voor de afbraak ervan?
3. Geldt hier ook de terugnameplicht door de producent? Welke rol kunnen volgens de minister producenten van zonnepanelen spelen in de recyclage ervan?
4. Kunnen afgedankte zonnepanelen in de containerparken worden opgevangen?
5. Hoe kan vermeden worden dat afgedankte zonnepanelen de EU verlaten en bijvoorbeeld in Afrika belanden (cf elektronica-afval)?
6. Wat is de gemiddelde levensduur van een zonnepaneel? Heeft de minister er zicht op hoeveel er reeds gerecycleerd zijn?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 457 van 25 februari 2009

van JOKE SCHAUVLIEGE

1. Zonnepanelen die op daken geplaatst worden, zijn meestal silicium zonnepanelen waarvan de belangrijkste grondstoffen silicium, aluminium (kader) en beschermend glas zijn. Minstens silicium en aluminium kunnen gerecycleerd worden. Er bestaan reeds bedrijven die gespecialiseerd zijn in de recyclage van silicium en aluminium. Zonnepanelen die beschadigd zijn tijdens het productieproces, of met fabricagefouten worden nu reeds gerecycleerd. Op dit ogenblik is het aanbod van afgedankte zonnepanelen (bij de consument - particulier of bedrijf) echter te gering om ze apart in te zamelen en te recycleren als een aparte afvalstroom. Omdat de ingebruikname van de meeste zonnepanelen van recente datum is, zal het nog enkele jaren duren voordat er een voldoende groot aanbod is om de selectieve inzameling en de recyclage ervan rendabel te maken. De recyclage beperkt zich momenteel hoofdzakelijk tot de demontage van metalen onderdelen. Het overige materiaal zal veelal als bedrijfsafval verbrand of gestort worden. Metalen onderdelen zullen gerecupereerd worden uit de verbrandingsassen. De 17 grootste producenten van zonnepanelen in Europa hebben zich op vrijwillige basis verenigd (zie verder deelvraag 3) om een eerste grootschalig recyclageproject in Europa op te zetten. De recyclagemarkt in Europa wordt op dit moment geschat op ca. 2000 ton per jaar. Dit zal naar verwachting stijgen tot ca. 16000 ton per jaar tegen 2015.
2. Deze deelvraag behoort tot de bevoegdheid van mijn collega Dirk Van Mechelen.
3. Er bestaat een aanvaardingsplicht voor afgedankte elektrische en elektronische apparaten (AEEA). Die kadert in Richtlijn 2002/96/EC. De Vlaamse wetgeving over de aanvaardingsplicht AEEA is afgestemd op de richtlijn. AEEA worden gedefinieerd als apparaten die elektrische stroom of elektromagnetische velden nodig hebben om naar behoren te functioneren, en apparaten die deze stromen kunnen opwekken, overbrengen en meten. Artikel 13 van de richtlijn geeft echter aan dat "zonnepanelen, met name fotovoltaïsche cellen" nog niet onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen. Op een latere datum wordt wel de mogelijkheid voorzien om ze alsnog onder de aanvaardingsplicht te laten vallen.
Elke producent of invoerder kan echter wel op vrijwillige basis zonnepanelen terugnemen en ze op een aangepaste manier laten recycleren. 17 Europese producenten en invoerders van fotovoltaïsche cellen hebben in dat kader de PV Cycle Association (www.pvcycle.eu) opgericht om op vrijwillige basis samen te werken om afgedankte fotovoltaïsche cellen in te zamelen en te recycleren. Het gaat zowel om individuele bedrijven als de Duitse Vereniging voor Zonne-energie BSW en de Europese Photovoltaïsche Industrie (EPIA).
Men heeft de intentie om volgende inzamel- en recyclagedoelstellingen te behalen: minstens 65% van de sinds 1990 op de markt gebrachte cellen inzamelen en 85% recyclage. Het project werd eind 2008 opgestart. De initiatiefnemers verwachten dat het recyclagesysteem tegen 2015 op kruissnelheid zal zijn. De leden van PV Cycle Association vertegenwoordigen op dit moment ca. 70% van de Europese markt.
4. Wanneer een gezin zich van een zonnepaneel wenst te ontdoen, kan gebruik gemaakt worden van de inzameling via containerparken. Het is nog niet duidelijk bij welke afvalfractie dergelijk paneel wordt gevoegd. De OVAM heeft nog geen weet van gemeenten die deze afvalfractie volledig afzonderlijk inzamelen. Informatie over ingezamelde hoeveelheden is ook niet gekend.

5. De uitvoer van afgedankte zonnepanelen valt onder EG-Verordening 1013/2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen. Het volgende geldt voor de uitvoer buiten de Europese Unie:
- Een zonnepaneel in de afdankingsfase wordt door de OVAM geklasseerd als een 'niet genoemde afvalstof'. Concreet betekent dit dat de uitvoer ervan buiten de Europese Unie alleen kan mits het volgen van een kennisgevingsprocedure waarbij de toelating van het land van bestemming wordt gevraagd. Indien een zonnepaneel zou bestaan uit milieugevaarlijke componenten, en een specifieke verwerking noodzakelijk zou zijn, wordt een zonnepaneel in de afvalfase beschouwd als een gevaarlijke afvalstof en geldt er een exportverbod naar niet-OESO-landen. Wanneer een kennisgeving zou ingediend worden voor een bestemming in een OESO-land, zal de OVAM onderzoeken of de milieuverantwoorde recyclage al dan niet kan gebeuren in het aangegeven land van bestemming.
 - De classificatie als 'tweedehandsgoeds' (dus geen afval) kan alleen mits men kan aantonen dat het zonnepaneel effectief nog werkt.
6. Het veiligheidsglas van zonnepanelen warmt niet op en is bestand tegen de zwaarste weertypes en tegen inslaande ballen of stenen. Bij fotovoltatische panelen wordt de levensduur op 25 jaar geschat. De onderhoudskost zit vooral in de omvormer, die gemiddeld na ongeveer 12 jaar aan vervanging toe is. Ze zijn sinds 1990 aanwezig op de Europese markt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 477
van 4 maart 2009
van **JOHAN SAUWENS**

Industrieterrein Genk-Zuid - Luchtkwaliteit

Recentelijk werden er nieuwe meetwaarden voorgesteld door de Vlaamse Milieumaatschappij betreffende de uitstoot op het industrieterrein Genk-Zuid.

In de eerste plaats zijn het de wijken Sledderlo en Terboekst die getroffen zijn, maar ook in de omliggende gemeenten Bilzen, Zutendaal en Diepenbeek stellen de mensen zich nog steeds vragen over de gezondheidsrisico's.

1. Welke risico's bestaan er voor de volksgezondheid in de gemeenten Genk, Diepenbeek, Bilzen en Zutendaal? Welke wijken in het bijzonder zijn getroffen door de vervuiling?
2. Welke metingen zijn er reeds gebeurd, welke metingen worden nu nog uitgevoerd en welke metingen plant de minister voor de toekomst?
3. Welke studies zijn er nog lopende of reeds ondernomen en wat leren de resultaten hiervan?
4. Welke maatregelen zijn er ondertussen genomen en welke maatregelen plant de minister nog voor de nabije toekomst?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 477 van 4 maart 2009

van **JOHAN SAUWENS**

1. Op 22 januari 2009 jongstleden werden de beschikbare VMM meetresultaten van 2008 toegelicht op de stuurgroep Genk-Zuid. Lokale en gewestelijke overheden zijn in deze stuurgroep vertegenwoordigd. Tijdens een hoorzitting te Genk-Zuid in de wijk Sledderlo werden op 22 januari 2009 de beschikbare meetresultaten tevens aan de bevolking toegelicht. Deze resultaten worden jaarlijks door de VMM in een jaarrapport 'Luchtkwaliteit in het Vlaamse Gewest – Jaarverslag Immissie-meetnetten' gerapporteerd. De resultaten zijn ook via www.vmm.be consulteerbaar.

Volgende conclusies werden geformuleerd met betrekking tot de luchtkwaliteit te Genk-Zuid:

- Na een daling over de voorafgaande jaren, nemen de concentraties van zware metalen in de omgevingslucht te Sledderlo in 2008 toe. Op basis van de dataset januari tot en met oktober 2008 worden te Genk-Zuid de toekomstige streefwaarden van nikkel en cadmium in PM10-stof overschreden. De overschrijdingen zijn lokaal en situeren zich voornamelijk ten noordoosten van Arcelor Mittal te Genk-Zuid. De toekomstige streefwaarde van nikkel bedraagt 20 ng/m³ als jaargemiddelde concentratie in PM10-stof en is te behalen tegen eind 2012. Deze streefwaarde wordt momenteel op de volgende VMM meetlocaties niet gerespecteerd: 00GK04 (Oosterring), 00GK02 (Krelstraat) en 00GK03 (Ford Genk). Deze meetlocaties zijn gelegen in de wijk Sledderlo resp. op het Ford terrein.
- In Genk-Zuid liggen in 2008 de cadmiumconcentraties hoger t.o.v. 2007 wegens enkele zeer verhoogde dagwaarden (calamiteiten). De toekomstige streefwaarde van cadmium bedraagt 5 ng/m³ als jaargemiddelde concentratie in PM10-stof en is te behalen tegen 2012. Deze streefwaarde wordt momenteel op twee meetlocaties niet gerespecteerd: 00GK04 (Oosterring) en 00GK02 (Krelstraat). Deze meetlocaties zijn gelegen in de wijk Sledderlo. De overschrijding van de Cd streefwaarde is (kwantitatief en ruimtelijk) beperkter dan de overschrijding van de Ni streefwaarde.
- Voor mangaan wordt door de WGO een richtwaarde van 150 ng/m³ aangegeven. In de directe omgeving van Arcelor Mittal worden verhoogde mangaanconcentraties gemeten. De richtwaarde wordt echter niet overschreden.
- Alhoewel er geen normen voor Cr in de omgevingslucht bestaan, worden in vergelijking met achtergrondwaarden verhoogde concentraties gemeten.
- Tijdens meetcampagnes, uitgevoerd in 2006 en 2008, in de gemeenten Zutendaal, Diepenbeek en Bilzen, werden indicatief geen overschrijding van deze streefwaarden vastgesteld. De hier gemeten gemiddelde waarden liggen ver beneden de toekomstige streefwaarden.
- De grenswaarden van fijn stof (PM10), stikstofdioxide en zwaveldioxide worden in 2008 gerespecteerd.
- Op de meetpost nabij het Shredderbedrijf in Genk, worden in 2008 nog herhaaldelijk hoge PCB-deposities gemeten. Vermits deze meetpost in industrieel gebied staat en dioxines en PCB's voornamelijk via de voeding worden opgenomen, hebben deze hoge waarden geen directe impact op de volksgezondheid.

De aanwezige vervuiling kan via verschillende blootstellingwegen in het menselijk lichaam terechtkomen. Naast het inademen, komen de zware metalen ook in het lichaam terecht door het inslikken van bodemdeeltjes en stof alsook door het eten van groenten uit eigen tuin.

Aan de hand van de VMM-meetgegevens en aanvullende onderzoek werd door de afdeling Toezicht Volksgezondheid de gezondheidsimpact van deze blootstelling ingeschat. De resultaten hiervan werden voorgesteld in de werkgroep Gezondheid, waar de dienst Milieu en Gezondheid (Departement LNE) in vertegenwoordigd is.

Een eerste stap vormt hierbij het verzamelen van alle relevante milieumeetgegevens.

Deze tonen aan dat de algemene luchtkwaliteit in de regio Genk-Zuid binnen de huidige normen valt, maar dat er zich specifieke en sterk lokale problemen met de luchtkwaliteit inzake Nikkel, Chroom en Cadmium in fijn stof in de buurt van Arcelor Mittal en inzake PCB's in de buurt van Stelimet stellen. De wijk Sledderlo-Ter Boekt ligt ten noordoosten en windafwaarts van het inox staalbedrijf Arcelor Mittal.

Kort samengevat blijkt uit de metingen van januari tot en met oktober 2008 naar zware metalen in fijn-PM10 stof dat in de wijk Sledderlo de concentraties van nikkel, chroom en mangaan hoger liggen dan elders in Vlaanderen. De toekomstige streefwaarden voor nikkel en cadmium, te behalen in 2012, worden overschreden. De overschrijdingen zijn lokaal en situeren zich voornamelijk ten noordoosten van Arcelor Mittal in Genk-Zuid. Voor dioxines en PCB126 werden verhoogde deposities rond meetplaats bij Stelimet (schrootverwerkend bedrijf) vastgesteld, vooral voor PCB126.

Bovendien vertaalt de hoge nikkel- en chroom stofuitval zich in hogere concentraties van nikkel en chroom in de bodem (tot 10 cm diep). Hierbij wordt in de onmiddellijke omgeving (0 - 100 m) van het bedrijf worden de bodemsaneringsnormen voor nikkel en chroom overschreden. Chroom en nikkel worden echter bijna niet opgenomen door planten, maar zijn voornamelijk aanwezig als stof dat zich afzet op de bladeren van de plant. In dit kader werd in 2008 door de VMM en het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid bijkomend onderzoek *Een analyse van zware metalen in stofuitval (neervallend stof), in 'eigen geteelde' groenten en in de bodem* uitgevoerd. In de nabije omgeving van het bedrijf worden verhoogde concentraties in ongewassen groenten (sla en selder) teruggevonden. Indien de groenten grondig gewassen worden dalen de concentraties van nikkel en chroom aanzienlijk (tot 75% is afwasbaar). Zorgvuldig gewassen groenten bevatten niet uitzonderlijk meer nikkel en chroom dan normaal.

In de volgende stap werden deze meetgegevens gezondheidskundig vertaald door de afdeling Toezicht Volksgezondheid. Hieruit blijkt dat vooral het inslikken van stof binnen- en buitenshuis een belangrijke bijdrage levert aan de totale innamenhoeveelheid van nikkel en chroom. Deze hoeveelheid is voor alle omwonenden hoger dan in normale omstandigheden en voor de kinderen hoger dan voor de volwassenen.

De verspreiding van nikkel, chroom, cadmium en mangaan in de lucht kan zorgen voor gezondheidsrisico's in de nabije omgeving van het bedrijf, namelijk risico op longkanker, minder goede werking van de nieren, effecten op het zenuwstelsel en in mindere mate eczema. Op basis van de geschatte dagelijkse inname van nikkel, chroom en cadmium als gevolg van de aanwezige vervuiling werd het extra carcinogene risico ten opzichte van de algemene bevolking bij gevolge van een levenslange blootstelling via inademing berekend. Deze berekening gaf voor de meetpost 00GK04, met gemiddeld gezien de hoogste meetwaarden, als resultaat voor het extra carcinogene risico voor nikkel: $4.29 \cdot 10^{-5}$ en cadmium: $1.46 \cdot 10^{-5} - 3.36 \cdot 10^{-5}$. Voor chroom berekende men een extra risico van $1.17 \cdot 10^{-4}$ in geval 1% van het chroom als chroom VI voorkomt en een extra risico van $7.36 \cdot 10^{-4}$ bij 6,3% chroom VI. Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat de gemaakte inschatting van de aanwezigheid van chroom VI de berekende kankerrisico's kunnen beïnvloeden. Voor de andere meetposten lagen alle berekende risico's lager (tabel in bijlage). Op basis van deze resultaten werden volgende conclusies geformuleerd aan de Stuurgroep Genk-Zuid:

- Saneren van de bron blijft de belangrijkste doelstelling.

- Onderzoeken tonen aan dat ook de inwoners van Sledderlo al direct enkele eenvoudige acties kunnen ondernemen om de blootstelling aan de zware metalen te verminderen.

Op basis hiervan worden volgende adviezen voor de lokale bevolking geformuleerd:

- Handen wassen, zeker voor iedere maaltijd.
- Nat kuisen (binnenshuis - terras buitenshuis indien er kleine kinderen op spelen).
- 'Eigen geteelde' groenten grondig wassen voor consumptie.

2. In de regio Genk-Zuid volgt de Vlaamse Milieumaatschappij de luchtkwaliteit op middels verschillende meetnetten. Naast de bestaande metingen van zware metalen in fijn stof (PM10) en fluorwaterstof, dioxine en PCB126 depositie, werden er, op vraag van de stad Genk, Departement LNE – afdeling Milieu-inspectie en de stuurgroep Genk-Zuid in 2008 ook metingen opgestart van PM10-stof, stikstofdioxide, zwaveldioxide, roet, totaal kwik en zware metalen in stofneerslag. De metingen van fluorwaterstof werden in 2008 stopgezet.

Het meetprogramma van 2009 voorziet volgende metingen:

- Zware metalen in PM10-fijn stof op de vier vaste meetplaatsen te Genk-Zuid: 00GK02 (Krelstraat), 00GK03 (Ford Genk), Oosterring (00GK04) en 00GK05 (Ter Boekt). In het voorjaar 2009 zal de meetlocatie Oosterring verplaatst worden naar de locatie E-Fabrielaan (00GK11 - speelplaats van de gesloten school 'De Sleutel'). Tijdens 2009 zullen op de locatie 00GK04 (Oosterring) de metingen nog parallel worden verdergezet ter vergelijking.
- Een meetcampagne van twee maal drie maanden van zware metalen in PM10-fijn stof zal uitgevoerd worden om de luchtkwaliteit te bepalen nabij de mogelijke inplantingslocatie van de nieuwe school in de wijk Sledderlo.
- Op de nieuwe meetlocatie 00GK11 zullen online ook kwik metingen in de omgevingslucht uitgevoerd worden.
- Stikstofoxide, zwaveldioxide en totaal PM10-fijn stof metingen worden uitgevoerd op de meetlocatie 00GK09, Mondeolaan te Genk. In februari 2009 werden metingen van vluchtige organische stoffen opgestart. Een BTEX (Benzeen, Tolueen, Ethylbenzeen en Xyleen) monitor werd geïnstalleerd op het meetstation 00GK09.
- Te Diepenbeek, 00GK06, worden de PM10 – fijn stof metingen verder gezet.
- De meetcampagne dioxine en PCB126 –depositie wordt verdergezet onder een vernieuwde formule. Om de pollutiengrens van dioxine en PCB126-depositie in Genk af te bakenen zal vanaf april 2009 een uitgebreid meetprogramma opgestart worden. Gedurende 6 maanden zullen alternerend op 5 strategisch geplaatste meetposten depositiestalen gecollecteerd worden, om de afstand na te gaan waarover de PCB126-pollutie zich eventueel uitstrekt.

3.

- Momenteel zijn twee studies van de VMM lopende die verband houden met de regio Genk-Zuid: 'Chroom speciatie in omgevingslucht' en 'Modellering van zware metalen in hotspot gebieden te Vlaanderen'. Voor het definiëren van gezondheidsrisico's m.b.t. het metaal chroom is het belangrijk te weten onder welke (toxische) vorm chroom aanwezig is in de omgevingslucht. In wetenschappelijke literatuur is weinig of geen adequate informatie aanwezig. Er bestaat geen gestandaardiseerde meetmethode voor de bepaling van chroom VI in omgevingslucht. Tijdens dit studieonderzoek wordt nagegaan of een meetmethodiek kan ontwikkeld worden die toelaat binnen aanvaardbare meetfouten deze metingen uit te voeren. Aan de hand van modellering wordt nagegaan of concentratiekaarten kunnen worden aangemaakt om de beoordeling van de luchtkwaliteit in deze regio verder aan te vullen. De resultaten van deze studies worden in het najaar van 2009 verwacht.
- In 2006 werd in opdracht van de VMM door VITO een studie m.b.t. de binnen en buitenmilieu luchtkwaliteit op de basisschool 'De Sleutel' te Sledderlo uitgevoerd. Uit deze studie bleek dat zowel in de binnen- en buitenomgeving verhoogde concentraties van nikkel, chroom en mangaan aanwezig waren.

- In 2008 werd door VMM een studie van zware metalen in stofneerslag in de directe omgeving van Arcelor Mittal uitgevoerd. In de directe omgeving werden verhoogde deposities van nikkel, chroom en mangaan gemeten t.o.v. achtergrond depositiewaarden in Vlaanderen. De depositiewaarden dalen naargelang de afstand t.o.v. Arcelor Mittal. Deze verkennende studie werd uitgevoerd aanvullend op een screening van de bodem en van in tuinen geteelde groenten i.o.v. van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, afdeling Toezicht Volksgezondheid.
- Voor TRC, Kanaalweg 5, te Genk, is er momenteel een vergunningsaanvraag lopende waaraan een studie van het VITO over de luchtkwaliteit en fijn stof in de omgeving is toegevoegd. In het kader van de adviesverlening zal met deze studie rekening gehouden worden om de eventueel noodzakelijke saneringsmaatregelen te nemen om de emissies en de hinder naar de omgeving te beperken.
- Voor Stelimet wordt in 2009 door de VMM (metingen april 2009-april 2010) een nieuwe studie uitgevoerd naar verhoogde pcb-waarden (resultaten volgen).

Met betrekking tot de gezondheidsaspecten kunnen volgende studies vermeld worden:

- In 2007 werd de milieu-gezondheidsenquête uitgevoerd in Genk, Diepenbeek, Zutendaal en Bilzen, gefinancierd door het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, vzw Limburgs Gezondheidsoverleg en de steden en gemeenten Genk, Bilzen, Zutendaal en Diepenbeek. De dienst Milieu en Gezondheid (Departement LNE) neemt deel aan de werkgroep gezondheid die deze enquête stuurde. Volgende specifieke conclusies werden getrokken:
 - Druk verkeer, geluidsoverlast, luchtvervuiling en geuroverlast vormen de top vier van de milieuhinder te Genk-Zuid. De bewoners van de wijken die grenzen aan het industriegebied ervaren meer geluids-, lucht- en geurhinder dan de anderen. Dit geldt vooral voor de wijken Noord tot Oost en Zuid-West van het industriegebied Genk-Zuid. Voor alle gebieden samen wordt druk verkeer als voornaamste bron van geluidshinder, roet en stof en trillingen aangeduid, de industrie van geurhinder. In de aangrenzende wijken wordt de industrie meer aangewezen als bron van geluids- en geurhinder, roet, stof en trillingen dan in de rest van de gemeente.
 - De inwoners rond Genk-Zuid vinden zichzelf vrij gezond. Toch zegt 42% van de bewoners in de wijken grenzend aan het industriegebied bezorgd te zijn over zijn of haar gezondheid omwille van de industrie in hun woonomgeving. In de andere wijken is dit slechts 7%. In beide gebieden is 11% van de deelnemers bezorgd over zijn gezondheid omwille van verkeer. Cardiovasculaire en luchtwegaandoeningen komen meer voor in de aangrenzende wijken van het industriegebied. De socio-economische kenmerken van de bevolking zijn waarschijnlijk mede oorzaak van deze verschillen. Kanker, huid-aandoeningen, aandoeningen aan het bewegingsstelsel komen zowel in de aangrenzende wijken als in de rest van de gemeenten evenveel voor. In de aangrenzende wijken worden echter meer slaap- en kalmeermiddelen en antidepressiva gebruikt.

Wanneer men alle gebieden samen neemt, zijn de gevonden gezondheidswaarden vergelijkbaar met deze van Limburg (als gehele provincie) in de Nationale Gezondheidsenquête. De hinderpercentages zijn vergelijkbaar met deze van Vlaanderen als geheel.

- In het Steunpunt Milieu en Gezondheid (2007-2011) wordt in opdracht van de Vlaamse overheid een referentiebiomonitoring over heel Vlaanderen uitgevoerd en een biomonitoring van specifieke cases. Via een open en transparante procedure, met actieve medewerking van verschillende wetenschappelijke, beleidsmatige en maatschappelijke actoren, werd het gebied Genk-Zuid geselecteerd als prioritair aandachtsgebied. Momenteel loopt het voorbereidend onderzoek voor deze humane biomonitoring. De verkregen resultaten over interne blootstelling aan vervuilende stoffen (blootstellingsmerkers) en milieugerelateerde gezond-

heidseffecten (effectmerkers) zullen de gegevens over luchtkwaliteit aanvullen. De resultaten worden verwacht in de loop van 2010.

- Een effectgericht meetnet integreert chemische analyses van de luchtkwaliteit met *in vitro* toxiciteitstesten. Om de bruikbaarheid van dergelijk meetnet in afstemming met bestaande meetnetten, verder te onderzoeken, is een bijkomend onderzoek gepland in het kader van TWOL 2009. Dit onderzoek ("Verder onderzoek naar de mogelijkheid van een effectgericht meetnet door toepassing van effectgericht meten in de geselecteerde "hot spots" van het 2de generatie Steunpunt Milieu en Gezondheid") zal worden afgestemd op de huidige humane biomonitoringcampagne van het tweede generatie Steunpunt Milieu en Gezondheid, en dit mogelijks in het geplande hot spots-onderzoek in Genk-Zuid. Deze studie zal worden uitgevoerd in overleg met de betrokken partners, zoals de VMM en het Steunpunt Milieu en Gezondheid. Resultaten worden verwacht tegen in de loop van 2011.
4. Wat Arcelor Mittal betreft blijkt uit emissiemetingen dat de geleide emissies onder controle zijn, en dat vooral diffuse emissies bijdragen tot de gemeten concentraties van nikkel en chroom in de omgevingslucht. Het actieplan dat het bedrijf op vraag van de afdeling Milieu-inspectie opstelde omvat een aantal saneringsmaatregelen in verband met deze diffuse emissies. In de loop van 2006 en 2007 werden door het bedrijf verscheidene technische en organisatorische maatregelen genomen om de verspreiding van diffuse emissies te beperken. In augustus 2008 werd vervolgens de volledige overkapping van de slakkenbox gerealiseerd. Sinds 2008 voert VITO in opdracht van het bedrijf nog een studie uit die zich focust op een bronnenonderzoek op het bedrijfsterrein inzake uitstoot van nikkel en chroom, en waarbij naast de gekende bronnen ook gezocht wordt naar momenteel ongekende bronnen, zowel geleid als diffuus. Naast deze karakterisatie dient de studie ook een lijst van nog mogelijke remediërende maatregelen en prioritaire investeringen te omvatten. De studie zal begin mei 2009 afgerond zijn. De afdeling Milieu-inspectie volgt dit verder.

De uitstootbeperkende maatregelen om de verspreiding van stof en zware metalen tegen te gaan, zullen bovendien door de afdeling Milieuvergunningen worden gecontroleerd op hun haalbaarheid en hun BBT- efficiëntie. In zoverre de maatregelen efficiënt en haalbaar worden geacht zal de afdeling Milieuvergunningen in een volgende fase de milieuvergunningverlenende overheid verzoeken de procedure bepaald in artikel 45 van titel I van het VLAREM op te starten. Via deze procedure kunnen de weerhouden maatregelen als bijzondere milieuvorwaarden worden opgelegd voor de exploitatie van de inrichting.

Wat het schrootverwerkende bedrijf Stelimet betreft, plant de afdeling Milieu-inspectie in de loop van 2009 nog verdere acties op het gebied van stofbeheersingsmaatregelen die door het bedrijf moeten genomen worden ter beperking van diffuse emissies. Naar geleide emissies toe heeft het bedrijf al saneringen uitgevoerd, zodat aan de wettelijke emissiegrenswaarden voldaan wordt.

In opdracht van de afdeling Milieu-inspectie wordt er momenteel nog een geuronderzoek uitgevoerd in de omgeving van de industriezone Genk-Zuid, met de bedoeling de ganse geurproblematiek in kaart te brengen. Dit onderzoek behelst een omgevingsonderzoek in Genk en Diepenbeek, met de bedoeling om de geurimpact van verschillende bedrijven in de industriezone Genk-Zuid op de omgeving te bepalen. De resultaten van dit omgevingsonderzoek moeten de afdeling Milieu-inspectie in staat stellen om de uitvoering van verdere saneringsmaatregelen aan de verantwoordelijke bedrijven te kunnen opleggen.

De resultaten van het geuronderzoek zullen midden 2009 bekend zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 490
van 11 maart 2009
van **JAN ROEGIERS**

Flitspalen Oost-Vlaanderen - Homologering

De afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent beheert en exploiteert de elektromechanische en telematica-uitrusting langs het gewestwegennet in de provincies Oost- en West-Vlaanderen. Daar hoort onder andere de homologering van de flitspalen bij.

Naar aanleiding van een zwaar verkeersongeval begin maart op de R40 in Gent blijkt dat heel wat flitspalen niet (meer) werken. Dat zou onder andere te wijten zijn aan de trage werkzaamheden van de afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent.

Kan de minister:

1. een overzicht geven van de locatie van alle flitspalen in Oost-Vlaanderen? Moeten die allemaal door de afdeling Elektriciteit en Mechanica worden gehomologeerd;
2. meedelen op welke datum welke flitspalen gehomologeerd zijn;
3. wat de reden is van het niet-homologeren van welke flitspalen en wanneer die dan wel gehomologeerd zullen worden;
4. meedelen welke flitspalen in Oost-Vlaanderen momenteel in werking zijn?
5. een overzicht geven per flitspaal hoeveel overtredingen er in 2008 geregistreerd werden, opgedeeld naar snelheidsovertredingen, roodlichtnegaties of roodlicht-snelheidsovertredingen.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 490 van 11 maart 2009

van **JAN ROEGIERS**

1. Zie tabel bijlage 1 (kolom 'provincie t.e.m. straatnaam_2^e_weg').

De afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent van het Agentschap Wegen en Verkeer (EMG) is belast met de aankoop, de plaatsing, het onderhoud en het herstel van de flitspalen en de onbemande camera's langs de gewestwegen in Oost- en West-Vlaanderen. Begin maart 2009 beheert de afdeling EMG 390 roodlichtcamera's (226 in Oost-Vlaanderen en 164 in West-Vlaanderen) en 58 snelheidscamera's (33 in Oost-Vlaanderen en 25 in West-Vlaanderen).

De homologatie van de flitspalen en de ijking van de onbemande camera's worden niet door afdeling EMG zelf uitgevoerd en zij doet hiervoor een beroep op de dienst Metrologie van de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie of op het Belgisch Meetinstituut (BMI), een laboratorium dat beantwoordt aan de criteria bepaald in de normen van de serie NBN EN 45000. Dit gebeurt geheel volgens de wettelijke bepalingen van het K.B. van 11 oktober 1997 betreffende de goedkeuring en homologatie van de automatisch werkende toestellen gebruikt om toezicht te houden op de naleving van de wet betreffende de politie over het wegverkeer en haar uitvoeringsbesluiten. In navolging van dit K.B. van 11 oktober 1997 moet het personeel belast met het toezicht en de werking van de installatie een opleiding hebben gehad ten einde de installatie volgens de voorschriften te laten functioneren. De afdeling EMG verzorgt deze wettelijke geregelde opleiding in de provincies Oost-en West-Vlaanderen voor de politiediensten, hoewel dit stricto sensu niet tot haar opdracht pakket behoort.

Sinds begin 2002 wordt door de afdeling EMG een strikte procedure gevolgd om nieuwe of herstelde flitspalen te homologeren volgens de wettelijke bepalingen van het hoger vermelde K.B. van 11 oktober 1977 :

- Technici van de afdeling EMG controleren de toestand van het wegdek en de omgeving waar de flitspaal zal ingeplant worden;
- Landmeters van de afdeling Technische Ondersteuning van het departement Mobiliteit en Openbare Werken meten vervolgens de locatie en de omgeving waar de flitspaal geïnstalleerd wordt zorgvuldig op. Vanwege het steeds drukker wordende verkeer zijn zij genoodzaakt dit te doen met politieassistentie;
- De ingenieurs van de afdeling EMG maken daarna ontwerp plannen op met de inplanting van de flitspaal en de detectielussen, rekening houdende met alle wettelijke randvoorwaarden;
- De aannemer kan met dit ingetekende plan de werkzaamheden aanvangen, na het bekomen van de vereiste vergunningen.
- De ingenieurs en toezichters van de afdeling EMG controleren grondig de uitgevoerde werkzaamheden door de aannemer, de zogenaamde pre-homologatie;
- Van zodra alle technische controles positief worden afgerond, dient de afdeling EMG een homologatieaanvraag in bij de dienst Metrologie of bij het Belgisch Meetinstituut (BMI);
- De homologatie wordt uitgevoerd door de dienst Metrologie of door het Belgisch Meetinstituut (BMI) in bijzijn van een medewerker van de afdeling EMG en onder politiebegeleiding;
- De flitspalen en de onbemande camera's kunnen in gebruik worden genomen zodra de homologatieattesten en ijkcertificaten ter beschikking zijn gesteld van de politiediensten.

In de meest gunstige omstandigheden bedraagt de doorlooptijd van deze procedure 3 maanden. Bij ongunstige weersomstandigheden verhoogt de doorlooptijd navenant. In een beschadigd wegdek is het aanbrengen van detectielussen onmogelijk en dient eerst de herstelling van het wegdek te worden voorzien.

2. Zie tabel bijlage 1 (kolom 'homologatie').
3. Zie tabel bijlage 1 (kolom 'reden buiten dienst' en 'voorziene homologatie').
4. Zie tabel bijlage 1 (kolom 'in werking').
5. De exploitatie van de flitspalen en onbemande camera's gebeurt door de politie (lokale politiezones en wegpolie). De Vlaamse overheid beschikt niet over de gevraagde statistieken van overtredingen.

BIJLAGE

Overzicht flitspalen in Oost-Vlaanderen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/CREVITS/490/antw.490.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 491
van 11 maart 2009
van **KATHLEEN HELSEN**

Premie energiebesparende investeringen - Aanvragen

Enkel mensen die voldoende belastingen betalen, kunnen een federale belastingkorting voor energiebesparende maatregelen genieten. Gezinnen die geen of onvoldoende belastingen betalen om de belastingvermindering te kunnen genieten, hebben recht op een premie van de Vlaamse overheid voor drie energiebesparende investeringen: de plaatsing van dakisolatie in een bestaande woning, hoogrendementsbeglazing ter vervanging van enkele beglazing en de plaatsing van een condensatieketel ter vervanging van het bestaande verwarmingssysteem.

Zoals beschreven in de Beleidsbrief Energie 2008-2009 komen er dagelijks gemiddeld 15 tot 20 aanvragen bij. Het gemiddeld premiebedrag bedraagt 1.680 euro, goed voor 5 miljoen euro.

1. Hoeveel aanvragen voor een premie van de Vlaamse overheid voor de drie energiebesparende investeringen werden tot nu toe geregistreerd? Hoeveel werden reeds uitbetaald?
2. Is het bedrag in de Vlaamse begroting toereikend om de aanvragen in te willigen aan het huidige ritme van aanvraag ?
3. Binnen welke gemiddelde termijn wordt de premie uitbetaald?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 491 van 11 maart 2009

van **KATHLEEN HELSEN**

1. Er werden tussen 13 juni 2008 en 28 februari 2009 ongeveer 4200 aanvragen geregistreerd. Hiervan werden ondertussen 2880 aanvragen goedgekeurd en 120 aanvragen voorwaardelijk goedgekeurd wegens een inkomenswijziging tussen 2005 en 2008. Er werden al 1840 dossiers uitbetaald voor een totaal bedrag van 2.953.701,87 euro. Ongeveer 9% van de ingediende aanvragen wordt geweigerd.
Bij indiening blijkt ongeveer 30% van de dossiers onvolledig te zijn. Deze worden binnen een termijn van 1 maand teruggestuurd naar de aanvrager ter vervollediging.
2. Initieel heeft de Vlaamse Regering voor deze subsidieregeling een budget van 5 miljoen euro gereserveerd. Voor de 2880 goedgekeurde en 120 voorwaardelijk goedgekeurde dossiers is een budget van 4.929.172,82 euro vastgelegd. Teneinde de premiereregeling in 2009 te kunnen voortzetten, heeft de Vlaamse Regering op 20 maart 2009 een bijkomend budget van 13,6 miljoen euro gereserveerd.
3. De gemiddelde uitbetalingstermijn, dit is de termijn tussen ontvangst en uitbetaling in geval van een goedgekeurd dossier, bedraagt momenteel 78 dagen. Dit gemiddelde werd berekend op basis van alle dossiers zonder onderscheid tussen dossiers die volledig zijn bij indiening en dossiers die onvolledig zijn bij indiening. Omwille van de sterke toename van het aantal ingediende dossiers in de periode november 2008 – februari 2009, zou het kunnen dat deze uitbetalingstermijn in 2009 oploopt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 495
van 12 maart 2009
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Aanpassing E19 Kontich - Stand van zaken

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 306 (Websitebulletin publicatiedatum 26-03-2008) stelt de minister dat Wegen en Verkeer tot het besluit is gekomen dat een volledige opheffing van de splitsing aan de E19 in Kontich het veiligst is. De uitvoering zou normaal voorzien zijn voor het voorjaar 2009.

1. Kan de minister medelen of de werken inmiddels werden aanbesteed?
2. Wanneer zullen de werken precies plaatsvinden, gelet op de hinder die ze met zich kunnen meebrengen?
3. Op welke manier zal de herinrichting gebeuren? Wordt er gewoon afsluiting weggenomen of zullen er ook aanpassingswerken gebeuren aan het wegdek?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 495 van 12 maart 2009

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De werken werden aanbesteed op 13 november 2008.
2. De werken zullen starten op 20 april 2009 en de uitvoeringstermijn bedraagt 39 werkdagen. Het verkeer op de autosnelweg E19 (richting Antwerpen) zal tijdens de werken steeds mogelijk blijven, maar wel op versmalde rijstroken. De uitvoeringsfasen met de meeste verkeershinder zullen 's nachts worden uitgevoerd.
3. Er zullen zowel aanpassingswerken aan de vangrails als aan het wegdek gebeuren. De bestaande 3de en 4de rijstrook op het linker weggedeelte ter hoogte van de splitsing zullen worden opgebroken en er zal een nieuwe 3de en 4de rijstrook worden aangelegd parallel met en aangrenzend aan de bestaande rijstroken op het rechter weggedeelte. Aansluitend zal ook de wegverharding worden vernieuwd op het wegvak van de E19 tussen de splitsing te Kontich en de Craeybeckxtunnel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 506
van 13 maart 2009
van **MARGRIET HERMANS**

N12 Turnhout-Ravels - Fietspad en kruispunt

De N12 is als onderdeel van de Noord- Zuidverbinding (over Poppel-Weelde-Ravels, Oud-Turnhout, Turnhout) een bijzonder drukke gewestweg. Dagelijks maken duizenden automobilisten, vrachtwagenchauffeurs en bromfietzers ervan gebruik. Daarnaast maken ook honderden fietsers, veelal schoolgaande kinderen, gebruik van deze weg.

Er is momenteel slechts een fietspad aan één kant van de rijbaan, waardoor de gebruikers elkaar moeten kruisen, wat op drukke momenten het nodige gevaar met zich meebrengt. De aanleg van een tweede fietspad zou deze baan veel veiliger maken voor de fietsers. Blijkbaar zouden de plannen hiervoor concreter worden.

Daarnaast is, op diezelfde N12, het kruispunt Polderstraat – Steenweg op Ravels in Oosthoven/Oud-Turnhout een onoverzichtelijk en gevaarlijk kruispunt. Dit zou opgelost kunnen worden door een heraanleg, maar dit wordt momenteel verhinderd door de ongelukkige ligging van twee kleine panden. Om het probleem te verhelpen is een onteigening van deze twee huizen onvermijdelijk. Momenteel staan de betrokken panden leeg en de vraag rijst dan ook of dit geen gelegenheid biedt om dit levensgevaarlijke probleem aan te pakken.

1. Wat is de stand van zaken en het tijdpad voor de aanleg van een tweede fietspad?
2. Zijn de nodige budgetten hiervoor voorzien?
3. Wordt reeds onderzocht of de twee huisjes aan het kruispunt Polderstraat- Stwg. op Ravels kunnen worden onteigend? Wie moet het initiatief nemen voor deze onteigening en hoe verloopt de procedure?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 506 van 13 maart 2009

van **MARGRIET HERMANS**

Het klopt dat er zich op het kruispunt Polderstraat - Steenweg op Ravels soms onveilige situaties voordoen. Het is de bedoeling van de Afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen van het Agentschap Wegen en Verkeer om gelijktijdig met de aanleg van de fietspaden een structureel onderhoud uit te voeren, waarbij kleine kruispuntaanpassingen de onveilige situatie moeten verbeteren.

1. Door de gemeente werd onlangs een studiebureau aangesteld om een module 13-dossier uit te werken voor de fietspaden. De studietijd en de nodige procedures die moeten worden doorlopen voor deze module 13, nemen typisch één tot anderhalf jaar in beslag. Daarna zal het voornamelijk afhangen van de snelheid van de realisaties van de onteigeningen. Jammer genoeg is dit de laatste jaren een zeer langzaam proces. Op dit ogenblik is het dan ook niet mogelijk een termijn voor de uitvoering voorop te stellen, aangezien er nog te veel onbekende elementen zijn.
2. De nodige budgetten werden hier nog niet voor voorzien, aangezien eerst het module 13 - dossier concreter moet worden. Pas wanneer over de uitvoeringstermijn enige zekerheid is, kunnen de nodige budgetten worden voorzien.
3. De betrokken twee huisjes staan te dicht bij de weg. Ze moeten echter worden afgebroken vóór de aanleg van het fietspad. Het dossier is nog in een prille beginfase, maar het is dus mogelijk dat de twee huisjes vervroegd zullen worden onteigend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 512
van 16 maart 2009
van **CINDY FRANSSEN**

Mobiliteitsconvenants - Module 11-projecten West-Vlaanderen

Binnen het mobiliteitsconvenant voorziet module 11 in de aanleg of verbetering van fietspaden langs gewestwegen door het gewest.

Met deze module verbinden de partijen (het gewest, de lokale overheden en de VVM – Vlaamse Vervoermaatschappij) zich ertoe nieuwe fietspaden langs gewestwegen aan te leggen en/of fietspaden langs gewestwegen te verbeteren om de volgende aspecten te verhogen:

- de veiligheid en het comfort van elke weggebruiker die het fietspad mag gebruiken;
- de bereikbaarheid met de fiets;
- het aandeel van het fietsverkeer in de multimodale verkeersstromen.

De lokale overheid zorgt onder andere voor comfortabele en verkeersveilige aansluitingen van de bestaande fietsroutes op het nieuwe fietspad, past de bewegwijzering en het fietsrouteplan aan en plaatst waar nodig overdekte fietsenstallingen.

1. Hoeveel projecten zijn er in het kader van deze module tijdens deze legislatuur aangevraagd, ontworpen, goedgekeurd en uitgevoerd?

Graag een overzicht per gemeente van de provincie West-Vlaanderen, alsook de vermelding van het gevraagde en/of uitgekeerd subsidiebedrag per project.

2. Wat is de voorziene timing van de goedgekeurde maar nog niet uitgevoerde projecten in de provincie West-Vlaanderen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 512 van 16 maart 2009

van CINDY FRANSSEN

1. Bij een module 11-project is AWV zelf opdrachtgever en bijgevolg is er geen sprake van subsidiebedragen

De bedragen in de tabel zijn de vastleggingen per project.

Gemeente/stad	WEG	Naam	Status	Vastlegging
Oostende	N346	Gistelsesteenweg + aanleg brugconstructies: kmp. 1,550 - 4,930	uitgevoerd	2.993.134,38
Staden	N36	vak Staden - Roeselare: aanleg fietspaden: kmp. 7,100 - 11,700	uitgevoerd	3.337.458,91
Heuvelland	N375	aanleggen fietspaden: kmp. 9,900 - 11,700	werken moet nog starten, wachten op bouwvergunning	1.850.404,60
Veurne	N8	herinrichting Europalaan: kmp. 145,590 - 147,728	start werken voorzien sept. 2009	1.838.860,11
Harelbeke	N36	TV3V 3005 - 28,440 - 29,960 - N36 +N43	uitgevoerd	9.961.256,06
Oostkamp	N368	TV3V 3012 - 18,600 - 20,250 - A17/E403 uitrit 11 + Zedelgensestraat	uitgevoerd	990.866,16
Nieuwpoort	N355	TV3V 3187 - 4,900 - 6,650 - Diksmuidseweg X A18/E40	in uitvoering	1.678.513,08 Deel AWV

Het gaat nooit om fietspaden alleen, meestal kaderen de fietspaden in een totale herinrichting.

2. Er is nog één project in ontwerp voor West-Vlaanderen

Gemeente/stad	WEG	Naam	Status	Voorzien bedrag
Ingelmunster	N357	N357 tot omleiding Ingelmunster	voorontwerp	1.600.000,00

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 516
van 16 maart 2009
van **CINDY FRANSSEN**

Mobiliteitsconvenants - Module 13-projecten Limburg

Binnen het mobiliteitsconvenant voorziet module 13 in de aanleg of verbetering van fietspaden langs gewestwegen door de lokale overheid.

Met deze module verbinden de partijen (het gewest, de lokale overheid, de VVM – Vlaamse Vervoermaatschappij en eventueel een bedrijf) zich ertoe nieuwe fietspaden langs gewestwegen aan te leggen en/of fietspaden langs gewestwegen te verbeteren om de volgende aspecten te verhogen:

- de veiligheid en het comfort van elke weggebruiker die het fietspad mag gebruiken;
- de bereikbaarheid met de fiets;
- het aandeel van het fietsverkeer in de multimodale verkeersstromen.

Het gewest betaalt 100 % van de reële kostprijs van nieuwe fietspaden langs gewestwegen als het een schakel van het bovenlokaal, functioneel fietsroutenetwerk betreft. Als het geen schakel is van een bovenlokaal, functioneel fietsroutenetwerk, betaalt het gewest 80 % van de reële kostprijs van de nieuwe fietspaden.

Het gewest betaalt 100 % van de reële kostprijs van de verbetering van de fietspaden langs gewestwegen als het een schakel van het bovenlokaal, functioneel fietsroutenetwerk betreft; én het prioritaire fietspaden zijn voor het gewest. Als het geen prioritaire fietspaden zijn voor het gewest, betaalt het gewest 80 % van de reële kostprijs van de verbeterde fietspaden.

1. Hoeveel projecten zijn er in het kader van deze module tijdens deze legislatuur aangevraagd, ontworpen, goedgekeurd en uitgevoerd?

Graag een overzicht per gemeente van de provincie Limburg, alsook een onderverdeling naar soort subsidieproject (nieuwe fietspaden 100 % subsidies, nieuwe fietspaden 80 % subsidies, verbetering fietspaden 100 % subsidies en verbetering fietspaden 80 % subsidies). Graag ook vermelding van de uitgekeerde subsidiebedragen per project.

2. Wat is de voorziene timing van de goedgekeurde maar nog niet uitgevoerde projecten in de provincie Limburg?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 516 van 16 maart 2009

van **CINDY FRANSSEN**

1. Zie bijgevoegde tabel.
2. De realisatietermijn hangt af van de gemeente die initiatiefnemer is.
De gemiddelde doorlooptijd van een module 13 is 4 à 5 jaar.

BIJLAGE

Overzicht projecten (tabel)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/CREVITS/516/antw.516.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 517
van 16 maart 2009
van **CINDY FRANSSEN**

Mobiliteitsconvenants - Module 10-projecten Limburg

Binnen het mobiliteitsconvenant voorziet module 10 in de herinrichting van een schoolbuurt aan of in de nabijheid van een gewestweg.

Met deze module verbinden de partijen (het gewest, de lokale overheid, de school, de VVM – Vlaamse Vervoermaatschappij) zich tot een herinrichting van een schoolbuurt aan of in de nabijheid van een gewestweg om de verkeersveiligheid voor de scholieren te verbeteren; om hun verplaatsingen te voet, met de fiets, bus, tram, trein of carpool te bevorderen; om een evenwicht na te streven tussen de verschillende categorieën verkeersdeelnemers.

Concreet betekent dat onder meer: snelheidsbeheersing, verbetering van de oversteekbaarheid, bescherming van de voetgangers en de fietsers, en veilige in- en uitstapmogelijkheden voor scholieren die met bus of tram komen of die met de auto worden gebracht. De herinrichting moet gerealiseerd worden zonder het parkeeraanbod te verruimen en mag geen ingrepen bevatten die in hoofdzaak het wegbeeld verfraaien of vooral de commerciële context verbeteren.

Het gewest betaalt 100 % van de reële kostprijs op het domein van het gewest, en, in geval van een herinrichting van een schoolbuurt in de nabijheid van een gewestweg, ook 50 % van de reële kostprijs op het domein van de lokale overheid of de provincie.

1. Hoeveel projecten zijn er in het kader van deze module tijdens deze legislatuur aangevraagd, ontworpen, goedgekeurd en uitgevoerd?

Graag een overzicht per gemeente van de provincie Limburg van de projecten (herinrichting schoolbuurt 100% subsidies en herinrichting schoolbuurt 50% subsidies) en de respectieve fase waarin het project zich bevindt (per jaar). Graag ook vermelding van het uitgekeerde subsidiebedrag per project.

2. Wat is de voorziene timing van de goedgekeurde maar nog niet uitgevoerde projecten in de provincie Limburg?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 517 van 16 maart 2009

van **CINDY FRANSSEN**

1. Tijdens deze legislatuur werden in Limburg inzake module 10:
 - 24 projecten aangevraagd ;
 - 21 vastgelegd (de middelen werden voorzien) ;
 - 40 ontworpen en conform verklaard door de PAC (dus ook van vorige legislatuur) ;
 - 10 uitgevoerd.

Voor de overzichtslijst per gemeente en fase waarin het project is uitgevoerd, in uitvoering, lopende, in aanvraag of geschrapt, zie bijhorende tabel.

Het vastgelegde en verhoogde subsidiebedrag staat in kolom M. Voor de uitgevoerde projecten is dit het uitbetaalde bedrag.

Voor de projecten in uitvoering is het betaalde bedrag de helft van het vastgelegde bedrag in kolom M.

Van de overige projecten is nog geen subsidie uitbetaald.

2. De voorziene timing van de goedgekeurde maar nog niet uitgevoerde projecten is - gelet op de doorlooptijd - gemiddeld 3 tot 5 jaar na conform verklaring in de PAC.
De timing wordt bepaald door de gemeente.

BIJLAGE

Overzicht projecten (tabel)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/CREVITS/517/antw.517.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 522
van 16 maart 2009
van **CINDY FRANSSEN**

Mobiliteitsconvenants - Module 6-projecten Antwerpen

Binnen de mobiliteitsconvenant voorziet module 6 in het net houden van gewestwegen en hun vrijliggende fietspaden door de lokale overheid.

Met deze module verbinden de partijen (het gewest en de lokale overheid) zich ertoe bepaalde wegvakken van gewestwegen (al dan niet uitgerust met aanliggende fietspaden of fietsstroken) en/of vrijliggende fietspaden langs gewestwegen, inclusief de berm en de bebakening erlangs, permanent te onderhouden en in nette staat te houden. Ook aangelegde groenzones buiten het openbaar gewestdomein, d.w.z. op privaat gewestdomein (kadastraal), en die toegankelijk zijn voor het publiek, kunnen het voorwerp zijn van deze overeenkomst.

De lokale overheid neemt bepaalde onderhoudstaken op zich voor bepaalde wegvakken van de gewestweg, vrijliggende fietspaden of groenzones. De lokale overheid kan zelf kiezen welke onderhoudstaken ze al dan niet toevoegt aan het basistakenpakket, respectievelijk voor gewestwegtrajecten of voor vrijliggende fietspaden.

Het gewest betaalt aan de lokale overheid jaarlijks een bijdrage per km te onderhouden gewestweg, per km te onderhouden vrijliggend fietspad, en per m² te onderhouden oppervlakte. De gewestbijdrage per km verschilt onder meer naargelang het al dan niet aanwezig zijn van middenbermen.

1. Hoeveel en welke gemeenten in de provincie Antwerpen nemen in het kader van bovenvermelde module bepaalde onderhoudstaken op zich?

Graag het bedrag per project van de gewestbijdrage vermelden alsook de bijdrage per m².

2. Wat is de voorziene timing van de goedgekeurde maar nog niet uitgevoerde projecten in de provincie Antwerpen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 522 van 16 maart 2009

van **CINDY FRANSSEN**

1. Momenteel hebben 12 gemeenten in de provincie Antwerpen een (door)lopende overeenkomst “module 6” afgesloten met de Vlaamse overheid. Het zijn de gemeenten Arendonk, Borsbeek, Brasschaat, Herselt, Hoogstraten, Laakdal, Merksplas, Mortsel, Retie, Wommelgem, Wuustwezel en Zwijndrecht.

Met twee andere gemeenten, namelijk Kalmthout en Kapellen is de ondertekeningprocedure aan de gang.

De bijdrage van de Vlaamse overheid in iedere afgesloten overeenkomst wordt vermeld in de bijgevoegde tabel. Een bijdrage per m² is niet gekend maar ook niet significant.

2. Niet van toepassing

BIJLAGE

Overzicht projecten (tabel).

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/CREVITS/522/antw.522.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 523
van 16 maart 2009
van **CINDY FRANSSEN**

Mobiliteitsconvenants - Module 6-projecten West-Vlaanderen

Binnen de mobiliteitsconvenant voorziet module 6 in het net houden van gewestwegen en hun vrijliggende fietspaden door de lokale overheid.

Met deze module verbinden de partijen (het gewest en de lokale overheid) zich ertoe bepaalde wegvakken van gewestwegen (al dan niet uitgerust met aanliggende fietspaden of fietsstroken) en/of vrijliggende fietspaden langs gewestwegen, inclusief de berm en de bebakening erlangs, permanent te onderhouden en in nette staat te houden. Ook aangelegde groenzones buiten het openbaar gewestdomein, d.w.z. op privaat gewestdomein (kadastraal), en die toegankelijk zijn voor het publiek, kunnen het voorwerp zijn van deze overeenkomst.

De lokale overheid neemt bepaalde onderhoudstaken op zich voor bepaalde wegvakken van de gewestweg, vrijliggende fietspaden of groenzones. De lokale overheid kan zelf kiezen welke onderhoudstaken ze al dan niet toevoegt aan het basistakenpakket, respectievelijk voor gewestwegtrajecten of voor vrijliggende fietspaden.

Het gewest betaalt aan de lokale overheid jaarlijks een bijdrage per km te onderhouden gewestweg, per km te onderhouden vrijliggend fietspad, en per m² te onderhouden oppervlakte. De gewestbijdrage per km verschilt onder meer naargelang het al dan niet aanwezig zijn van middenbermen.

1. Hoeveel en welke gemeenten in de provincie West-Vlaanderen nemen in het kader van bovenvermelde module bepaalde onderhoudstaken op zich?

Graag het bedrag per project van de gewestbijdrage vermelden alsook de bijdrage per m².

2. Wat is de voorziene timing van de goedgekeurde maar nog niet uitgevoerde projecten in de provincie West-Vlaanderen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 523 van 16 maart 2009

van **CINDY FRANSSSEN**

1. 7 gemeentes / steden nemen in de provincie West-Vlaanderen onderhoudstaken op zich in het kader van een module 6: Oostende, Wevelgem, Waregem, Nieuwpoort, Ieper, Heuvelland en Blankenberg.

De bedragen in de tabel zijn de niet-geïndexeerde bedragen voorzien in de overeenkomst.

Gemeente / stad	Naam	Aantal km met middenberm	Aantal km zonder middenberm	Aantal bomen	Aantal m ²	Bedrag
Oostende	R31 - kmp. 0,500 - 1,800	1,000			3.000,00	2.231,04
Wevelgem	N8 - kmp. 90,470-95,540	0,780	4,290			5.460,00
Waregem	R35 en N382b	5,090	0,460			8.095,00
Nieuwpoort	N39+N356+N387 +N34		5,000			5.000,00
Ieper	N308+N8+N344		3,912			3.912,00
Ieper	N8+N37b+N331 +N336+N344+N379		7,582		38.432,00	17.045,16
Heuvelland	N304+N314+N315+N322+N331+N365+N372+N375+N398		7,274			7.274,00
Blankenberge	N34+N34c+N371	3,732	3,170			8.768,00

Einheidsbedragen volgens overeenkomsten:

Teksten met nieuwe bedragen (M.B. 22/02/2007 - BS 05/04/2007)

- * 1.250,00 euro per km zonder middenberm (taak 1 t.e.m. 5)
- * 1.775,00 euro per km met middenberm (taak 1 t.e.m. 5)
- * 1.250,00 euro per km voor vrijliggende fietspaden (taak 1 t.e.m. 7)
- * 0,25 euro per m² voor groenzones
- * 5,00 euro per jonge boom (taak 8)

Nieuwe teksten EURO

- * 1.000,00 euro per km zonder middenberm
- * 1.500,00 euro per km met middenberm
- * 0,25 euro per m²

Oude teksten BEF

* 40.000 BEF per km zonder middenberm

* 60.000 BEF per km met middenberm

* 10 BEF per m²

2. Goedgekeurde (door AWW West-Vlaanderen), maar nog niet uitgevoerde projecten

Gemeente / stad	Naam	Aantal km met middenberm	Aantal km zonder middenberm	Aantal bomen	Aantal m ²	Bedrag
Menen	N8, N338 en N32	0	2,936	0	2,76	4.361,00

Koepelmodule met module 6 is ter ondertekening opgestuurd naar de stad Menen op 9 maart 2009. Timing hangt af van ondertekening documenten.

Gemeente / stad	Naam	Aantal km met middenberm	Aantal km zonder middenberm	Aantal bomen	Aantal m ²	Bedrag
Ieper	N8+N37b+N308 + N331+N336+N344+ N379	0,396	12,042	68	38,4 32,0 0	33.028,40

Er werd voor Ieper een nieuwe koepelmodule met module 6 ter ondertekening opgestuurd naar de minister, ter vervanging van de reeds bestaande overeenkomsten.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 527

van 18 maart 2009

van **MICHÈLE HOSTEKINT***Bosareaal - Stand van zaken*

Vlaanderen is één van de minst beboste regio's van Europa. Het schaarse bos is bovendien zeer versnipperd en zeer ongelijk verdeeld over de verschillende provincies.

Nagenoeg iedereen is het erover eens dat er meer bos moet komen in Vlaanderen. De nood aan bosuitbreiding is ook in tal van studies aangegeven. Net zoals iedereen recht heeft op basisvoorzieningen als openbaar vervoer, elektriciteit, zuiver water, onderwijs, enzovoort, zo heeft ook iedereen recht op voldoende groen, op voldoende bos. Ook wie in stedelijk gebied woont. Iedereen moet in zijn eigen omgeving de broodnodige rust en ontspanning kunnen vinden in een gebied met echte natuur.

Het lijkt dan ook belangrijk dat er werk gemaakt wordt van een volwaardig bos voor iedere stad of dorp. In een aantal gevallen zal dit louter een speelbos zijn, op andere plaatsen een multifunctioneel bos (spelen, wandelen, natuurbeleving) of een stil bos (wandelen, natuurbeleving).

Tijdens de vorige legislatuur werden hiertoe reeds belangrijke aanzetten gegeven. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd beslist dat naast 38.000 hectare extra natuurgebied, er ook 10.000 hectare bos moeten bijkomen in Vlaanderen. Het Vlaams regeerakkoord 2004-2009 hernam deze doelstelling en beklemtoonde het voeren van een beleid gericht op een grotere toegankelijkheid van natuur voor iedereen. Ook de aanleg van meer stadsbossen en speelbossen stond expliciet ingeschreven.

De realisatie van deze doelstelling is niet evident in een regio waar de druk op de ruimte uitermate groot is. Toch is het verontrustend te moeten vaststellen dat de beboste oppervlakte in Vlaanderen niet is toegenomen maar integendeel is gedaald. Onder meer de milieubeweging trok enkele maanden geleden aan de alarmbel en becijferde dat er momenteel meer ontbossing is door boskap dan dat er nieuw bos wordt aangeplant.

Dit is onder meer een gevolg van het feit dat veel bossen – naar schatting 10.000 ha van de bossen in Vlaanderen – thans in een industrie- of woonuitbreidingsgebied liggen. Een eerste voorwaarde of beleidsoptie om het bosareaal minstens op het huidige peil te houden, zou er dan ook in moeten bestaan om het bestaande bos in Vlaanderen te behouden.

In dit verband gaan er stemmen op om de zonevreemde bossen te beschermen en een bestemmingswijziging voor deze waardevolle bossen op te maken. Dit is evenwel een zeer langdurig proces, waarbij bovendien te vrezen valt dat, wanneer men van hogerhand eenzijdig gaat beschermen zonder duidelijke afbakingsprocessen en compensatiemaatregelen, dit een averechts effect zal hebben op het bosareaal.

1. De regering doet inspanningen om een bosbeleid te voeren, maar het tastbaar resultaat van dit beleid blijft voorlopig erg mager. De doelstellingen inzake natuur- en bosuitbreiding worden lang niet gehaald.

Zal zij een extra inspanning leveren of een inhaaloperatie opzetten om de vooropgestelde 10.000 ha bijkomend bos in Vlaanderen te realiseren?

2. De bosoppervlakte in Vlaanderen is zeer ongelijk verdeeld.

Welke stimulansen of opdrachten wil de minister geven aan de provinciale en lokale besturen om hun taak om voor meer bos te zorgen, te harte te nemen?

3. Kan de minister een overzicht geven van de evolutie van het bosareaal in de verschillende Vlaamse provincies gedurende het laatste decennium?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 527 van 18 maart 2009

van MICHÈLE HOSTEKINT

1. Jaarlijks wordt een aankoopbeleid gevoerd gericht op het halen van de doelen opgenomen in het MINA-plan. Gegevens over de sinds het jaar 2000 voor het aankoopbeleid effectief gerealiseerde aankopen zijn opgenomen in de tabel in bijlage 1. Uit die tabel blijkt dat 2008 een recordjaar was inzake effectieve verwerving van bos én inzake verwerving van te bebossen gronden. Jaarlijks worden voor een veelvoud van die oppervlaktes principiële beslissingen genomen met het oog op het opstarten van onderhandelingen die moeten leiden tot de effectieve verwerving. Gegevens over de sinds 2000 voor toekomstige aankopen vastgelegde bedragen zijn opgenomen in de tabellen in bijlage 2.
2. De verspreiding van de bossen over Vlaanderen is het resultaat van een langdurige wisselwerking tussen de mens en zijn omgeving. In de eerste plaats is de waargenomen bosoppervlakte en de verspreiding van bos toe te schrijven aan het gevolgde ontginnings- en landgebruikspatroon binnen het Vlaamse gewest. Grosse modo komt in Vlaanderen bos voor waar de grond niet geschikt was voor andere vormen van landgebruik, in hoofdzaak landbouw. Bos komt ook voor in restanten van grotere landgoederen en jachtdomeinen van grootgrondbezitters, zoals adellijke families, en naaldboombos is in hoofdzaak het resultaat van een doorgedreven bebossingsbeleid teneinde de steenkoolmijnen van het nodige mijnhout te voorzien. Dit patroon is niet zomaar in een kort tijdbestek van bijvoorbeeld een legislatuur van de Vlaamse Regering te herzien. Samen met de Vlaamse volksvertegenwoordigster ben ik van oordeel dat het realiseren van bosuitbreidingsdoelstellingen niet alleen een opdracht is voor het Vlaamse gewest, maar een taak is voor zowel de verschillende overheden als voor de privé-sector. De Vlaamse Regering heeft dan ook een stimuleringsbeleid opgezet ten aanzien van zowel lokale besturen als particulieren. Voor beide doelgroepen staan subsidieregelingen voor bebossing en herbebossing ter beschikking en ook nog een specifiek subsidiesysteem voor de bebossing van landbouwgronden. Voor de lokale besturen zijn er bijkomend nog mogelijkheden in de context van de samenwerkingsovereenkomst in het bijzonder voor de aankoop en inrichting van speelbossen.

Bovendien spelen er twee belangrijke randvoorwaarden. Enerzijds is er de duidelijke regeling voor ontbossingen en boscompensatie. Over dat thema zijn eerder al vragen gesteld in het Vlaams Parlement. Het is dus duidelijk dat er niet zomaar bos kan verdwijnen en dat er een compensatieregeling geldt waarop het parlement via decretale bepalingen enkele uitzonderingen heeft voorzien. De compensatieregeling sluit niet uit dat er bos verdwijnt in het oosten van het gewest en dat die ontbossing dan in het westen van Vlaanderen gecompenseerd wordt via compenserende bebossing of door middel van besteding van de zogenaamde financiële compensatie uit het bossenfonds. Op die manier bestaat een mechanisme dat 'bosoppervlakte' herlokalisert naar bosarme gedeelten van Vlaanderen.

Anderzijds is er een relatie met de ruimtelijke planning waar de mogelijkheden voor bosuitbreiding worden afgewogen ten opzichte van andere vormen van grondgebruik. Wat het opmaken van gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen voor bos betreft verwijs ik naar de bevoegde minister voor ruimtelijke ordening. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) vormt het kader voor deze bestemmingswijzigingen. Het RSV voorziet in het bijzonder in de planologische afbakening binnen de bestemmingsplannen van bijkomend 10.000 hectare bosgebied.

Het opmaken van de ruimtelijke uitvoeringsplannen kadert in de processen voor de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur. Slechts waar dat afbakeningsproces afgerond is kan er op een relatief vlotte manier overgegaan worden tot bebossing, in de daartoe bestemde zones.

Naast deze problematiek van relatief traag verlopende ruimtelijke afbakeningsprocessen waardoor er een afzonderlijk beoordelingskader moet toegepast worden, komt het in sommige gevallen voor dat een lokaal bestuur niet bereid is een machtiging te verlenen voor bebossing, op grond van het Veldwetboek. Daarbij verwijst het lokale bestuur ook dikwijls naar de nog lopende afbakeningsprocessen. Dat levert dan een bijkomende factor van vertraging op - met name voor de feitelijke uitvoering van bebossing - maar we willen hierin de gemeentelijke autonomie respecteren.

3. De gegevens over de bosoppervlakte in Vlaanderen zijn opgenomen in bijlage 3. Recentere gegevens zijn momenteel niet beschikbaar. Een boskartering op niveau Vlaanderen wordt om de 10 jaar herhaald. Voor het uitvoeren van een nieuwe boskartering heeft het Agentschap voor Natuur en Bos een overeenkomst gesloten met het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen (AGIV).

BIJLAGEN

1. Effectief verworven bossen en gronden voor bebossen.
2. Vastgelegde bedragen voor te verwerven bos en grond voor bebossen.
3. Gegevens over de bosoppervlakte in Vlaanderen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/CREVITS/527/antw.527.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/CREVITS/527/antw.527.bijl.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/CREVITS/527/antw.527.bijl.003.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 531
van 25 maart 2009
van **LUDO SANNEN**

Duiksportlocaties - Stand van zaken

Ik verwijs naar het antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Sport, op mijn schriftelijke vraag nr. 123 van 20 februari 2009 betreffende openluchtlocaties in Vlaanderen waar de duiksport kan worden beoefend (als bijlage).

Kan de minister in aanvulling op dat antwoord een overzicht verschaffen van alle vijvers en plassen waarvoor een milieuvergunning werd uitgereikt die het duiken toelaat?

BIJLAGE

Schriftelijke vraag nr. 123 van 20 februari 2009

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/CREVITS/531/vrg.531.bijl.001.doc>

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 531 van 25 maart 2009

van LUDO SANNEN

Voor het antwoord op de vraag verwijs ik het geachte lid naar de tabel in bijlage 1 die een overzicht geeft van de openluchtlocaties in Vlaanderen waar duikactiviteiten worden beoefend waarvoor in het verleden een milieuvergunning werd uitgereikt.

Volledigheidshalve wil ik aanstippen dat ingevolge het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2008 tot wijziging van de titels 1 en 2 van het VLAREM (B.S. van 27 januari 2009) vanaf 1 maart 2009 duikactiviteiten in openlucht niet meer milieuvergunningsplichtig maar meldingsplichtig klasse 3 -inrichting zijn.

BIJLAGE

Overzicht van de openluchtlocaties in Vlaanderen waar duikactiviteiten worden beoefend waarvoor in het verleden een milieuvergunning werd uitgereikt.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/CREVITS/531/antw.531.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 535

van 27 maart 2009

van **HERMAN SCHUEREMANS***Valkenjacht - Modaliteiten*

Om te jagen met het geweer heeft een jager een aaneengesloten jachtrevier nodig van minstens 40 hectaren (art. 8 jachtdecreet).

Om te jagen met de valk heeft de wetgever geen minimumaantal hectaren bepaald. Een valkenier kan dus als het ware jagen op heel kleine perceeltjes. De kans dat het wild geslagen wordt buiten de grenzen van deze perceeltjes is reëel. Het voorwaardenbesluit bepaalt dat kleinwild, waterwild en overig wild bejaagd en bestreden kunnen worden met het geweer, alsook met roofvogels.

1. De jagerij (met het geweer) wordt allerhande verplichtingen opgelegd, terwijl dit voor de jacht met de valk niet het geval is.

Is dit onderscheid volgens de minister gegrond? Kan zij dit toelichten?

2. Om te jagen op kleinwild is een wildrapport en een erkend wildbeheerplan verplicht voor individuele jagers. Wildbeheereenheden (WBE) moeten hierbij over een uitgebreid wildbeheerplan beschikken en jaarlijks voor 1 april hun afschotstatistieken en wildinventarisatiegegevens indienen bij het ANB (Agentschap voor Natuur en Bos).

Moet men bij de jacht met de valk eveneens aan bovenvermelde bepalingen voldoen? Zo ja, kan de minister meedelen hoeveel wildbeheerplannen en wildrapporten van valkeniers zijn ingediend (per provincie) de laatste vijf jaar?

Kan de minister eveneens meedelen hoeveel erkende WBE's melding maken van de jacht met de valk in hun uitgebreid wildbeheerplan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 535 van 27 maart 2009

van **HERMAN SCHUEREMANS**

1. Voor het jagen met een geweer is een jachtverlof vereist. Voor het jagen met een roofvogel op zich is geen jachtverlof vereist maar voor het gebruik van een roofvogel in het kader van bestrijding moet men voldoen aan de voorwaarden om een jachtverlof te verkrijgen, inzonderheid een getuigschrift van slagen voor het jachtexamen en het bewijs van een verzekering burgerlijke aansprakelijkheid. Voorlopig bestaat er geen reden om die regeling te wijzigen maar als uit overleg met diverse geledingen in de jagerij zou blijken dat een andere regeling wenselijk is dan kan dat nader worden onderzocht.
2. Volgens artikel 12 van het Jachtvoorwaardenbesluit (besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend) is een wildrapport en wildbeheerplan klein wild verplicht voor individuele jagers. Deze voorwaarde is verplicht zowel voor de jacht met vuurwapens als voor de jacht met roofvogels. De jacht met de valk is een jachtvorm die relatief kleinschalig wordt toegepast in Vlaanderen en in de praktijk hebben de meeste valkeniers toestemming van de geweerjager om op zijn jachtterrein te mogen jagen met roofvogels. In dat geval moet de valkenier zelf geen beheerplan kleinwild en wildrapport indienen.
Als de valkenier zelf de jachtrechthouder is en hij geen lid is van een wildbeheereenheid dan moet hij zelf een wildrapport en wildbeheerplan klein wild indienen. Hij moet met toepassing van artikel 7 van het jachtdecreet ook een jachtplan indienen bij de arrondissementscommissaris, ongeacht de grootte van zijn jachtterrein. In Vlaanderen zijn er momenteel 3 valkeniers die voldoen aan die voorwaarden.
Wanneer een valkenier jaagt binnen het werkingsgebied van een erkende wildbeheereenheid dan is het wildbeheerplan dat is opgemaakt door de wildbeheereenheid van kracht. Het Agentschap voor Natuur en Bos beschikt momenteel niet over een overzicht van het aantal valkeniers die werkzaam zijn binnen erkende wildbeheereenheden.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 539
van 31 maart 2009
van **BART CARON**

Gepland windmolenpark Celles - Overleg

In de gemeente Celles (Waalse gewest) bestaan concrete plannen voor het plaatsen van 9 industriële windturbines van 180 m hoog (vergelijkbaar met een gebouw van 60 verdiepingen) langs beide kanten van de Schelde tussen Escanaffles en Pottes/Hérinnes. Dit is op Waals grondgebied, maar vlak tegen de gewestgrens met Vlaanderen en de gemeenten Avelgem en Outrijve.

Inwoners van deze gemeenten en omwonenden maken zich, gelet op de schaal van het project, grote zorgen over de impact ervan op hun leefomgeving en de aanpalende natuurgebieden. Zo wordt er gevreesd voor een ernstige visuele impact op het landschap die waarneembaar zal zijn in een straal van 14 à 16 km, en voor de recreatieve waarde van het gebied. Het is ook zo dat de planlocatie in een migratiezone voor vogels en dichtbij een zone "Natura 2000" ligt. Verder rijzen er vragen over de geluidshinder en de slagschaduwen van de windturbines.

Sinds 1994 bestaat er een samenwerkingsakkoord tussen de drie gewesten met betrekking tot de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten.

Het lijkt duidelijk dat hier wel degelijk sprake is van gewestgrensoverschrijdende milieu-effecten.

Werd de Vlaamse Regering, in toepassing van het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994, door de Waalse Regering op de hoogte gebracht van de vergunningsaanvraag voor dit project?

Zo ja, wat heeft de Vlaamse Regering gedaan met deze informatie? Werd er een openbaar onderzoek georganiseerd?

Zo neen, wat is het standpunt van de Vlaamse Regering in deze aangelegenheid? Zal de Vlaamse Regering de Waalse Regering hierover contacteren?

Zal er eventueel klacht ingediend worden bij de Raad van State wegens miskenning van het samenwerkingsakkoord door het Waals Gewest? Zo neen, waarom niet?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 539 van 31 maart 2009

van **BART CARON**

Ik ben op de hoogte van de plannen die bestaan voor de oprichting van negen grote windturbines in de Waalse gemeente Celles langs beide kanten van de Schelde tussen Escanaffles en Pottes. Het project wordt gepland langs de grens met het Vlaamse Gewest en met de Vlaamse gemeenten Spiere-Helkijn en Avelgem. Onder de inwoners en de gemeentebesturen van deze gemeenten heerst ongerustheid over het feit dat zij de potentieel aanzienlijke milieueffecten van het project zullen ervaren zonder inspraak te hebben genoten in het dossier.

De Vlaamse Regering werd nog niet op de hoogte gebracht van een vergunningsaanvraag voor het project, in toepassing van het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten. Artikel 3 van het samenwerkingsakkoord stelt dat elke Gewestregering zich er toe verbindt om ervoor te zorgen dat de regering van het Gewest waar de effecten zich kunnen voordoen "in kennis wordt gesteld" van het feit dat een vergunningsaanvraag ingediend werd voor een project onderworpen aan een effectenstudie, dat gewestoverschrijdende effecten zou kunnen hebben.

Het project zit immers nog maar in de planfase. Op 23 maart 2009 heeft de initiatiefnemer van het project een informatievergadering georganiseerd, ter voorbereiding van de opmaak van een milieueffectstudie. De aangrenzende Vlaamse gemeenten Spiere-Helkijn en Avelgem waren aanwezig op die informatievergadering. Op de vergadering werd het project aan het publiek voorgesteld, werd de kalender toegelicht voor de realisatie van het project en werden de contouren geschetst van de milieueffectstudie die in de volgende maanden zal worden opgemaakt. De voltooiing van de milieueffectstudie, die wordt opgemaakt door het door het Waalse Gewest erkende bureau CSD, is voorzien voor februari 2010. De initiatiefnemer gaat ervan uit dat de vergunningsaanvraag in maart 2010 kan worden ingediend. In april 2010 zou dan het openbaar onderzoek over de vergunningsaanvraag volgen. Momenteel is dus nog geen vergunningsaanvraag ingediend. Op het Waalse Gewest rusten bijgevolg in de huidige stand van het dossier nog geen verplichtingen ten aanzien van het Vlaamse Gewest op grond van het samenwerkingsakkoord.

Artikel 4 van het samenwerkingsakkoord biedt de mogelijkheid dat het Gewest waar de gewestgrensoverschrijdende milieueffecten zich kunnen voordoen erom verzoekt dat een volledig afschrift van de effectenstudie wordt overgemaakt van zodra de studie is voltooid en zeker voordat het openbaar onderzoek wordt georganiseerd. In uitvoering van dit artikel heeft de minister een brief gestuurd naar de Waalse ministers André Antoine, minister van Huisvesting, Vervoer en Ruimtelijke Ontwikkeling, en Benoit Lutgen, minister van Landbouw, Plattelandsontwikkeling, Milieu en Toerisme met de uitdrukkelijke vraag om de milieueffectenstudie over te maken aan de Vlaamse Regering van zodra deze voltooid is en om de Vlaamse Regering ook tijdig op de hoogte te stellen van de aanvangsdatum en duur van het openbaar onderzoek in het Waalse Gewest. Zelfs indien het Waalse Gewest zou oordelen dat het project geen gewestgrensoverschrijdende milieueffecten kan hebben, dan dient het toch te allen tijde de effectenstudie over te maken. Op basis van de inhoud van deze studie kan de Vlaamse Regering dan vervolgens oordelen of verdere stappen al dan niet noodzakelijk zijn.

Er is momenteel nog geen miskenning van het samenwerkingsakkoord.

Wanneer zou blijken dat het samenwerkingsakkoord wordt miskend door het Waalse gewest, zal onderzocht worden wat de meest geschikte maatregel is om ervoor te zorgen dat het samenwerkingsakkoord door het Waalse Gewest in dit dossier wordt in acht genomen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 540

van 1 april 2009

van **RUDI DAEMS***REMO-stort Houthalen - Bodemsanering*

Reeds van in de jaren 70 werden én door de gemeente Houthalen-Helchteren en door de Intercommunale Afvalverwijdering en -Verwerking van Noord- en West-Limburg en later nog door Remo Milieubeheer stortplaatsen aangelegd in zandwinningsputten. Van enkele storten werd vermoed dat ze na verloop van tijd zijn beginnen lekken omdat ze werden aangelegd zonder afdichtingslaag en omdat de onderliggende kleilaag niet op alle plaatsen sluitend was.

Midden vorig jaar organiseerde de gemeente Houthalen-Helchteren een openbaar onderzoek (16/06-15/07/2008) rond dit bodemsaneringsproject. Voor het bodemsaneringsproject werden door het studiebureau Tellum Environmental Consultants zes varianten onderzocht en overgemaakt aan OVAM, waarvan vijf actieve saneringsvarianten (pompsystemen) en slechts één passieve saneringsvariant.

OVAM steunt de stortplaatsuitbater NV Remo in haar keuze voor de zesde, goedkoopste en langstlopende saneringsvariant (30 jaar en 1.000.000 EUR): de natuurlijke (passieve) attenuatie. Dit wordt dan gemotiveerd door de Batneec-afweging die zou zijn gemaakt.

Gezien de eerdere verontrustende onderzoeken (o.a. de ERM-studie in opdracht van AMINAL-Milieu-Inspectie) lijkt deze keuze verwonderlijk. De vrees bestaat dat de zware vervuiling hiermee onvoldoende zal worden aangepakt. Is deze aanpak afdoende voor bijvoorbeeld de aanwezigheid van de zware metalen en voor de afbraak van de minerale olie?

Het is bijgevolg niet ondenkbaar dat met deze werkwijze kostbare tijd verloren zal gaan en dat men na tien jaar moet vaststellen dat men moet overschakelen op een actieve saneringsvariant om de vereiste sanering te verkrijgen.

1. Kan de minister een duidelijk en gemotiveerd antwoord geven op de vraag waarom er gekozen werd voor de natuurlijke attenuatie? Is dit niet het voor zich uit schuiven van het probleem?
2. Zijn al de voorbereidingen tijdig getroffen en is men effectief met het project begonnen voor 31 december 2008?
3. Zijn er al eerste resultaten, opvolgingsrapporten en evaluaties bekend en beschikbaar? Zo ja, waar zijn die dan ter inzage?
4. Hoe en door welke instantie verloopt de verdere organisatie en opvolging?

5. Sinds 2000 zijn verschillende PV's opgemaakt door de Vlaamse Milieu-inspectie ten laste van het bedrijf REMO wegens vermeende overtredingen tegen de Vlarem-wetgeving en de vigerende milieuvergunning.

Over hoeveel PV's gaat het en om welk soort overtredingen?

Heeft dit intussen geleid tot gerechtelijke uitspraken? Zo ja, welke?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 540 van 1 april 2009

van **RUDI DAEMS**

1. Stortplaatsen zijn in principe bioreactoren. Door de verschillende biochemische en microbiologische processen wordt het gestorte afval omgezet en afgebroken. Hierdoor kennen stortplaatsen een welbepaalde evolutie in verontreinigingsgraad. Zo worden er 3 fasen onderscheiden:
 - aërobe fase – aërobe afbraak;
 - anaërobe fase – anaërobe afbraak met vorming van vetzuren en sulfaatreductie;
 - methanogene fase (het uiteindelijke doel) met o.a. vorming van methaangas.

Elk van deze fasen kent zijn specifieke problematiek. Tijdens de aërobe fase worden o.a. metalen vrijgezet, tijdens de anaërobe fase zal door sulfaatreductie sulfide gevormd worden dat met metalen neerslaat onder vorm van onoplosbare metaalsulfides. Op lange termijn vormt dit als het ware een vorm van zelfreiniging. In de stortplaats (percolaatwater) wordt altijd verontreiniging aangetroffen, maar de invloed naar de omgeving toe is meestal gering. Zo ook in het geval van de stortplaats Remo.

Op het terrein zijn verschillende verontreinigingspluimen aanwezig die het gevolg zijn van lekken van bestaande storten (die overeenkomstig de toen geldende milieuvergunning niet moesten worden voorzien van een onderafdichting), van een calamiteit (met een vrachtwagen), en het overlopen van toenmalig in exploitatie zijnde stortplaatsen in vochtige periodes.

Algemeen worden stortplaatsen gesaneerd volgens het IBC-principe (Isoleren, Beheersen en Controleren). Isolatie is voor alle stortzones op de oudste na in orde. Het oudste stortvak lekt naar de ondergrond. De verontreiniging ten gevolge van deze lekkage kent weinig tot geen verspreiding en wordt onder natuurlijke omstandigheden afgebroken. We spreken van een stabiele verontreiniging. De vooropgestelde saneringstechniek voldoet aan de 2 andere principes van controleren en beheersen.

Omwille van de omvang van het terrein, de complexe geologische situatie, de onbereikbaarheid van de verontreiniging onder de stortplaats, de aanwezigheid van een zoutpluim afkomstig van de terril stroomafwaarts van de stortplaatsen en het optreden van een belangrijke natuurlijke afbraak van de verontreiniging, is een “actieve totaalsanering” uitgesloten.

Uit grondige evaluatie van alle beschikbare gegevens blijkt dat natuurlijke afbraak optreedt in de verontreinigingspluimen en uit de BATNEEC-afweging blijkt dat “monitoring natuurlijke attenuatie” de beste saneringsvariant is. Het grondwater zal de komende 10 jaar gemonitord worden rondom en stroomafwaarts de stortplaatsen. In totaal werden een 70-tal peilputten geselecteerd waarvan de grondwaterkwaliteit zal opgevolgd worden.

Een eerste evaluatie van de impact van natuurlijke attenuatie gebeurde reeds ten tijde van het beschrijvend bodemonderzoek (BBO) in 2003. Voor de opmaak van het bodemsaneringsproject werd een volledige studie uitgevoerd om deze natuurlijke attenuatie te onderzoeken en te bewijzen. De conclusies zijn:

- er worden voor de belangrijkste stoffen afbraakproducten aangetroffen;

- er werd geconstateerd dat de concentraties aan verontreiniging sinds het BBO in 2003 afgenomen zijn;
- via speciale software (Biochlor) werd de afbraak van VOCl gemodelleerd;
- in de omgeving van Remo werden bodemstalen geanalyseerd waaruit nog meer natuurlijk afbraak-potentieel afgeleid kan worden.

Tijdens een BATNEEC-evaluatie (Best Available Technology Not Entailing Excessive Costs) worden de verschillende mogelijke saneringsvarianten ten opzichte van elkaar afgewogen. Daarbij wordt rekening gehouden met de beste beschikbare technische oplossingen die met succes in de praktijk zijn toegepast en waarvan de kostprijs niet onredelijk is in verhouding tot het te bereiken resultaat op het vlak van bescherming van de mens en het milieu. Gezien reeds in de praktijk aangetoond werd dat de natuurlijke afbraak op deze stortplaats plaatsvindt en voldoende is, is dit dan ook de meest kostenefficiënte manier om de bodemverontreiniging aan te pakken. Men kan natuurlijk onmiddellijk heel actief de verontreiniging beginnen op te pompen en dit zal uiteraard voor de publieke opinie beter overkomen omdat er dan actief en zichtbaar iets gebeurt. Dit zal ook sneller resultaten opleveren, maar tegen een veel hogere kostprijs, naast een hoger energieverbruik en dergelijke, wat BATNEEC niet te verantwoorden is.

Hierbij moet opgemerkt dat in het kader van de vergunningsvoorwaarden in Vlarem II de impact van de stortplaatsen op de omgeving opgevolgd wordt door middel van een monitoring gedurende een periode van 30 jaar (nazorg stortplaatsen). De monitoring "natuurlijke attenuatie" wordt gecombineerd met deze monitoring "nazorg".

2. Gezien de natuurlijke afbraak een continu proces is en de opvolging ervan zoals hierboven reeds vermeld gecombineerd wordt met de monitoring in het kader van de nazorg zoals opgelegd door het Vlarem, is de sanering reeds bezig. Het kwaliteitsplan bodemsaneringswerken - wat overeenkomstig het bodemdecreet de eigenlijke start van de bodemsaneringswerken is - werd op 24 maart 2009 aan de OVAM bezorgd.
3. De eerste resultaten zijn nog niet beschikbaar gezien er jaarlijks een rapportage aan de OVAM is. Deze rapporten zullen opgestuurd worden naar de OVAM en zullen daar ook raadpleegbaar zijn.
4. De praktische opvolging van de bodemsaneringswerken op het terrein zelf gebeurt door de erkende bodemsaneringsdeskundige Tellum Environmental Consultants. Zij zullen jaarlijks een tussentijds rapport bodemsaneringswerken aan de OVAM overmaken waarin de monitoringsresultaten en een bespreking ervan opgenomen wordt. Indien noodzakelijk zullen zij in dat rapport de bodemsaneringswerken bijsturen en/of bindend advies geven. De OVAM zal zo de bodemsaneringswerken kunnen opvolgen en bijsturen waar nodig.
5. Sinds 2000 werden door de afdeling Milieu-inspectie 13 processen-verbaal opgesteld lastens het bedrijf REMO in Houthalen-Helchteren. De overgrote meerderheid van de vastgestelde overtredingen betreft het niet naleven van de exploitatievoorwaarden. Enkele PV's handelen over activiteiten die niet in de milieuvergunning zijn opgenomen. De afdeling Milieu-inspectie heeft geen gegevens over gerechtelijke uitspraken als gevolg van deze PV's.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 541
van 1 april 2009
van **JOS STASSEN**

Slibstort Argex Kruike-Zwijndrecht - Milieuvergunningen

Op 29 januari 2009 verleende de bestendige deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de vergunning aan de NV Agentschap Waterwegen en Zeekanaal voor de hernieuwing en verandering van de milieuvergunning voor het opvullen van een kleigroeve met verontreinigde en niet-verontreinigde baggerspecie en bodem.

De zogenaamde Argex-put, gelegen op het grondgebied van de gemeenten Kruike en Zwijndrecht – en dus ook in twee provincies – wordt nog steeds uitgebaat en uitgegraven om van de klei geëxpandeerde korrels te maken.

De bestendige deputatie van de provincie Antwerpen verleende op 27 november 2008 de milieuvergunning voor het verontdiepen van de kleigroeve met 1.421.300 m³ baggerspecie en bodem voor een termijn van 20 jaar.

Op 29 januari 2009 verleende de bestendige deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen dan een vergunning voor het bergen van verontreinigde baggerspecie, verontreinigde gronden, niet-verontreinigde baggerspecie en gronden en in beperkte mate van niet-gevaarlijke asbesthoudende bodem.

1. Wat zijn de verschillen tussen de door de bestendige deputatie van beide provincies verleende milieuvergunningen?

In de Oost-Vlaamse vergunning is ook sprake van asbesthoudende bodem. Hoe wordt erop toegezien dat de voor het Oost-Vlaamse deel van de klei put vergunde activiteiten ook enkel binnen de provinciegrenzen worden uitgevoerd?

2. Gaat het enkel om afval dat het agentschap verwerft door het saneren van de bodem van de haar toegewezen waterwegen en zeekanaal? Gaat het ook om andere waterwegen, zo ja welke? Gaat het ook om slib van waterzuiveringsstations? Gaat het nog om elders verworven afval, zo ja van waar?
3. Van waar komt specifiek de asbesthoudende bodem?
4. Wat betekent deze opvulling voor de nabestemming? Kan op dergelijk terrein nog een KMO-zone gebouwd worden, wat de bedoeling is van de gemeente Kruike?
5. Hoe verloopt de procedure verder voor het gedeelte Zwijndrecht in de provincie Antwerpen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 541 van 1 april 2009

van **JOS STASSEN**

1. Onderstaand overzicht geeft de VLAREM-rubrieken weer waarvoor het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV een milieuvergunning verkregen heeft in de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen.

Rubriek	Omschrijving
2.3.6.b.3.	Stortplaats voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met laag organisch/bio afbreekbaar gehalte
Oost-Vlaanderen	<i>Berging van 50.000 m³ niet-gevaarlijke asbesthoudende bodem. Verondieping van de kleigroeve met circa 80.000 m³ niet-herbruikbare verontreinigde uitgegraven bodem afkomstig uit het Scheldebekken Berging van slib dat geproduceerd wordt bij de afvalwaterzuivering</i>
2.3.7.a.	Monostortplaatsen voor baggerspecie en/of ruimingsspecie afkomstig van het ruimen, verdiepen en/of verbreden van bevaarbare en onbevaarbare waterlopen behorende tot het openbaar hydrografisch net en/of van de aanleg van nieuwe waterinfrastructuur
Antwerpen	<i>Verondieping van de kleigroeve met ca. 1.342.900 m³ ontwaterde niet-herbruikbare baggerspecie afkomstig uit het Scheldebekken</i>
Oost-Vlaanderen	<i>Verondieping van de kleigroeve met ca. 4.418.200 m³ ontwaterde niet-herbruikbare baggerspecie afkomstig uit het Scheldebekken</i>
2.3.10.	Stortplaatsen die meer dan 10 ton per dag ontvangen of een totale capaciteit van meer dan 25 000 ton hebben, met uitzondering van stortplaatsen voor inerte afvalstoffen.
Antwerpen	<i>Verondieping van de kleigroeve met circa 1.421.300 m³ ontwaterende, niet-herbruikbare baggerspecie en niet-herbruikbare uitgegraven bodem afkomstig uit het Scheldebekken</i>
Oost-Vlaanderen	<i>Verondieping van de kleigroeve met circa 4.498.200 m³ ontwaterende, niet-herbruikbare baggerspecie en niet-herbruikbare uitgegraven bodem en 50.000 m³ asbesthoudende bodem afkomstig uit het Scheldebekken</i>
3.6.3.1.	Afvalwaterzuiveringsinstallaties, met inbegrip van het lozen van het effluentwater en het ontwateren van de bijhorende slibproductie: voor de behandeling van bedrijfsafvalwater dat één of meer van de in bijlage 2C bij titel I van het VLAREM bedoelde gevaarlijke stoffen bevat in concentraties hoger dan de geldende milieukwaliteitsnormen voor het uiteindelijk ontvangende oppervlaktewater, met uitzondering van de in rubriek 3.6.5 ingedeelde inrichtingen, met een effluent tot en met 50 m³/u
Antwerpen	<i>Behandeling in twee mobiele afvalwaterzuiveringsinstallatie en lozing van 21 m³/uur – 505 m³/dag - 183.960 m³/jaar afvalwater.</i>
Oost-Vlaanderen	<i>Behandeling in twee mobiele afvalwaterzuiveringsinstallatie en lozing van 21 m³/uur – 505 m³/dag - 183.960 m³/jaar afvalwater.</i>

	<i>Het gezuiverd afvalwater wordt geloosd in de Schelde op grondgebied Kruibeke</i>
15.1.1.	Al dan niet overdekte ruimte, andere dan deze bedoeld in rubriek 15.5 en rubriek 19.8, waarin gestald worden: 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens
Oost-Vlaanderen	<i>Parkeerplaatsen voor 25 voertuigen andere dan personenwagens (20 vrachtwagens, 3 bulldozers, 1 wiellader en 1 dumper)</i>
60.2.	Geheel of gedeeltelijk opvullen met niet verontreinigde uitgegraven bodem en niet verontreinigde bagger- en ruimingsspecie van groeven, graverijen, uitgravingen en andere putten, met inbegrip van waterplassen en vijvers met een capaciteit van meer dan 10.000 m³
Antwerpen	<i>Verondieping van de groeve met circa 28.400 m³ ontwaterende, niet-verontreinigde baggerspecie of bodem (bouwtechnisch niet geschikt voor herbruik) uit het Scheldebekken. Deze specie wordt gereserveerd om te gebruiken als tussenlaag in de groeve of als eindafdek van de groeve</i>
Oost-Vlaanderen	<i>Verondieping van de groeve met circa 120.200 m³ ontwaterende, niet-verontreinigde baggerspecie of bodem (bouwtechnisch niet geschikt voor herbruik) uit het Scheldebekken. Deze specie wordt gereserveerd om te gebruiken als tussenlaag in de groeve of als eindafdek van de groeve</i>
61.2.2. 2.1.1.	Tussentijdse opslagplaats voor uitgegraven baggerspecie en bodem die voldoet aan een toepassing overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming Opslag van afvalstoffen niet aan een verwerking van de afvalstoffen verbonden
Antwerpen	<i>Tussentijdse opslag, met een capaciteit van 120.000 m³; van niet-verontreinigde baggerspecie (rubriek 2.1.1.) en bodem (rubriek 61.2.2.) die bouwtechnisch herbruikbaar is in externe werven en dijkwerken</i>
Oost-Vlaanderen	<i>Tussentijdse opslag, met een capaciteit van 80.000 m³; van niet-verontreinigde baggerspecie (rubriek 2.1.1.) en bodem (rubriek 61.2.2.) die bouwtechnisch herbruikbaar is in externe werven en dijkwerken</i>
17.3.7.1	Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 100° C, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 200 l tot en met 50.000 l
Antwerpen	<i>Opslag van 2x200 liter smeerolie</i>
24.4	Laboratoria andere dan bedoeld in rubrieken 24.1 24.2 en 24.3
Antwerpen	<i>Labo.</i>

Om ervoor te zorgen dat de vergunde activiteiten correct plaatsvinden binnen de vergunde gebieden is de provinciegrens topografisch ingemeten en door middel van piketten zichtbaar gemaakt op het terrein.

2. Het door Waterwegen en Zeekanaal NV nagestreefde doel is om 4 miljoen m³ specie die vrijkomt bij bagger- en ruimingswerken, en bodem die vrijkomt bij oeverwerken, te bergen. Deze werken voert het agentschap uit in zijn ambtsgebied. Ook zal een beperkte hoeveelheid slib geborgen worden die vrijkomt bij de zuivering van percolaatwater dat uit de groeve wordt gepompt. Daarnaast bestaat de mogelijkheid dat ook specie komende van elders wordt geborgen door de nv Argex.

3. In het verleden werd op bepaalde plaatsen gebruik gemaakt van asbesthoudende cementgebonden materialen voor oeverherstellingen langs het Zeekanaal ter hoogte van Willebroek en Kapelle-op-den-Bos. Uitgegraven bodem die op deze plaatsen vrijkomt bij structurele oeverwerken kan geborgen worden in de Argex-groeve, als na analyse blijkt dat het gaat om niet gevaarlijke asbesthoudende bodem.
4. In de Argex-groeve zal uitsluitend steekvaste specie worden geborgen. Hierdoor wordt een afdoende verdichtingsgraad bereikt en kan desgewenst een KMO-zone als nabestemming worden gerealiseerd.
5. Het beroep van de gemeente Zwijndrecht tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen tot het verlenen van een milieuvergunning aan Waterwegen en Zeekanaal NV voor het verontdiepen van de kleigroeve met verontreinigde en niet verontreinigde baggerspecie en bodem werd op 10 maart 2009 behandeld door de gewestelijke milieuvergunningcommissie. Deze adviseert de bestreden beslissing te bestendigen.
Op 12 februari 2009 heeft Waterwegen en Zeekanaal NV een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag ingediend voor de verontdieping van de kleigroeve op grondgebied Zwijndrecht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 542
van 2 april 2009
van **TOM DEHAENE**

Kruispunt "Den Tip" Boortmeerbeek - Heraanleg

De kruispunten van de Leuvensesteenweg met de Trianonlaan (N267) en de Stationsstraat in Boortmeerbeek worden weldra heringericht, samen met de aanleg van fietspaden. Er wordt onder andere een nieuwe rotonde aangelegd.

1. Kan de minister meer info verschaffen over deze wegenwerken (planning, heraanleg)?
2. Worden er extra maatregelen voor de handelaars genomen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 542 van 6 april 2009

van **TOM DEHAENE**

De werken rond het kruispunt "Den Tip", dat op het kruispunt van de twee gewestwegen N26 x N267 is gelegen, zullen vermoedelijk starten in het voorjaar van 2010. Het huidige verkeerslichtengeregeld kruispunt zal worden vervangen door een quasi rotonde. Momenteel worden alle plannen opgemaakt en zal de projectnota van de werken nog op de PAC van mei ter goedkeuring worden voorgelegd. Het project loopt op de N267 vanaf de kruising met het Kanaal Leuven Dijle, waar een nieuwe verkeersveilige fietsoversteek zal worden ingericht tot aan de N26. Op de N26 zal een traject van zo'n 600m worden voorzien van nieuwe fiets- en voetpaden. Over het ganse traject zal een nieuw RWA en DWA gescheiden rioleringstelsel worden aangelegd, deels ingebuisd, deels in open grachten.

In februari werd om administratieve redenen het voorontwerp van de riolering echter afgekeurd bij VMM. Dit voorontwerp wordt terug voor half april ingediend en door VMM met hoogdringendheid behandeld. Het is dan ook de betrachting van AWV om kort na het bouwverlof het dossier aanbestedingsklaar te hebben. De werken zullen ongeveer een jaar duren.

Op de N267 zijn er geen handelszaken op het kruispunt van de N26 ook niet. Enkel op het traject van de N26 richting Leuven zijn er diverse handelszaken. De meerderheid hiervan is meer dan 100m van het kruispunt gelegen en zal dus minimale hinder ondervinden ; enkel bij de werken voor hun percelen. De meeste handelaars in deze zone beschikken eveneens over twee toegangen, waardoor steeds voldoende mogelijkheid zal bestaan om de handelszaken te bereiken.

De handelaars gelegen in de 100m zone rond het kruispunt, zullen tijdens de werken meer hinder ondervinden. Gezien het beperkte gabarit van de N26 aldaar (17m), zullen er creatieve oplossingen moeten worden gezocht. Er wordt ook op medewerking van de handelaars zelf gerekend worden om de hinder zo veel mogelijk te beperken en de werken zo snel als technisch mogelijk is te laten vooruitgaan. De concrete fasering is echter nog niet bekeken, maar de bereikbaarheid van de handelaars zal hierin zeker worden meegenomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 554
van 27 april 2009
van **BART MARTENS**

Luierafval - Ophaling en verwerking

Zo'n acht procent van onze huisvuilafvalberg bestaat uit wegwerpluiers en incontinentiemateriaal. Een vijftigtal gemeenten in Vlaanderen zamelt deze restafvalfractie selectief in hoewel deze momenteel niet gerecycleerd maar verbrand wordt.

Naar aanleiding van een eerdere schriftelijke vraag rond deze problematiek (nr. 323, Websitebulletin publicatiedatum 06-03-2008) gaf de minister te kennen dat SITA tunnelcompostering als alternatief voor de verwerking van dit afvalproduct zou uitproberen. Daarnaast heeft ook de Universiteit Gent een onderzoek gedaan naar het selectief inzamelen van luiers en de verwerking ervan via tunnelcompostering en vergisting versus het meeverbranden in de huisvuilzak.

Onlangs werden de conclusies van de Universiteit Gent in verband met de selectieve inzameling van luiers gepubliceerd. Hieruit blijkt dat de selectieve inzameling steeds duurder is dan het basisscenario, namelijk de inzameling van luiers samen met het restafval voor verbranding met energierecuperatie. Bovendien bleek in meerdere scenario's de selectieve inzameling van afvalluiers een negatieve impact op het milieu te hebben. Verder wordt ook gesteld dat waar luiers vroeger tot 80 % vergistbaar materiaal bevatten dit nu slechts 15 tot maximaal 40 % is.

Gelet op het belang van deze afvalstroom, had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Hoeveel ton luiers en incontinentiemateriaal worden er momenteel op jaarbasis ingezameld?
2. Zijn de resultaten van de proeven met tunnelcompostering door SITA reeds bekend en zo ja, wat zijn die resultaten?
3. Kan de minister bevestigen dat er een probleem rijst inzake een tekort aan biologisch afbreekbare materialen in luiers? Zo ja, wordt er met de federale overheid overlegd over de mogelijkheid om via productnormering het aantal biodegradeerbare componenten te verhogen zodat de luiers zinvol gerecycleerd kunnen worden?
4. Heeft de studie van de Universiteit Gent gevolgen voor de twee Limburgse bedrijven die interesse betoond hebben voor het verwerken van gerecycleerde luiers? Wanneer zouden deze bedrijven operationeel zijn en welke techniek zullen zij toepassen? Wat zal hun capaciteit zijn en kan de aanlevering van te recycleren materiaal gegarandeerd worden om de bedrijven draaiende te houden?

Welke secundaire grondstoffen zullen deze technieken opleveren en hoe en waar zullen ze worden afgezet?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 554 van 27 april 2009

van **BART MARTENS**

1. In 2007 werd 3292 ton luiers en incontinentiemateriaal van huishoudelijke oorsprong selectief ingezameld.
2. De resultaten van de proeven met tunnelcompostering door SITA zijn bekend en opgenomen in de studie van de Universiteit Gent. Scenario's waarin deze verwerkingswijze werd opgenomen, zijn minder interessant, zowel economisch als ecologisch, dan het inzamelen van luiers met het restafval dat het basisscenario in de studie is.
3. Het gebruik van meer (absorberende) kunststoffen in plaats van biodegradeerbaar materiaal in luiers komt de absorptie-eigenschappen van de luiers ten goede. Vanuit dit oogpunt is het dus niet zinvol via productnormering het aandeel biodegradeerbare componenten terug te verhogen. Overleg met de federale overheid is dus niet noodzakelijk.
4. De resultaten van de studie kunnen de bedrijven die interesse tonen voor het verwerken van selectief ingezamelde luiers, en waarvan de verwerkingsmethode ecologisch beter scoort dan het basisscenario (verbranden met energierecuperatie), ertoe aanzetten hun plannen door te zetten. Het is niet bekend wanneer deze bedrijven operationeel zullen zijn. De bevoegde administratie heeft nog geen milieuvergunningaanvraag ontvangen. Bijgevolg is ook de gebruikte techniek en de capaciteit niet bekend. Aangezien de selectieve inzameling en verwerking van luierafval economisch minder interessant is en aangezien dit geen verplichte selectief in te zamelen stroom is, kan de aanlevering van te recycleren materiaal aan deze bedrijven niet gegarandeerd worden. Deze bedrijven zouden als secundaire grondstof kunststof (voor recyclage) en gedroogd slib (voor verbranding) leveren.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 220
van 3 april 2009
van **BART VAN MALDEREN**

De Lijn Dendermonde - Derdebetalersysteem

De stad Dendermonde sloot met De Lijn een derdebetalersysteem af voor busritten op haar grondgebied op zaterdag en maandag. Dit initiatief startte op 1 september 2008.

1. Beschikt de minister ter zake over cijfers van het aantal reizigers? Kan er een evolutie vastgesteld worden?
2. Worden er knelpunten vastgesteld? Zo ja, welke initiatieven zullen worden genomen om ze weg te werken?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 220 van 3 april 2009

van **BART VAN MALDEREN**

De stad Dendermonde sloot inderdaad met De Lijn en met ingang 1/09/2008 een derdebetalersysteem af voor busritten op haar grondgebied (zaterdag en maandag).

1. Van september 2008 tot en met februari 2009 werden er in totaal 5650 “nulbiljetten” afgeleverd. Hieronder vindt u het overzicht per maand terug:

	aantal nulbiljetten	aantal maandagen	aantal zaterdagen
september '08	474	5	4
oktober '08	643	4	4
november '08	856	4	5
december '08	1288	5	4
januari '09	1413	4	5
februari '09	976	4	4

	5.650		

Van de 5.650 afgeleverde nulbiljetten tussen september 2008 en februari 2009 waren er 3.451 die op maandag en 2.199 die op zaterdag werden aangemaakt.

Als we de periode september 2007-februari 2008 (voor de invoering van het systeem) vergelijken met de periode september 2008-februari 2009 (vanaf invoering van het systeem), dan merken we in deze laatste periode een stijging op van het totaal aantal ontwaarding. Door de invoering van de nulbiljetten werden uiteraard minder Lijnkaart- en biljetontwaarding geregistreerd dan in de eerste periode.

In de eerste periode registreerden we 4.904 biljetontwaarding, in de 2^e periode waren dat er 2.263. Bij de Lijnkaarten komen we op respectievelijk 4.584 en 2.647 ontwaarding uit. In de eerste periode komt dit dus op een totaal van 9.488 ontwaarding en in de 2^e periode op 4.910. In de 2^e periode werden ook 5.650 nulbiljetten afgeleverd, waardoor dit uiteindelijk op een totaal van 10.560 ontwaarding komt. Als we de totalen vergelijken, merken we dus dat het aantal ontwaarding met 1.072 is gestegen, wat overeenkomt met een toename van 11,30%;

We merken dat er een stijgende verkoop is sinds de start. In de eindejaars- en soldenperiode, de maanden december en januari, werden de meeste biljetten afgeleverd. In februari, met een minimaal aantal zater- en maandagen, ligt het aantal biljetten, zoals te verwachten, opnieuw lager. Voor het afleiden van onmiskenbare evoluties dient best nog een aantal maanden te worden afgewacht.

2. De Lijn Oost-Vlaanderen heeft weet van enkele probleempunten, die alle kunnen worden teruggebracht naar de dienstuitvoering door de chauffeurs. Bij de start van de derdebetalersregeling, die bij de chauffeurs nieuwe (en wisselende gewoonten) veronderstelt, werd een gedetailleerd bericht verspreid. De in totaal 23 (!) lijnen in Dendermonde worden door drie verschillende entiteiten (Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant en Antwerpen) en bovendien nog een aantal onderscheiden exploitanten uitgevoerd. Dit betekent dat een vrij hoog aantal chauffeurs op deze lijnen rijdt.

De Lijn Oost-Vlaanderen voorziet de regelmatige herhaling van het chauffeursbericht. Indien een chauffeur de reglementering niet correct blijkt toe te passen, wordt hij hierover aangesproken en begeleid.

Voor dit derdebetalersysteem dienen technische aanpassingen te gebeuren in ons systeem. Er moet op toegezien worden dat de correcte lijnen en zones van het grondgebied Dendermonde hierin opgenomen worden. Tot op heden was het ook nodig om maandelijks deze data op te laden, wat dus niet uit het oog verloren mocht worden. Er is echter een herprogrammering gebeurd waardoor dit niet langer noodzakelijk is.

Stad Dendermonde krijgt enkel een afrekening voor de afgeleverde nulbiljetten. Wanneer een reiziger verkeerdelijk een biljet werd aangerekend, wordt de klant in kwestie hiervoor vergoed.

De Lijn heeft ondertussen contact opgenomen met de stad Dendermonde om een overleg vast te leggen om de problemen verder te bespreken en naar mogelijke oplossingen te zoeken.

PATRICIA CEYSENS,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE,
ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****PATRICIA CEYSENS**

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 75

van 17 maart 2009

van **MARC VAN DEN ABEELEN**

KMO's - Exportmarkt

Niettegenstaande we in België een zeer open economie hebben, is het merendeel van onze KMO's niet geïnteresseerd in de exportmarkt. Drie op de vier KMO's exporteert niet. Bijna de helft van de KMO's heeft zelfs nooit overwogen om te exporteren.

Eén procent van de ondernemingen is verantwoordelijk voor bijna de helft van de Vlaamse exportcijfers. Meer dan 80 % van de export wordt gerealiseerd door 10 % van de ondernemingen. Vooral grote ondernemingen wagen zich op de exportmarkt. Als er dan al wordt geëxporteerd, gaat dit vaak niet verder dan de buurlanden.

Als aan KMO's wordt gevraagd waarom ze niet exporteren, worden verschillende redenen aangegeven. Eén van de redenen is het gebrek aan info over de plaatselijke regelgeving in de exportlanden. Ook cultuurverschillen en gebrek aan kapitaal worden vaak als argumenten aangehaald. Studies tonen echter aan dat amper 10 % van die redenen ook echte belemmeringen zijn.

Door de toenemende globalisering en de daarmee gepaard gaande sterkere concurrentie voor onze KMO's, zouden zij juist meer actief moeten zijn op de buitenlandse markt om hun winstmarges te verhogen. KMO's gaan vandaag echter juist terugplooiën op de lokale markt en stellen zich conservatief op. Juist deze reactie brengt hun voortbestaan in gevaar. Het zijn juist die bedrijven welke zich internationaal opstellen, die vandaag groeien en meer mensen tewerkstellen.

Professor Sleuwaegen en drs. Onkelinx van Flanders DC (District of Creativity) merken dan ook op dat het huidig beleid ten aanzien van KMO's te veel gericht is op het wegwerken van bepaalde handicaps ten aanzien van grote ondernemingen en te weinig op het voorbereiden van KMO's op de globale concurrentie en marktopportunities. Zo zou in plaats van subsidies beter gekozen worden voor administratieve vereenvoudiging en kwaliteitsvolle infoverstrekking.

Is de minister zich bewust van de precare situatie van KMO's als gevolg van hun onvoldoende aanwezigheid op de exportmarkt?

Neemt de minister initiatieven om het KMO-beleid te heroriënteren in die zin dat KMO's minder worden geconfronteerd met administratieve rompslomp en gedegen worden geïnformeerd over opportuniteiten op de exportmarkt?

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 17 maart 2009

van **MARC VAN DEN ABELEN**

1. Ik ben mij bewust van de huidige situatie. Deze is echter niet zo zorgwekkend als u in uw vraag laat uitschijnen. Uit de nieuwe studie van Flanders DC onder leiding van professor Sleuwaegen en drs. Onkelinx (april 2009) blijkt immers dat tussen 8% en 19% van de KMO's uit de EU27 exporteren. België scoort een stuk beter met cijfers tussen 8% en 33%, afhankelijk van de interpretatie van het onderzoeksmateriaal. KMO's die internationaal actief zijn, groeien sneller qua werkgelegenheid, toegevoegde waarde en arbeidsproductiviteit. Ze presteren beter en hebben een hoger concurrentievermogen dan andere KMO's. Er is nog een groot potentieel in Vlaanderen, en net daarom wil ik het internationalisatieproces van onze Vlaamse KMO's nog meer ontwikkelen en ondersteunen.
2. De studie waarnaar u verwijst lijkt mij geen aanleiding voor een grondige heroriëntatie van het KMO-beleid. De beperking van de administratieve rompslomp en gedegen informatie over de opportuniteiten en voordelen van export vormen bovendien slechts één puntje van de opgesomde beleidsadviezen in de nieuwe studie.

FIT schenkt momenteel al bijzondere aandacht aan advies en begeleiding op maat. Kwaliteitsvolle informatie over financiële risico's enerzijds en opportuniteiten anderzijds wordt aangeleverd op velerlei manieren:

- Vanuit de provinciale kantoren van FIT (één in elke provincie) geven de adviseurs internationaal ondernemen Vlaamse ondernemers advies in marktbenaderingstrategieën en informatie allerhande over buitenlandse markten, statistieken, ...
- FIT organiseert tal van workshops, seminars, groepsstanden op vakbeurzen en zakenreizen, logistieke ondersteuning voor deelname aan buitenlandse beurzen, missies of zakenreizen.
- Het internationale netwerk van Vlaamse economische vertegenwoordigers, handelssecretarissen en technologieattachés van FIT in 90 handelssteden staat ten dienste van de Vlaamse internationale ondernemers. Omgekeerd brengen zij buitenlandse ondernemers in contact met de juiste Vlaamse bedrijven door hen te introduceren in de regionale businessnetwerken en bij leveranciers, academische instellingen, kenniscentra, overheden en nutsbedrijven.
- FIT verspreidt handelsvoorstellen via zijn website. In 2008 werden er 929 handelsvoorstellen geformuleerd.
- FIT stelt landendossiers met allerhande economische en handelsinformatie ter beschikking van de bedrijven.
- Dankzij het virtuele netwerk *Club Diaspora* delen businessprofessionals die actief zijn in het buitenland en een sterke band hebben met Vlaanderen hun kennis en ervaring met ondernemers in Vlaanderen.
- FIT ontwikkelde de *Exportmeter*, een instrument dat specifiek KMO's evalueert op hun exportrijpheid.
- Bij de afdeling Handelsreglementering van FIT kunnen bedrijven terecht voor vragen omtrent lokale regelgeving en handelsreglementering van het land waar men interesse voor toont.

- Vlaamse bedrijven die handelsbelemmeringen ondervinden bij het zakendoen buiten de Europese Unie kunnen terecht bij het Meldpunt handelsbelemmeringen van FIT, dat als centraal aanspreekpunt fungeert voor alle bedrijven in Vlaanderen.
- FIT publiceerde een unieke publicatie over *Duurzaam en Ethisch Internationaal Ondernemen* die in 50 landen wereldwijd verspreid werd.
- Maandelijks wordt het magazine *Wereldwijs* verspreid en wekelijks verschijnt er de e-nieuwsbrief *FIT-Express*.

Buiten informatieverbreiding bestaan er ook nog andere instrumenten om economische risiconemers te ondersteunen. Zo helpt PMV via het Fonds Vlaanderen Internationaal (FVI) Vlaamse KMO's door te stoten over de grenzen. Het FVI investeert in investeringsprojecten die de Vlaamse exploitatiezetel van de onderneming versterken of doen groeien, in principe wereldwijd, maar met een zekere voorkeur voor de groeiregio's of opkomende markten in Azië, Centraal- en Oost-Europa en Latijns Amerika.

De KMO-portefeuille is een nieuw instrument waarbij vier ondernemerschapsbevorderende diensten kunnen betaald worden met de KMO-portefeuille, waaronder "advies over internationaal ondernemen". Concrete voorbeelden zijn marktstudies, directe buitenlandse investeringen, de oprichting van buitenlandse vestigingen, ... De subsidie bedraagt 50% met een maximum van 5.000 euro per kalenderjaar. Om de administratieve lasten te verminderen, verloopt deze subsidieaanvraag volledig via de website www.kmo-portefeuille.be. Ook de goedkeuring en de uitbetaling gebeuren elektronisch.

Buiten het Agentschap Ondernemen kent ook FIT financiële ondersteuning toe aan KMO's met export- en investeringsplannen. Deze subsidies bestaan o.m. voor prospectie- en zakenreizen, voor deelname aan buitenlandse beurzen, uitrustingsgoederen, technische vertalingen en nog veel meer. Er is ook een mogelijkheid om een modern uitgeruste kantoorruimte te huren in een door FIT erkend dienstencentrum in het buitenland (in Beijing, Sjanghai, Sao Paulo, Rio de Janeiro, Abu Dhabi, Dubai, New Delhi, Mumbai, Moskou) en hiervoor een tegemoetkoming te ontvangen.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 154
van 20 april 2009
van **ELSE DE WACHTER**

Sociale woningbouw - Stand van zaken

De Vlaamse Wooncode bepaalt dat de gemeente verantwoordelijk is voor het uitwerken van haar woonbeleid op lokaal vlak met bijzondere aandacht voor het stimuleren van sociale woonprojecten.

Het Grond- en Pandendecreet legt elke gemeente die over minder dan 9 % sociale huurwoningen beschikt een strak sociaal objectief inzake sociale huurwoningen op, te realiseren tegen 2020. Van de gemeenten worden dus de komende jaren zeer concrete inspanningen verwacht inzake het realiseren van nieuwe sociale huur- en koopwoningen.

Ook de afgelopen legislatuur was het verhogen van het sociaal woonaanbod een belangrijke doelstelling van het Vlaams woonbeleid.

Kan de minister een volledig geactualiseerd overzicht bezorgen van het aantal nieuw gerealiseerde sociale huurwoningen en sociale koopwoningen over de periode 2004 tot en met 2008, per (deel)gemeente (opgeleverd en klaar om verhuurd of verkocht te worden)?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 154 van 20 april 2009

van **ELSE DE WACHTER**

Als bijlage vindt u de lijst met het aantal sociale huur- en koopwoningen die opgeleverd zijn in de periode 2004-2008 voor de Vlaamse gemeenten. In de lijst vindt u het resultaat van projecten met nieuwbouw of vervangingsbouw en van projecten die een renovatie van aangekocht vastgoed realiseerden.

BIJLAGE

Lijst sociale huur- en koopwoningen 2004 - 2008

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2008-2009/KEULEN/154/antw.154.bijl.001.pdf>

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHIL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
D. VAN MECHELEN, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening				
128	24.03.2009	J. Peumans	<i>Ethias - Inbreng Vlaamse Regering</i>	81
141	20.04.2009	S. Gatz	<i>Oude plannen van aanleg - Verordenende kracht</i>	5
143	24.04.2009	J. Peumans	<i>NV BAM - Projecten met klassieke aanbesteding</i>	85
144	28.04.2009	E. De Wachter	<i>Gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar - Diplomavereisten</i>	9
F. VANDENBROUCKE, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
269	21.04.2009	P. De Bruyn	<i>Toelatingsexamen arts - Vrijstellingen</i>	15
270	22.04.2009	P. Delva	<i>Projecten met overheidssteun - Brussel</i>	17
271	23.04.2009	P. Delva	<i>Schooltoelagen - Basisonderwijs</i>	21
272	29.04.2009	J. Peumans	<i>Overheidsbetalingen - Achterstand</i>	25
J. VANDEURZEN, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin				
1	30.07.2009	J. Sauwens	<i>Databank JURIWEL - Actualisering</i>	37
2	30.07.2009	J. Sauwens	<i>Verzorgingsvoorzieningen - Erkennings- en programmatiecriteria</i>	39
3	06.08.2009	J. Van Hauthem	<i>Afsluiting water- en energietoevoer - Aanbevelingen Ombudsdienst</i>	40
7	20.08.2009	V. Jans	<i>Rusthuizen - Inspecties</i>	40
8	20.08.2009	V. Jans	<i>Interministerieel overleg - Stand van zaken</i>	40
V. HEEREN, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin				
219	22.04.2009	H. Stevens	<i>Vlaamse zorgverzekering - Brussel</i>	91
221	27.04.2009	S. Poleyn	<i>Bezoekrecht in neutrale ruimte - Verslaggeving</i>	29
222	29.04.2009	J. Peumans	<i>Overheidsbetalingen - Achterstand</i>	33
H. CREVITS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur				
238	17.12.2008	J. Peumans	<i>Vlaamse Milieumaatschappij - Fijnstofmetingen</i>	95
439	17.02.2009	E. Robeyns	<i>Gewestwegen - Winterschade</i>	99

457	25.02.2009	J. Schauvliege	Zonnepanelen - Recyclage.....	103
477	04.03.2009	J. Sauwens	Industrieterrein Genk-Zuid - Luchtkwaliteit.....	107
490	11.03.2009	J. Roegiers	Flitspalen Oost-Vlaanderen - Homologering.....	113
491	11.03.2009	K. Helsen	Premie energiebesparende investeringen - Aanvragen.....	117
495	12.03.2009	M. Van den Eynde	Aanpassing E19 Kontich - Stand van zaken.....	119
506	13.03.2009	M. Hermans	N12 Turnhout-Ravels - Fietspad en kruispunt.....	121
512	16.03.2009	C. Franssen	Mobiliteitsconvenants - Module11-projecten West-Vlaanderen.....	123
516	16.03.2009	C. Franssen	Mobiliteitsconvenants - Module 13-projecten Limburg.....	125
517	16.03.2009	C. Franssen	Mobiliteitsconvenants - Module 10-projecten Limburg.....	127
522	16.03.2009	C. Franssen	Mobiliteitsconvenants - Module 6-projecten Antwerpen.....	129
523	16.03.2009	C. Franssen	Mobiliteitsconvenants - Module 6-projecten West-Vlaanderen.....	131
527	18.03.2009	M. Hostekint	Bosareaal - Stand van zaken.....	135
531	25.03.2009	L. Sannen	Duiksportlocaties - Stand van zaken.....	139
535	27.03.2009	H. Schueremans	Valkenjacht - Modaliteiten.....	141
539	31.03.2009	B. Caron	Gepland windmolenpark Celles - Overleg.....	143
540	01.04.2009	R. Daems	REMO-stort Houthalen - Bodemsanering.....	147
541	01.04.2009	J. Stassen	Slibstort Argex Kruibeke-Zwijndrecht - Milieuvergunningen.....	151
542	02.04.2009	T. Dehaene	Kruispunt "Den Tip" Boortmeerbeek - Heraanleg.....	155
554	27.04.2009	B. Martens	Luierafval - Ophaling en verwerking.....	157

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

220	03.04.2009	B. Van Malderen	De Lijn Dendermonde - Derdebetalersysteem.....	161
225	22.04.2009	P. Delva	Projecten met overheidssteun - Brussel.....	43
226	24.04.2009	J. Sauwens	Mobiliteitsvisie De Lijn 2020 - Kostprijs studies.....	47
227	24.04.2009	J. Sauwens	Tramprojecten Gent en Koksijde-Veurne - Kostenbatenanalyses.....	49

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel

75	17.03.2009	M. van den Abeelen	KMO's - Exportmarkt.....	167
----	------------	--------------------	--------------------------	-----

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

152	20.04.2009	J. Tavernier	Informatie gemeenteraad - Verslagen adviesraden en overlegstructuren...	53
153	20.04.2009	H. De Lobel	Aanstelling districtssecretarissen - Decretale regeling.....	55
154	20.04.2009	E. De Wachter	Sociale woningbouw - Stand van zaken.....	173
155	21.04.2009	J. Peumans	Provinciegouverneurs - Neutraliteit (2).....	57
156	22.04.2009	P. Delva	Projecten met overheidssteun - Brussel.....	59
157	22.04.2009	M. Demesmaeker	Verzekering gewaarborgd wonen - Budgettaire implicaties.....	63
158	24.04.2009	G. Bossuyt	Sociale verhuurkantoren - Kruispuntbank Sociale Zekerheid.....	67

159	28.04.2009 E. De Wachter	<i>Gemeentelijke mandatarissen - Deontologische commissie</i>	71
160	29.04.2009 J. Peumans	<i>Overheidsbetalingen - Achterstand</i>	73
161	30.04.2009 W. Kennes	<i>Niet-confessionele gemeenschappen - Provinciale toelagen</i>	75

